

Den Europæiske Unions Tidende

L 188

Dansk udgave

Retsforskrifter

52. årgang

18. juli 2009

Indhold

- I Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse er obligatorisk

FORORDNINGER

- ★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 595/2009 af 18. juni 2009 om typegodkendelse af motorkøretøjer og motorer med hensyn til emissioner fra tunge erhvervskøretøjer (Euro VI) og om adgang til reparations- og vedligeholdelsesinformationer om køretøjer og om ændring af forordning (EF) nr. 715/2007 og direktiv 2007/46/EF og om ophævelse af direktiv 80/1269/EØF, 2005/55/EF og 2005/78/EF ⁽¹⁾ 1
- ★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 596/2009 af 18. juni 2009 om tilpasning til Rådets afgørelse 1999/468/EF af visse retsakter, der er omfattet af proceduren i traktatens artikel 251, for så vidt angår forskriftsproceduren med kontrol — Tilpasning til forskriftsproceduren med kontrol — Del 4 14
- ★ Rådets forordning (EF) nr. 597/2009 af 11. juni 2009 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (kodificeret udgave) 93

Berigtigelser

- ★ Berigtigelse til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 444/2009 af 28. maj 2009 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 2252/2004 om standarder for sikkerhedselementer og biometriske identifikatorer i pas og rejsedokumenter, som medlemsstaterne udsteder (EUT L 142 af 6.6.2009) 127

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

Pris: 22 EUR

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

I

(Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

FORORDNINGER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 595/2009

af 18. juni 2009

om typegodkendelse af motorkøretøjer og motorer med hensyn til emissioner fra tunge erhvervskøretøjer (Euro VI) og om adgang til reparations- og vedligeholdelsesinformationer om køretøjer og om ændring af forordning (EF) nr. 715/2007 og direktiv 2007/46/EF og om ophævelse af direktiv 80/1269/EØF, 2005/55/EF og 2005/78/EF

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 95,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Det indre marked omfatter et område uden indre grænser, hvor den frie bevægelighed for varer, personer, tjenesteydelser og kapital skal sikres. Derfor er der indført et omfattende EF-typegodkendelsessystem for motorkøretøjer. De tekniske krav til typegodkendelse af motorkøretøjer, hvad angår emissioner, bør derfor harmoniseres for at undgå, at der i medlemsstaterne vedtages forskellige krav, og for at sikre et højt miljøbeskyttelsesniveau.

(2) Denne forordning er en ny særskilt forordning, som vedrører Fællesskabets typegodkendelsesprocedure i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/46/EF af 5. september 2007 om fastlæggelse af en ramme for godkendelse af motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil samt af systemer, komponenter og separate tekniske enheder til sådanne køretøjer (rammedirektiv) ⁽³⁾. Derfor bør bilag IV, VI og XI til det pågældende direktiv ændres i overensstemmelse hermed.

(3) På opfordring fra Europa-Parlamentet er der indført en ny lovgivningsmæssig tilgang i Fællesskabets lovgivning på køretøjsområdet. Derfor bør der i denne forordning kun fastsættes grundlæggende bestemmelser om emissioner fra køretøjer, mens de tekniske specifikationer vil blive fastsat ved gennemførelsesforanstaltninger, som vedtages efter udvalgsproceduren.

(4) I Fællesskabets sjette miljøhandlingsprogram, som blev vedtaget ved Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1600/2002/EF af 22. juli 2002 ⁽⁴⁾ blev det konstateret, at der er behov for at reducere forureningen til et niveau, der minimerer de skadelige indvirkninger på menneskers sundhed, med særlig fokus på udsatte befolkningsgrupper og miljøet generelt. Gennem fællesskabslovgivning er der indført hensigtsmæssige normer for luftkvalitet med henblik på beskyttelse af menneskers og især følsomme personers sundhed og for de nationale emissionsgrænser. I forlængelse af sin meddelelse af 4. maj 2001, der indførte programmet »Ren luft i Europa« (»Clean Air For Europe — CAFE«), vedtog Kommissionen den 21. september 2005 endnu en meddelelse »Temastrategi om luftforurening«. En af konklusionerne i temastrategien er, at der er behov

⁽¹⁾ EUT C 211 af 19.8.2008, s. 12.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 16.12.2008 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 8.6.2009.

⁽³⁾ EUT L 263 af 9.10.2007, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 242 af 10.9.2002, s. 1.

for yderligere reduktioner i emissionerne fra transportsektoren (luft-, sø- og landtransport), fra husholdninger og fra energi-, landbrugs- og erhvervssektorerne for at opfylde målsætningerne om luftkvaliteten i EU. I denne forbindelse bør opgaven med at reducere emissioner fra motorkøretøjer gribes an som led i en samlet strategi. Euro VI-normerne er et af de initiativer, der har til formål at nedbringe de faktiske emissioner af både luftforurening (f.eks. partikelforurening) og ozonprækursorer (f.eks. nitrogenoxid (NO_x) og carbonhydrid), som opstår ved brugen.

- (5) Opfyldelse af EU's målsætninger for luftkvalitet kræver, at der ydes en konstant indsats for at begrænse emissionerne fra køretøjer. Af denne grund bør erhvervslivet modtage klare oplysninger om fremtidige emissionsgrænser og indrømmes en passende tidsramme med henblik på at nå disse grænser og gennemføre de nødvendige tekniske udviklinger.
- (6) Der er navnlig behov for en begrænsning af tunge erhvervskøretøjers NO_x-emissioner for at forbedre luftkvaliteten og overholde grænseværdierne for luftforurening og de nationale emissionslofter. Hvis der på et tidligt stadium fastsættes grænseværdier for NO_x-emission, vil dette give producenterne af køretøjer mulighed for at planlægge på lang sigt i hele EU.
- (7) Når der fastsættes emissionsnormer, er det vigtigt at overveje, hvordan disse vil påvirke markederne og fabrikanternes konkurrenceevne, hvilke direkte og indirekte omkostninger virksomhederne påføres, og hvilke fordele der opstår i form af innovationsstimulering, forbedret luftkvalitet, nedbringelse af sundhedsudgifterne og forøgelse af den forventede levetid.
- (8) Det er nødvendigt, at der er ubegrænset adgang til reparationsinformationer om køretøjer via et standardiseret format, der kan anvendes til at finde tekniske informationer, samt effektiv konkurrence på markedet for informationstjenester vedrørende vedligeholdelse og reparation af køretøjer for at forbedre det indre markeds funktion, navnlig hvad angår den frie bevægelighed for varer, etableringsfriheden og den frie udveksling af tjenesteydelser. En stor del af disse informationer vedrører egendiagnosesystemer (OBD-systemer) og deres interaktion med andre systemer i køretøjet. Det er nødvendigt, at der fastsættes tekniske specifikationer, som fabrikanterne skal anvende ved afgivelse af information på deres websteder, sideløbende med målrettede foranstaltninger for at sikre små og mellemstore virksomheder (SMV'er) adgang på rimelige vilkår.
- (9) Senest den 7. august 2013 bør Kommissionen undersøge, hvorledes ordningen med uindskrænket adgang til reparations- og vedligeholdelsesinformationer om køretøjer fungerer, med det formål at afgøre, om det ville være hensigtsmæssigt at sammenfatte alle bestemmelser vedrørende adgang til reparations- og vedligeholdelsesin-

formationer om køretøjer i en revideret rammelovgivning om typegodkendelse. Hvis bestemmelserne om adgang til sådanne informationer sammenfattes på denne måde, bør de tilsvarende bestemmelser i denne forordning ophæves på den betingelse, at de eksisterende rettigheder vedrørende adgang til reparations- og vedligeholdelsesinformationer bevares.

- (10) Kommissionen bør fremme udviklingen af et internationalt standardformat for ubegrænset og standardiseret adgang til reparations- og vedligeholdelsesinformationer, f.eks. via Den Europæiske Standardiseringsorganisations (CEN's) arbejde.
- (11) Det er nødvendigt, at der udarbejdes en fælles europæisk standard for formatet for informationer fra OBD-systemet og reparations- og vedligeholdelsesinformationer om køretøjer. Indtil denne standard er vedtaget, bør informationer fra OBD-systemet og reparations- og vedligeholdelsesinformationer om tunge erhvervskøretøjer fremlægges på en lettilgængelig måde og i et format, som sikrer adgang uden forskelsbehandling. Informationerne bør gøres tilgængelige på fabrikanternes websteder eller, hvis dette ikke er muligt på grund af informationernes art, i et andet hensigtsmæssigt format.
- (12) Kommissionen bør løbende undersøge emissioner, for hvilke der endnu ikke er fastlagt regler, og som opstår som følge af den mere udbredte anvendelse af nye alternative brændstoffer, motorteknologier og emissionsbegrænsningssystemer. Kommissionen bør endvidere, såfremt det er nødvendigt, forelægge Europa-Parlamentet og Rådet et forslag med henblik på lovgivning om sådanne emissioner.
- (13) Det er hensigtsmæssigt at fremme indførelsen af køretøjer drevet af alternativt brændstof med lave NO_x- og partikelemissioner. Derfor bør der indføres grænseværdier for carbonhydrider, andre carbonhydrider end methan samt methan.
- (14) For at sikre, at emissionen af ultrafine partikler (PM 0,1 µm og derunder) begrænses, bør Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage en tilgang til partikelemission, som er baseret på partikelantal, som supplement til den nuværende tilgang, som er baseret på partikelmasse. Tilgangen til partikelemission, baseret på partikelantal, bør bygge på resultaterne af De Forenede Nationers Økonomiske Kommission for Europas program for partikelmåling (Particulate Measurement Programme — PMP) og være i overensstemmelse med de eksisterende ambitiøse mål for miljøet.
- (15) For at nå disse miljøpolitiske mål er det hensigtsmæssigt at angive, at partikelantalsgrænserne sandsynligvis vil afspejle de højeste præstationsniveauer, der i øjeblikket kan opnås med partikelfiltre under anvendelse af den bedste tilgængelige teknologi.

- (16) Kommissionen bør anvende verdensomspændende harmoniserede kørecykluser i forbindelse med den prøvningsmetode, der danner grundlag for EF-typegodkendelseslovgivning med hensyn til emissioner. Det bør også overvejes at anvende bærbare emissionsmålingssystemer til efterprøvning af de faktiske emissioner ved brug og at indføre procedurer til kontrol af »off cycle-emissioner«.
- (17) Eftermontering af dieselpartikelfiltre på tunge erhvervs-køretøjer kan fremkalde en øget emission af nitrogen-dioxid (NO₂). Kommissionen bør som led i temastrategien om luftforurening derfor udarbejde et forslag til retsakt om harmonisering af de nationale lovgivninger om eftermontering og sikre, at dette omfatter miljøhensyn.
- (18) OBD-systemer er vigtige for emissionsbegrænsningen, når køretøjet er i brug. Da det er vigtigt, at den faktiske emission begrænses, bør Kommissionen løbende revidere kravene til sådanne systemer og tolerancetærsklerne for fejloverbågning.
- (19) For at overvåge hele denne sektors andel af den globale emission af drivhusgasser bør Kommissionen indføre måling af de tunge erhvervs-køretøjers brændstofforbrug og CO₂-emission.
- (20) For at fremme markedet for rene og energieffektive køretøjer bør Kommissionen undersøge mulighederne for at udvikle en definition af og en metodologi for energiforbrug og CO₂-emissioner for hele køretøjer og ikke kun for motorer, uden at dette berører anvendelsen af virtuel og egentlig prøvning. En sådan definition og metodologien bør også omfatte alternative kraftoverførselskoncepter (f.eks. hybridkøretøjer) og konsekvenserne af forbedringer af køretøjers egenskaber hvad angår f.eks. aerodynamik, vægt, belastning og rullemodstand. Hvis der kan identificeres en passende metode til præsentation og sammenligning, bør beregninger af brændstofforbrug og CO₂-emissioner gøres offentligt tilgængelige for forskellige typer køretøjer.
- (21) For bedre at kontrollere den faktiske emission ved brug, herunder »off cycle-emissioner«, og for at lette overensstemmelsesprocessen efter ibrugtagning bør der inden for en passende frist vedtages en prøvningsmetode og præstationskrav, baseret på anvendelse af bærbare emissionsmålingssystemer.
- (22) Med henblik på at opfylde EU-målsætningerne for luftkvalitet bør Kommissionen indføre harmoniserede bestemmelser for at sikre, at der foretages passende kontrol af off cycle-emissioner fra motorer til tunge erhvervs-køretøjer, som foretages ved en række forskellige motordriftsbetingelser og omgivende forhold.
- (23) Et korrekt fungerende efterbehandlingssystem er især med hensyn til NO_x en grundlæggende forudsætning for overholdelse af de indførte emissionsgrænseværdier. I den forbindelse bør der tages skridt til at garantere, at systemer, der kræver anvendelse af et reagens, fungerer efter hensigten.
- (24) Medlemsstaterne kan gennem skattemæssige incitamenter fremme markedsføringen af køretøjer, som opfylder fællesskabskravene. Denne forordning bør ikke påvirke medlemsstaternes ret til at lade emissionsniveauet indgå i metoden for beregning af køretøjsafgifter.
- (25) Medlemsstaterne bør tage udgangspunkt i Euro VI-normerne, når de udformer foranstaltninger, der sikrer eftermontering af udstyr i tunge erhvervs-køretøjer.
- (26) Medlemsstaterne bør indføre sanktioner for overtrædelse af denne forordnings bestemmelser og sikre håndhævelse heraf. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.
- (27) Kravene til motordrevne køretøjers motoreffekt, som findes i Rådets direktiv 80/1269/EØF af 16. december 1980 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om motordrevne køretøjers motoreffekt⁽¹⁾, bør indføres i denne forordning og i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 715/2007 af 20. juni 2007 om typegodkendelse af motorkøretøjer med hensyn til emissioner fra lette personbiler og lette erhvervs-køretøjer (Euro 5 og Euro 6), om adgang til reparations- og vedligeholdelsesinformationer om køretøjer⁽²⁾. Forordning (EF) nr. 715/2007 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed, og direktiv 80/1269/EØF bør ophæves.
- (28) For at forenkle fællesskabslovgivningen er det hensigtsmæssigt at erstatte den eksisterende lovgivning om emissioner fra tunge erhvervs-køretøjer, nemlig direktiv 2005/55/EF⁽³⁾ og Kommissionens direktiv 2005/78/EF⁽⁴⁾, med en forordning. Ved at anvende en forordning sikres det, at de tekniske detailforskrifter finder direkte anvendelse på fabrikanten, godkendende myndigheder og tekniske tjenester, og at ajourføringen kan foretages hurtigt og effektivt. Derfor bør direktiv 2005/55/EF og 2005/78/EF ophæves, og forordning (EF) nr. 715/2007 bør ændres i overensstemmelse hermed.

(1) EFT L 375 af 31.12.1980, s. 46.

(2) EUT L 171 af 29.6.2007, s. 1.

(3) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/55/EF af 28. september 2005 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om foranstaltninger mod emission af forurenende luftarter og partikler fra motorer med kompressionstænding til fremdrift af køretøjer og emission af forurenende luftarter fra køretøjsmotorer med styret tænding, som benytter naturgas eller autogas (LPG) som brændstof (EUT L 275 af 20.10.2005, s. 1).

(4) Kommissionens direktiv 2005/78/EF af 14. november 2005 om gennemførelse af direktiv 2005/55/EF og om ændring af bilag I, II, III, IV og VI hertil (EUT L 313 af 29.11.2005, s. 1).

- (29) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽¹⁾.
- (30) Kommissionen bør navnlig tillægges beføjelser til at indføre grænseværdier baseret på partikelantal i bilag I, eventuelt fastsætte det tilladelige niveau af NO₂-komponenten i NO_x-grænseværdien, indføre specifikke procedurer, prøvninger og krav til typegodkendelse samt en metode til måling af partikelantal og til at vedtage foranstaltninger vedrørende off cycle-emissioner, anvendelse af bærbare emissionsmålingssystemer, adgang til reparations- og vedligeholdelsesinformationer om køretøjer og prøvningscyklusser til emissionsmåling. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den med nye ikke-væsentlige bestemmelser, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.
- (31) Målet for denne forordning, nemlig sikring af det indre marked gennem indførelse af fælles tekniske krav for emissioner fra motorkøretøjer og sikring af adgang til reparations- og vedligeholdelsesinformationer om køretøjer for uafhængige virksomheder på lige fod med autoriserede forhandlere og reparatører, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor bedre nås på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand

I denne forordning fastlægges fælles tekniske krav til typegodkendelse af motorkøretøjer, motorer og udskiftningsdele med hensyn til emission.

Derudover indeholder forordningen bestemmelser om køretøjers og motorers overensstemmelse efter ibrugtagning, forureningsbegrænsende anordningers holdbarhed, OBD-systemer, måling af brændstofforbrug og CO₂-emissioner samt adgang til informationer fra OBD-systemet og til reparations- og vedligeholdelsesinformationer.

⁽¹⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

Artikel 2

Anvendelsesområde

Denne forordning finder anvendelse på motorkøretøjer i klasse M₁, M₂, N₁ og N₂, jf. definitionerne i bilag II til direktiv 2007/46/EF, med en referencemasse på over 2 610 kg og på alle motorkøretøjer i klasse M₃ og N₃, jf. definitionerne i nævnte bilag.

Denne forordning finder anvendelse, uden at det berører artikel 2, stk. 2, i forordning (EF) nr. 715/2007.

Efter anmodning fra fabrikanten udvides en typegodkendelse af et komplet køretøj, der er meddelt i henhold til denne forordning og gennemførelsesforanstaltningerne hertil, til også at gælde det delvis opbyggede køretøj med en referencemasse på højst 2 610 kg. Typegodkendelser udvides, hvis fabrikanten kan påvise, at alle karrosserikombinationer, der kan forventes at blive monteret på det delvis opbyggede køretøj, øger køretøjets referencemasse til over 2 610 kg.

Efter anmodning fra fabrikanten udvides en typegodkendelse af et køretøj, der er meddelt i henhold til denne forordning og gennemførelsesforanstaltningerne hertil, til at gælde køretøjet i forskellige varianter og versioner med en referencemasse over 2 380 kg, forudsat at køretøjet også opfylder de krav vedrørende drivhusgasemissioner og brændstofforbrug, der er opstillet i forordning (EF) nr. 715/2007 og de tilhørende gennemførelsesbestemmelser.

Artikel 3

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) »motor«: den fremdrivningsenhed til et køretøj, der kan typegodkendes som separat teknisk enhed som defineret i artikel 3, nr. 25), i direktiv 2007/46/EF
- 2) »forurenende luftarter«: udstødningsgassens indhold af carbonmonoxid, NO_x, sidstnævnte udtrykt som NO₂-ækvivalenter, samt carbonhydrider
- 3) »forurenende partikler«: komponenter af udstødningsgassen, som fjernes fra den fortyndede udstødningsgas ved en maksimumstemperatur på 325 K (52 °C) ved hjælp af de filtre, som er beskrevet i prøvningsmetoden til efterprøvning af gennemsnitlig udstødningsemission
- 4) »udstødningsemission«: emission af forurenende gasser og partikler
- 5) »krumtaphus«: hulrum eller beholdere, dels i motoren, dels uden for denne, som er forbundet med bundkarret gennem indvendige eller udvendige forbindelser, hvorigennem gas og dampe kan udsendes

- 6) »forureningsbegrænsende anordning«: de komponenter på et køretøj, der styrer og/eller begrænser udstødningsemissionerne
- 7) »egendiagnosesystem (OBD-system)«: et system i et køretøj eller forbundet til en motor, som er i stand til at registrere funktionsfejl og eventuelt angive deres forekomst ved hjælp af et alarmsystem, angive det sandsynlige fejlsted ved hjælp af oplysninger i computerhukommelsen og stille disse oplysninger til rådighed eksternt
- 8) »manipulationsstrategi«: en emissionsbegrænsningsstrategi, som mindsker emissionsbegrænsningens effektivitet under visse omgivelses- eller motordriftsforhold, som optræder enten ved normal køretøjsdrift eller uden for typegodkendelsesprocedurerne
- 9) »original forureningsbegrænsende anordning«: en forureningsbegrænsende anordning eller en kombination af sådanne anordninger, som er omfattet af den typegodkendelse, der er udstedt for det pågældende køretøj
- 10) »forureningsbegrænsende udskiftningsanordning«: en forureningsbegrænsende anordning eller en kombination af sådanne anordninger, som er bestemt til at erstatte en original forureningsbegrænsende anordning, og som kan godkendes som separat teknisk enhed, jf. definitionen i artikel 3, nr. 25), i direktiv 2007/46/EF
- 11) »reparations- og vedligeholdelsesinformationer«: alle de oplysninger, der er nødvendige til diagnosticering, service, syn, periodisk overvågning, reparation, omprogrammering eller re-initialisering af køretøjet eller støtte til telediagnosticering af køretøjet, og som fabrikkerne stiller til rådighed for deres autoriserede forhandlere og reparatører, herunder alle efterfølgende ændringer og supplementter til sådanne oplysninger. Disse informationer omfatter alle de oplysninger, der er nødvendige til indsætning af dele og anordninger i køretøjer
- 12) »fabrikant«: den person eller det organ, som over for godkendelsesmyndighederne er ansvarlig for alle forhold i forbindelse med typegodkendelses- eller autoriseringsproceduren samt for produktionens overensstemmelse. Det kræves ikke, at personen eller organet er direkte involveret i alle trin af fremstillingen af det køretøj, det system, den komponent eller den separate tekniske enhed, som skal godkendes
- 13) »uafhængig virksomhed«: virksomheder, ud over de autoriserede forhandlere og reparatører, der er direkte eller indirekte involveret i reparation og vedligeholdelse af motor-køretøjer, især reparatører, producenter eller forhandlere af reparationsudstyr, værktøj eller reservedele, tekniske forlag, automobilklubber, vejservicevirksomheder, virksomheder, der tilbyder inspektion og afprøvning, og virksomheder, der tilbyder undervisning af installatører, producenter og reparatører af udstyr til køretøjer, som anvender alternative brændstoffer
- 14) »køretøj, som anvender alternative brændstoffer«: et køretøj, der er udformet, så det kan anvende mindst én form for brændstof, der er enten gasformigt ved atmosfærisk temperatur og tryk eller udledt af en hovedsagelig ikke-mineralk olie
- 15) »referencemasse«: køretøjets masse i køreklar stand med fast fradrag af 75 kg for førerens masse og med fast tillæg af 100 kg
- 16) »manipulering«: inaktivering, justering eller ændring af køretøjets emissionskontrol- eller fremdrivningssystem, herunder software eller andre former for logiske kontrol-elementer til disse systemer, der har den tilsigtede eller utilsigtede virkning, at køretøjets emissionspræstation forringes.

Kommissionen kan tilpasse definitionen i stk. 1, nr. 7), for at afspejle den tekniske udvikling inden for OBD-systemer. Denne foranstaltning, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 13, stk. 2.

Artikel 4

Fabrikantens forpligtelser

1. Fabrikanten skal godtgøre, at alle nye køretøjer, der sælges, registreres eller ibrugtages i Fællesskabet, alle nye motorer, der sælges eller ibrugtages i Fællesskabet, og alle nye forureningsbegrænsende udskiftningsanordninger, som skal typegodkendes i henhold til artikel 8 og 9, og som sælges eller ibrugtages i Fællesskabet, er typegodkendt i overensstemmelse med denne forordning og gennemførelsesforanstaltningerne hertil.

2. Fabrikanten skal sikre, at typegodkendelsesprocedurerne for efterprøvning af produktionens overensstemmelse følges, og at kravene til de forureningsbegrænsende anordningers holdbarhed og disses overensstemmelse efter ibrugtagning overholdes.

Fabrikanten skal træffe de nødvendige tekniske foranstaltninger til at sikre effektiv begrænsning af emissioner fra udstødningen i henhold til denne forordning og gennemførelsesforanstaltningerne hertil i hele køretøjets levetid ved normal brug.

Til det formål skal referenceværdierne for kilometertal og tidsforløb i forbindelse med holdbarhedsprøvninger for forureningsbegrænsende anordninger med henblik på typegodkendelse og overensstemmelsesprøvning af ibrugtagne køretøjer eller motorer, være som følger:

- a) 160 000 km eller fem år, afhængigt af hvad der først indtræder, for motorer monteret i køretøjer i klasse M₁, N₁ og M₂

b) 300 000 km eller seks år, afhængigt af hvad der først indtræder, for motorer monteret i køretøjer i klasse N₂, N₃ med en maksimal teknisk tilladt masse på højst 16 tons og M₃, gruppe I, gruppe II og gruppe A samt gruppe B med en maksimal teknisk tilladt totalmasse på højst 7,5 tons

c) 700 000 km eller syv år, afhængigt af hvad der først indtræder, for motorer monteret i køretøjer i klasse N₃ med en maksimal teknisk tilladt totalmasse på over 16 tons og M₃, gruppe III og gruppe B med en maksimal teknisk tilladt totalmasse på over 7,5 tons.

3. Kommissionen fastlægger de specifikke procedurer og forskrifter, som vedrører gennemførelsen af denne artikels stk. 1 og 2. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, skal vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 13, stk. 2.

Artikel 5

Forskrifter og prøvninger

1. Fabrikanten skal sikre, at emissionsgrænserne i bilag I overholdes.

2. Fabrikanten skal udstyre køretøjer og motorer på en sådan måde, at de komponenter, der med sandsynlighed vil påvirke emissionen, er udformet, konstrueret og samlet, således at køretøjet eller motoren ved normal brug overholder denne forordning og gennemførelsesforanstaltningerne hertil.

3. Anvendelse af manipulationsstrategier, som mindsker emissionsbegrænsningssystemernes effektivitet, forbydes.

4. Kommissionen vedtager foranstaltninger til gennemførelse af denne artikel, herunder foranstaltninger vedrørende:

a) emissioner fra udstødningen, herunder vedrørende prøvningscyklusser, anvendelse af bærbare emissionsmålings-systemer til efterprøvning af de faktiske emissioner, efterprøvning og begrænsning af off cycle-emissioner, fastsættelse af grænseværdier for partikelantal under opretholdelse af de eksisterende ambitiøse miljøkrav og emissioner ved tomgang

b) emission af krumtaphugasser

c) OBD-systemer og forureningsbegrænsende anordningers funktion efter ibrugtagning

d) forureningsbegrænsende anordningers holdbarhed, forureningsbegrænsende udskiftningsanordninger, overensstem-

melse af ibrugtagne motorer og køretøjer, produktionens overensstemmelse og teknisk kontrol

e) CO₂-emissioner og brændstofforbrug

f) meddelelse om udvidelse af typegodkendelse

g) prøvningsudstyr

h) referencebrændstof som f.eks. benzin, diesel, gas og biobrændstof, som f.eks. bioethanol, biodiesel og biogas

i) måling af motoreffekt

j) korrekt fungerende og regenererende forureningsbegrænsende anordninger

k) særlige bestemmelser, som skal sikre, at NO_x-begrænsende foranstaltninger fungerer korrekt; sådanne bestemmelser skal sikre, at køretøjer ikke kan fungere, hvis NO_x-kontrolforanstaltningerne ikke fungerer, f.eks. på grund af manglende påkrævede reagenser, ukorrekt recirkulation af udstødningssgas (EGR) eller deaktivering af EGR.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, herunder ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 13, stk. 2.

Artikel 6

Adgang til informationer

1. Fabrikanten skal sikre, at uafhængige virksomheder har ubegrænset og standardiseret adgang til informationer fra OBD-systemet, diagnoseudstyr og andet udstyr, værktøjer, herunder relevant software, og reparations- og vedligeholdelsesinformationer om køretøjer.

Fabrikanterne stiller en standardiseret, sikker teletjeneste til rådighed for at sætte uafhængige reparatører i stand til at udføre indgreb, der kræver adgang til køretøjernes sikkerhedssystem.

Ved typegodkendelse i flere faser er den fabrikant, der har ansvaret for den enkelte godkendelse, også ansvarlig for at fremlægge reparationsinformationer vedrørende denne fase både for slutproducenten og for uafhængige virksomheder. Slutproducenten er ansvarlig for at stille informationer om hele køretøjet til rådighed for uafhængige virksomheder.

Artikel 6 og 7 i forordning (EF) nr. 715/2007 finder tilsvarende anvendelse.

Indtil den relevante standard er vedtaget, f.eks. i CEN's regi, fremlægges informationer fra OBD-systemet og reparations- og vedligeholdelsesinformationer om køretøjer på en lettilgængelig måde og uden forskelsbehandling.

Disse informationer gøres tilgængelige på fabrikanternes websteder eller, hvis dette ikke er muligt af hensyn til informationernes art, i et andet hensigtsmæssigt format.

2. Med henblik på gennemførelsen af stk. 1 fastlægger og ajourfører Kommissionen hensigtsmæssige tekniske specifikationer, som vedrører, hvordan informationer fra OBD-systemet og informationer om reparation og vedligeholdelse af køretøjet skal afgives. Kommissionen tager hensyn til eksisterende informationsteknologi, forudsigelige fremtidige køretøjsteknologier, gældende ISO-standarder og muligheden for en verdensomspændende ISO-standard.

Kommissionen kan vedtage andre foranstaltninger, som er nødvendige for gennemførelsen af stk. 1.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, herunder ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 13, stk. 2.

Artikel 7

Forpligtelser vedrørende reagensforbrugende systemer

1. Fabrikanter, reparatører og køretøjsoperatører, må ikke manipulere med reagensforbrugende systemer.

2. Køretøjsoperatører skal sikre sig, at køretøjer ikke køres uden et reagensforbrugende system.

Artikel 8

Tidsplan for anvendelse af forskrifterne for typegodkendelse af køretøjer og motorer

1. Med virkning fra den 31. december 2012 skal de nationale myndigheder af grunde, der vedrører emission, nægte at meddele EF-typegodkendelse eller national typegodkendelse for nye køretøjs- eller motortyper, som ikke overholder denne forordning og gennemførelsesforanstaltningerne hertil.

Der kan udstedes typegodkendende tekniske certifikater, svarende til emissionsfaserne forud for Euro VI, til køretøjer og motorer bestemt til eksport til tredjelande, forudsat det af sådanne certifikater klart fremgår, at de pågældende køretøjer eller motorer ikke må bringes i omsætning på Fællesskabets marked.

2. Med virkning fra den 31. december 2013 skal de nationale myndigheder for så vidt angår nye køretøjer, som ikke overholder denne forordning og gennemførelsesforanstaltningerne hertil, anse typeattester for at være ugyldige til de i artikel 26 i direktiv 2007/46/EF angivne formål og skal af

grunde, der vedrører emissioner, forbyde registrering, salg og ibrugtagning af sådanne køretøjer.

Med virkning fra samme dato og med undtagelse af udskiftningsmotorer til ibrugtagne køretøjer, skal de nationale myndigheder forbyde salg eller anvendelse af nye motorer, som ikke overholder denne forordning og gennemførelsesforanstaltningerne hertil.

3. Uden at det berører denne artikels stk. 1 og 2 og med forbehold for ikrafttrædelsen af de gennemførelsesforanstaltninger, der er nævnt i artikel 4, stk. 3, i artikel 5, stk. 4, og i artikel 6, stk. 2, første afsnit, kan de nationale myndigheder ikke, såfremt en fabrikant anmoder herom, af grunde, der vedrører emissioner fra køretøjer, nægte at meddele EF-typegodkendelse eller national typegodkendelse for en ny køretøjs- eller motortype eller forbyde registrering, salg eller ibrugtagning af et nyt køretøj eller salg eller anvendelse af nye motorer, hvis det pågældende køretøj eller den pågældende motor overholder denne forordning og gennemførelsesforanstaltningerne hertil.

Artikel 9

Medlemsstaternes forpligtelser i forbindelse med typegodkendelse af udskiftningsdele

For så vidt angår nye forureningsbegrænsende udskiftningsanordninger beregnet til montering på køretøjer, som er godkendt i henhold til denne forordning og gennemførelsesforanstaltningerne hertil, forbydes salg eller montering på køretøjer, hvis anordningerne ikke er omfattet af en typegodkendelse meddelt i overensstemmelse med denne forordning og gennemførelsesforanstaltningerne hertil.

Artikel 10

Økonomiske incitamenter

1. Med forbehold af ikrafttrædelsen af denne forordnings gennemførelsesbestemmelser kan medlemsstaterne indføre økonomiske incitamenter til fordel for serieproducerede motor-køretøjer, som overholder denne forordning og gennemførelsesforanstaltningerne hertil.

Sådanne incitamenter skal gælde for alle nye køretøjer, som bringes i omsætning på den pågældende medlemsstats marked, og som overholder denne forordning og gennemførelsesforanstaltningerne hertil. De skal dog ophøre senest den 31. december 2013.

2. Med forbehold af ikrafttrædelsen af denne forordnings gennemførelsesbestemmelser kan medlemsstaterne indføre økonomiske incitamenter til fordel for eftermontering af udstyr med henblik på at opfylde emissionsgrænseværdierne i bilag I, på ibrugtagne køretøjer og til fordel for skrotning af køretøjer, der ikke overholder denne forordning og gennemførelsesforanstaltningerne hertil.

3. De i stk. 1 og 2 nævnte økonomiske incitamenter må for hver type af motorkøretøj ikke overstige merudgiften til de tekniske anordninger, der er anvendt for at sikre overholdelse af de i bilag I angivne emissionsgrænser, inklusive udgiften til monteringen på køretøjet.

4. Kommissionen skal underrettes om planer om indførelse eller ændring af de økonomiske incitamenter, som er beskrevet i stk. 1 og 2.

Artikel 11

Sanktioner

1. Medlemsstaterne fastsætter sanktionsbestemmelser for overtrædelse af bestemmelserne i denne forordning og gennemførelsesforanstaltningerne hertil og træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de håndhæves. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning. Medlemsstaterne anmelder disse sanktionsbestemmelser til Kommissionen senest den 7. februar 2011 og giver den omgående besked om enhver ændring af dem.

2. De typer af overtrædelser begået af fabrikanter, for hvilke der gælder sanktioner, omfatter:

- a) afgivelse af falske erklæringer i forbindelse med godkendelsesprocedurer eller procedurer, der fører til tilbagekaldelse
- b) forfalskning af prøvningsresultater med henblik på typegodkendelse eller overensstemmelse efter ibrugtagning
- c) tilbageholdelse af data eller tekniske specifikationer, der kunne føre til tilbagekaldelse eller inddragelse af typegodkendelsen
- d) brug af manipulationsstrategier
- e) nægtelse af adgang til oplysninger.

De typer af overtrædelser begået af fabrikanter, reparatører og køretøjsoperatører, for hvilke der gælder sanktioner, omfatter manipulering med systemer til kontrol med NO_x-emissioner. Dette omfatter eksempelvis manipulering med reagensforbrugende systemer.

De typer af overtrædelser, begået af køretøjsoperatører, for hvilke der gælder sanktioner, omfatter kørsel af et køretøj uden et påkrævet reagens.

Artikel 12

Ny fastsættelse af grænseværdier

1. Når de relevante dele af De Forenede Nationers Økonomiske Kommission for Europas program for partikelmå-

ling, som gennemføres inden for rammerne af Verdensforummet for Harmonisering af Køretøjsforskrifter, er afsluttet, skal Kommissionen uden at mindske miljøbeskyttelsesniveauet i Fællesskabet træffe følgende foranstaltninger:

- a) indføre grænseværdier baseret på partikelantal som en supplerende kontrol med partikelemissioner og fastsætte et grænseværdiniveau, der passer til de teknologier, som faktisk er i brug på det pågældende tidspunkt for at overholde grænseværdien for partikelmasse
- b) vedtage en fremgangsmåde for måling af partikelantal.

Kommissionen fastsætter uden at mindske miljøbeskyttelsesniveauet i Fællesskabet endvidere en grænseværdi for NO₂-emissioner ud over grænseværdien for samlet NO_x-emissioner. Grænseværdien for NO₂-emissioner fastsættes på et niveau, der afspejler de eksisterende teknologier.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, herunder ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 13, stk. 2.

2. Kommissionen fastsætter korrelationsfaktorer mellem den europæiske transiente cyklus (ETC) og den europæiske stationære cyklus (ESC), jf. beskrivelsen i direktiv 2005/55/EF, og den verdensomspændende harmoniserede stationære (WHSC) og transiente (WHTC) kørecyklus og tilpasser grænseværdierne i overensstemmelse hermed. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, herunder ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 13, stk. 2.

3. Kommissionen overvåger løbende de procedurer, prøvninger og forskrifter, som er nævnt i artikel 5, stk. 4, samt de prøvningscykluser, der anvendes til emissionsmåling.

Hvis det af gennemgangen fremgår, at procedurerne, prøvningerne og forskrifterne ikke længere er tilstrækkelige eller ikke længere afspejler de faktiske emissioner i praksis, skal de tilpasses, så de reelt afspejler de emissioner, der frembringes ved faktisk kørsel på vej. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, herunder ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 13, stk. 2.

4. Kommissionen undersøger løbende de forurenende stoffer, som er angivet i artikel 3, nr. 2). Hvis Kommissionen skønner, at det er hensigtsmæssigt at indføre bestemmelser om emissioner af yderligere forurenende stoffer, forelægger den Europa-Parlamentet og Rådet et forslag om ændring af denne forordning.

*Artikel 13***Udvalgsprocedure**

1. Kommissionen bistås af Det Tekniske Udvalg for Motor-køretøjer (TCMV), der er nedsat ved artikel 40, stk. 1, i direktiv 2007/46/EF.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

*Artikel 14***Gennemførelse**

Kommissionen vedtager senest den 1. april 2010 de i artikel 4, stk. 3, artikel 5, stk. 4, artikel 6, stk. 2, og artikel 12, stk. 1, litra a) og b), nævnte gennemførelsesforanstaltninger.

*Artikel 15***Ændringer af forordning (EF) nr. 715/2007**

I forordning (EF) nr. 715/2007 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 5, stk. 3, ændres således:

- i) Efter litra h) udgår ordet »og«.
- ii) Følgende litra tilføjes:
 - »j) måling af motoreffekt.«

2) Artikel 14, stk. 6, udgår.

*Artikel 16***Ændringer af direktiv 2007/46/EF**

Bilag IV, VI og XI til direktiv 2007/46/EF ændres som angivet i bilag II til nærværende forordning.

*Artikel 17***Ophævelse**

1. Direktiv 80/1269/EØF, 2005/55/EF og 2005/78/EF ophæves med virkning fra den 31. december 2013.

2. Henvisninger til de ophævede direktiver betragtes som henvisninger til nærværende forordning.

*Artikel 18***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 7. august 2009. Dog anvendes artikel 8, stk. 3, og artikel 10 fra den 7. august 2009 og punkt 1, litra a), nr. i), punkt 1, litra b), nr. i), punkt 2, litra a), punkt 3, litra a), nr. i), punkt 3, litra b), nr. i), punkt 3, litra c), nr. i), punkt 3, litra d), nr. i), og punkt 3, litra e), nr. i), i bilag II fra den 31. december 2013.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. juni 2009.

På Europa-Parlamentets vegne

H.-G. PÖTTERING

Formand

På Rådets vegne

Š. FÜLE

Formand

BILAG I

Euro VI-emissionsgrænser

	Grænseværdier							
	CO (mg/kWh)	THC (mg/kWh)	NMHC (mg/kWh)	CH ₄ (mg/kWh)	NO _x ⁽¹⁾ (mg/kWh)	NH ₃ (ppm)	Partikelmasse (mg/kWh)	Partikel- antal ⁽²⁾ (#/kWh)
ESC (CI)	1 500	130			400	10	10	
ETC (CI)	4 000	160			400	10	10	
ETC (PI)	4 000		160	500	400	10	10	
WHSC ⁽³⁾								
WHTC ⁽³⁾								

Anmærkning:

(PI) = Styret tænding.

(CI) = Kompressionstænding.

⁽¹⁾ Det tilladte niveau af NO₂-komponent i NO_x-grænseværdien vil muligvis blive fastsat på et senere tidspunkt.

⁽²⁾ Der skal defineres en norm for partikelantal på et senere tidspunkt og senest den 1. april 2010.

⁽³⁾ Grænseværdierne for WHSC og WHTC, der erstatter grænseværdierne for ESC og ETC, vil blive indført på et senere tidspunkt efter fastsættelse af korrelationsfaktorerne i forhold til de nuværende cyklusser (ESC og ETC) og senest den 1. april 2010.

BILAG II

Ændringer af direktiv 2007/46/EF

I direktiv 2007/46/EF foretages følgende ændringer:

1) Del I i bilag IV ændres således:

a) Der foretages følgende ændringer i tabellen:

i) Punkt 40 og 41 udgår.

ii) Følgende punkt indsættes:

Emne	Retsaktens nummer	EFT/EUT-reference	Gyldighedsområde (køretøjsklasser)									
			M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄
»41a Emissioner (Euro-VI) tunge erhvervskøretøjer/adgang til informationer	Forordning (EF) nr. 595/2009	EUT L 188 af 18.7.2009, s. 1	X ¹²	X ¹²	X	X ¹²	X ¹²	X«				

iii) Følgende anmærkning tilføjes:

»⁽¹²⁾ For køretøjer med en referencemasse på over 2 610 kg, som ikke er typegodkendt (på fabrikantens anmodning og forudsat, at referencemassen ikke overstiger 2 840 kg) i henhold til forordning (EF) nr. 715/2007.«

b) I tillægget foretages følgende ændringer i tabellen:

i) Punkt 40 og 41 udgår.

ii) Følgende punkt indsættes:

	Emne	Retsaktens nummer	EFT/EUT-reference	M ₁
»41a	Emissioner (Euro-VI) tunge erhvervskøretøjer med undtagelse af den række af forskrifter, der vedrører egendiagnosesystemer (OBD-systemer) og adgang til informationer/adgang til informationer	Forordning (EF) nr. 595/2009	EUT L 188 af 18.7.2009, s. 1	A«

2) I tillægget til bilag VI foretages følgende ændringer i tabellen:

a) Punkt 40 og 41 udgår.

b) Følgende punkt indsættes:

Emne	Retsaktens nummer	Ændret ved	Gyldig for varianterne
»41a Emissioner (Euro-VI) tunge erhvervskøretøjer/adgang til informationer	Forordning (EF) nr. 595/2009«		

3) I bilag XI foretages følgende ændringer:

a) I tillæg 1 foretages følgende ændringer i tabellen:

i) Punkt 40 og 41 udgår.

ii) Følgende punkt indsættes:

Punkt	Emne	Retsaktens nummer	M ₁ ≤ 2 500 ⁽¹⁾ kg	M ₁ > 2 500 ⁽¹⁾ kg	M ₂	M ₃
»41a	Emissioner (Euro-VI) tunge erhvervskøretøjer/adgang til informationer	Forordning (EF) nr. 595/2009	G + H	G + H	G + H	G + H«

b) I tillæg 2 foretages følgende ændringer i tabellen:

i) Punkt 40 og 41 udgår.

ii) Følgende punkt indsættes:

Punkt	Emne	Retsaktens nummer	M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄
»41a	Emissioner (Euro-VI) tunge erhvervskøretøjer/adgang til informationer	Forordning (EF) nr. 595/2009	X	X	X	X	X	X«				

c) I tillæg 3 foretages følgende ændringer i tabellen:

i) Punkt 40 og 41 udgår.

ii) Følgende punkt indsættes:

Punkt	Emne	Retsaktens nummer	M ₁
»41a	Emissioner (Euro-VI) tunge erhvervskøretøjer/adgang til informationer	Forordning (EF) nr. 595/2009	X«

d) I tillæg 4 foretages følgende ændringer i tabellen:

i) Punkt 40 og 41 udgår.

ii) Følgende punkt indsættes:

Punkt	Emne	Retsaktens nummer	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄
»41a	erhvervskøretøjer/adgang til informationer	Forordning (EF) nr. 595/2009	H	H	H	H	H«				

e) I tillæg 5 foretages følgende ændringer i tabellen:

i) Punkt 40 og 41 udgår.

ii) Følgende punkt indsættes:

Punkt	Emne	Retsaktens nummer	Mobilkran klasse N ₃
»41a	Emissioner (Euro-VI) tunge erhvervskøretøjer/adgang til informationer	Forordning (EF) nr. 595/2009	V _a

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 596/2009

af 18. juni 2009

om tilpasning til Rådets afgørelse 1999/468/EF af visse retsakter, der er omfattet af proceduren i traktatens artikel 251, for så vidt angår forskriftsproceduren med kontrol

Tilpasning til forskriftsproceduren med kontrol — Del 4

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 47, stk. 2, artikel 55, artikel 71, stk. 1, artikel 80, stk. 2, artikel 95, artikel 152, stk. 4, litra a) og b), artikel 175, stk. 1, og artikel 285, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank ⁽²⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽⁴⁾, er blevet ændret ved afgørelse 2006/512/EF ⁽⁵⁾, der har indført en forskriftsprocedure med kontrol i forbindelse med vedtagelse af generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i en basisretsakt, der er vedtaget efter proceduren i traktatens artikel 251, herunder ved at lade visse sådanne bestemmelser udgå eller ved at supplere med nye ikke-væsentlige bestemmelser.

- (2) I overensstemmelse med Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens erklæring ⁽⁶⁾ vedrørende afgørelse 2006/512/EF skal en række retsakter vedtaget efter proceduren i traktatens artikel 251, som allerede er trådt i kraft, tilpasses efter de gældende procedurer, for at forskriftsproceduren med kontrol kan finde anvendelse på dem.

- (3) Eftersom de ændringer, der foretages i retsakterne er af teknisk art og kun vedrører udvalgsprocedurerne, er der intet krav om, at de, når det drejer sig om direktiver, skal gennemføres af medlemsstaterne —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De retsakter, der er omhandlet i bilaget, tilpasses, som angivet i bilaget, til afgørelse 1999/468/EF, som ændret ved afgørelse 2006/512/EF.

Artikel 2

Henvisninger til bestemmelser i de retsakter, der er omhandlet i bilaget, betragtes som henvisninger til de pågældende bestemmelser som ændret ved denne forordning.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. juni 2009.

På Europa-Parlamentets vegne

H.-G. PÖTTERING

Formand

På Rådets vegne

Š. FÜLE

Formand

⁽¹⁾ EUT C 224 af 30.8.2008, s. 35.

⁽²⁾ EUT C 117 af 14.5.2008, s. 1.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 16.12.2008 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 28.5.2009.

⁽⁴⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

⁽⁵⁾ EUT L 200 af 22.7.2006, s. 11.

⁽⁶⁾ EUT C 255 af 21.10.2006, s. 1.

BILAG

1. VIRKSOMHED

1.1. **Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/68/EF af 16. december 1997 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om foranstaltninger mod emission af forurenende luftarter og partikler fra forbrændingsmotorer til montering i mobile ikke-vejgående maskiner ⁽¹⁾**

Med hensyn til direktiv 97/68/EF bør Kommissionen navnlig tillægges beføjelser til at fastlægge, under hvilke betingelser der bør vedtages ændringer, som er påkrævede af hensyn til tilpasning til den tekniske udvikling. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i direktiv 97/68/EF, herunder ved at supplere det med nye ikke-væsentlige bestemmelser, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.

I direktiv 97/68/EF foretages følgende ændringer:

1) Artikel 4, stk. 2, sidste punktum, affattes således:

»Kommissionen ændrer bilag VIII. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 15, stk. 2.«

2) Artikel 7a, stk. 4, affattes således:

»4. Kommissionen tilpasser bilag VII med henblik på at integrere den supplerende og specifikke information, som eventuelt kræves med hensyn til typegodkendelsescertifikatet for motorer til montering i fartøjer på indre vandveje. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 15, stk. 2.«

3) Artikel 14 affattes således:

»Artikel 14

Kommissionen vedtager alle ændringer, der er påkrævede for at tilpasse bilagene til den tekniske udvikling, med undtagelse af kravene i bilag I, punkt 1, 2.1-2.8, og punkt 4.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 15, stk. 2.«

4) Artikel 14a affattes således:

»Artikel 14a

Kommissionen undersøger eventuelle tekniske vanskeligheder i forbindelse med overholdelse af trin II-kravene for visse former for anvendelse af motorerne, navnlig mobile maskiner, i hvilke der er monteret motorer af klasse SH:2 og SH:3. Hvis Kommissionen i sine undersøgelser konstaterer, at visse mobile maskiner, navnlig håndbårne motorer til erhvervmæssig brug, som benyttes i flere positioner, af tekniske årsager ikke kan overholde disse krav inden for de fastlagte tidsfrister, forelægger den senest den 31. december 2003 en rapport ledsaget af passende forslag til forlængelse af den i artikel 9a, stk. 7, nævnte periode og/eller yderligere undtagelsesbestemmelser med en maksimal varighed på fem år bortset fra særlige omstændigheder for sådanne maskiner. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 15, stk. 2.«

⁽¹⁾ EFT L 59 af 27.2.1998, s. 1.

5) I artikel 15 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2 affattes således:

»2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.«

b) Stk. 3 udgår.

6) I bilag I affattes punkt 4.1.2.7, sidste punktum, således:

»Kommissionen definerer det kontrolområde, som procentsatsen skal anvendes på, og de udelukkede driftsbetingelser. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 15, stk. 2.«

7) I bilag III affattes sidste afsnit i punkt 1.3.2 således:

»Inden indførelsen af den samlede prøvningssekvens for henholdsvis en ikke-opvarmet og en opvarmet motor ændrer Kommissionen symbolerne (bilag I, punkt 2.18), prøvningssekvensen (bilag III) og beregningsligningerne (bilag III, tillæg 3). Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 15, stk. 2.«

1.2. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/79/EF af 27. oktober 1998 om medicinsk udstyr til in vitro-diagnostik ⁽¹⁾

Med hensyn til direktiv 98/79/EF bør Kommissionen navnlig tillægges beføjelser til at vedtage særlige sundhedsovervågningsforanstaltninger, og til at ændre bilag II. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i direktiv 98/79/EF, herunder ved at supplere det med nye ikke væsentlige bestemmelser, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.

Når de frister, der normalt gælder i forbindelse med forskriftsproceduren med kontrol, i særligt hastende tilfælde ikke kan overholdes, bør Kommissionen have mulighed for at bringe hasteproceduren i artikel 5a, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF i anvendelse til vedtagelse af forbud, begrænsninger eller særlige krav vedrørende visse produkter.

I direktiv 98/79/EØF foretages følgende ændringer:

1) Artikel 7 affattes således:

»Artikel 7

1. Kommissionen bistås af det udvalg, der er nedsat ved artikel 6, stk. 2, i direktiv 90/385/EØF.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i Rådets afgørelse 1999/468/EF (*), jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til tre måneder.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

⁽¹⁾ EFT L 331 af 7.12.1998, s. 1.

4. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1, 2, 4 og 6, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

(*) EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.«

2) Artikel 10, stk. 5, affattes således:

»5. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger med henblik på omgående at registrere de i stk. 1 og 3 nævnte underretninger i den i artikel 12 omhandlede database.

Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, navnlig vedrørende underretning og definition af begrebet væsentlig ændring, vedtages efter forskriftsproceduren i artikel 7, stk. 2.«

3) Artikel 11, stk. 5, affattes således:

»5. Medlemsstaterne underretter efter anmodning de øvrige medlemsstater om de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1-4. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages efter forskriftsproceduren i artikel 7, stk. 2.«

4) Artikel 12, stk. 3, affattes således:

»3. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages efter forskriftsproceduren i artikel 7, stk. 2.«

5) Artikel 13 affattes således:

»Artikel 13

Finder en medlemsstat i forbindelse med et givet produkt eller en given produktgruppe, at adgang til sådanne produkter af hensyn til beskyttelse af sikkerhed og sundhed og/eller folkesundheden, jf. traktatens artikel 36, bør forbydes, begrænses eller underkastes særlige betingelser, kan den træffe alle nødvendige og berettigede overgangsforanstaltninger. Den underretter i så fald Kommissionen og de øvrige medlemsstater herom og begrundet samtidig sin beslutning. Kommissionen hører de berørte parter og medlemsstaterne og vedtager, hvis de nationale foranstaltninger er berettigede, de påkrævede fællesskabsforanstaltninger.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 7, stk. 3. I særligt hastende tilfælde kan Kommissionen bringe hasteproceduren i artikel 7, stk. 4, i anvendelse.«

6) Artikel 14, stk. 1, affattes således:

»1. Såfremt en medlemsstat finder, at

a) listen over udstyr, der er omhandlet i bilag II, bør ændres eller udvides, eller

b) overensstemmelsesvurderingen af et udstyr eller en kategori af udstyr uanset bestemmelserne i artikel 9 bør foretages ved at anvende en eller flere nærmere bestemte procedurer, som vælges blandt procedurerne i artikel 9,

indsender den en behørigt begrundet anmodning til Kommissionen om at træffe de nødvendige foranstaltninger.

Foranstaltninger vedrørende litra a), der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 7, stk. 3.

Foranstaltninger vedrørende litra b) vedtages efter forskriftsproceduren i artikel 7, stk. 2.»

1.3. **Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/5/EF af 9. marts 1999 om radio- og teleterminaludstyr samt gensidig anerkendelse af udstyrets overensstemmelse** ⁽¹⁾

Med hensyn til direktiv 1999/5/EF bør Kommissionen navnlig tillægges beføjelser til for apparatur inden for visse udstyrsklasser eller af særlige typer at træffe afgørelse om, hvilke andre krav der gælder, til at fastlægge anvendelsesdatoen, herunder i givet fald en overgangsperiode, for visse yderligere væsentlige krav til specifikke udstyrsklasser eller apparatur af særlige typer, og til at beslutte, hvilken form for identifikation af udstyrsklassen der skal anbringes på specifikke typer af radioudstyr. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i direktiv 1999/5/EF, herunder ved at supplere det med nye ikke-væsentlige bestemmelser, skal vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.

I direktiv 1999/5/EF foretages følgende ændringer:

1) Artikel 3, stk. 3, affattes således:

»3. Kommissionen kan træffe afgørelse om, at apparatur inden for visse udstyrsklasser eller af særlige typer konstrueres på en sådan måde:

- a) at det via net fungerer korrekt sammen med andet apparatur, og at det overalt i Fællesskabet kan forbindes med de relevante grænseflader, og/eller
- b) at det ikke skader nettet eller dets funktion eller misbruger netressourcer på en sådan måde, at det medfører en uacceptabel forringelse af tjenesten, og/eller
- c) at det er i stand til at sikre, at personoplysninger om brugeren og abonnenten og disses privatliv beskyttes, og/eller
- d) at det er kompatibelt med visse faciliteter, som sikrer mod svig, og/eller
- e) at det er kompatibelt med visse faciliteter, som sikrer adgang til nødtjenester, og/eller
- f) at det er kompatibelt med visse faciliteter, som letter apparaturets anvendelse for handicappede brugere.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 15a.«

2) Artikel 5, stk. 3, affattes således:

»3. I tilfælde, hvor de harmoniserede standarder udviser mangler i forhold til de væsentlige krav, kan Kommissionen efter høring af udvalget og efter proceduren i artikel 14 offentliggøre henstillinger i *Den Europæiske Unions Tidende* om fortolkningen af de harmoniserede standarder eller om de betingelser, hvorunder overholdelse af de pågældende standarder indebærer en formodning om overensstemmelse. Efter høring af udvalget og i overensstemmelse med proceduren i artikel 14 kan Kommissionen trække harmoniserede standarder tilbage ved offentliggørelse af en meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende*.«

⁽¹⁾ EFT L 91 af 7.4.1999, s. 10.

3) Artikel 6, stk. 2, affattes således:

»2. I forbindelse med afgørelser om anvendelse af de væsentlige krav i artikel 3, stk. 3, træffer Kommissionen afgørelse om datoen for anvendelsen af kravene.

Når det fastsættes, at en udstyrsklasse skal opfylde bestemte væsentlige krav i henhold til artikel 3, stk. 3, kan apparatur under den pågældende udstyrsklasse, der første gang er markedsført inden datoen for gennemførelsen af Kommissionens afgørelse, fortsat markedsføres i en rimelig periode, der fastlægges af Kommissionen.

De foranstaltninger, der henvises til i første og andet afsnit, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 15a.«

4) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 15a

Forskriftsprocedure med kontrol

Når der henvises til denne artikel, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.«

5) Punkt 5 i bilag VII affattes således:

»5. Udformningen af identifikationen af udstyrsklassen fastlægges af Kommissionen.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 15a.«

1.4. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 141/2000 af 16. december 1999 om lægemidler til sjældne sygdomme ⁽¹⁾

Med hensyn til forordning (EF) nr. 141/2000 bør Kommissionen navnlig tillægges beføjelser til at vedtage definitioner af udtrykkene »lignende lægemiddel« og »klinisk overlegenhed«. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i forordning (EF) nr. 141/2000, herunder ved at supplere den med nye ikke-væsentlige bestemmelser, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.

I forordning (EF) nr. 141/2000 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 3, stk. 2, affattes således:

»2. Kommissionen vedtager i overensstemmelse med forskriftsproceduren i artikel 10a, stk. 2, de bestemmelser, der er nødvendige for gennemførelsen af stk. 1 i denne artikel i form af en gennemførelsesforordning.«

2) Artikel 5, stk. 8, affattes således:

»8. Agenturet fremsender straks udvalgets endelige udtalelse til Kommissionen, som træffer afgørelse inden 30 dage efter modtagelse af udtalelsen. Hvis udkastet til afgørelse undtagelsesvis ikke er i overensstemmelse med udvalgets udtalelse, vedtages afgørelsen i overensstemmelse med forskriftsproceduren i artikel 10a, stk. 2. Sponsor underrettes om afgørelsen, og den fremsendes til agenturet og til medlemsstaternes kompetente myndigheder.«

⁽¹⁾ EFT L 18 af 22.1.2000, s. 1.

3) Artikel 8, stk. 4, affattes således:

»4. Kommissionen vedtager definitioner af udtrykkene »lignende lægemiddel« og »klinisk overlegenhed« i form af en gennemførelsesforordning.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 10a, stk. 3.«

4) Som artikel 10a indsættes:

»Artikel 10a

1. Kommissionen bistås af Det Stående Udvalg for Humanmedicinske Lægemidler, som er omhandlet i artikel 121, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6. november 2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler (*).

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i Rådets afgørelse 1999/468/EF (**), jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til tre måneder.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

(*) EFT L 311 af 28.11.2001, s. 67.

(**) EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.«

1.5. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/20/EF af 4. april 2001 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om anvendelse af god klinisk praksis ved gennemførelse af kliniske forsøg med lægemidler til human brug ⁽¹⁾

Med hensyn til direktiv 2001/20/EF bør Kommissionen navnlig tillægges beføjelser til at vedtage principper vedrørende god klinisk praksis og detaljerede bestemmelser, der udarbejdes på grundlag af disse principper, at fastlægge specifikke krav og til at tilpasse visse bestemmelser. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i direktiv 2001/20/EF, herunder ved at supplere det med nye ikke-væsentlige bestemmelser, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.

I direktiv 2001/20/EF foretages følgende ændringer:

1) Artikel 1, stk. 3, affattes således:

»3. Kommissionen vedtager og reviderer om nødvendigt principperne for god klinisk praksis og de detaljerede bestemmelser, der udarbejdes på grundlag af disse principper for at tage hensyn til den videnskabelige og tekniske udvikling. Sådanne foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 21, stk. 3.

Kommissionen offentliggør disse principper og detaljerede bestemmelser.«

⁽¹⁾ EFT L 121 af 1.5.2001, s. 34.

2) Artikel 13, stk. 1, affattes således:

»1. Medlemsstaterne træffer egnede foranstaltninger til at sikre, at fremstilling og import af testpræparater kun finder sted, når der foreligger en tilladelse.

Kommissionen fastlægger de minimumskrav, som ansøgeren og senere indehaveren af tilladelsen skal opfylde for at opnå en sådan tilladelse.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 21, stk. 3.«

3) Artikel 20 affattes således:

»Artikel 20

Kommissionen tilpasser dette direktiv til den videnskabelige og tekniske udvikling.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 21, stk. 3.«

4) Artikel 21 affattes således:

»Artikel 21

1. Kommissionen bistås af Det Stående Udvalg for Humanmedicinske Lægemidler, som er omhandlet i artikel 121, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6. november 2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler (*).

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til tre måneder.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

(*) EFT L 311 af 28.11.2001, s. 67.«

1.6. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/82/EF af 6. november 2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for veterinærlægemidler ⁽¹⁾

Med hensyn til direktiv 2001/82/EF bør Kommissionen navnlig tillægges beføjelser til at tilpasse visse bestemmelser og bilag og at fastlægge specifikke betingelser for anvendelse. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i direktiv 2001/82/EF, herunder ved at supplere det med nye ikke-væsentlige bestemmelser, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.

I direktiv 2001/82/EF foretages følgende ændringer:

1) Artikel 10, stk. 3, affattes således:

»3. Uanset artikel 11 fastlægger Kommissionen en liste over stoffer, som er uundværlige til behandlingen af dyr af hesteslægten, og for hvilke tilbageholdelsestiden er på mindst seks måneder i henhold til kontrolproceduren i beslutning 93/623/EØF og 2000/68/EF.

⁽¹⁾ EFT L 311 af 28.11.2001, s. 1.

Denne foranstaltning, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 89, stk. 2a.«

2) Artikel 11, stk. 2, tredje afsnit, affattes således:

»Kommissionen kan dog ændre disse specifikke tilbageholdelsestider. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 89, stk. 2a.«

3) Artikel 13, stk. 1, fjerde afsnit, affattes således:

»For så vidt angår veterinærlægemidler, der er beregnet til fisk og bier eller andre arter, der udpeges af Kommissionen, forlænges den tiårige periode, jf. andet afsnit, dog til 13 år.

Denne foranstaltning, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 89, stk. 2a.«

4) Artikel 17, stk. 1, andet afsnit, affattes således:

»Såfremt der foreligger nye videnskabelige oplysninger, kan bestemmelserne i første afsnit, litra b) og c), tilpasses af Kommissionen. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 89, stk. 2a.«

5) Artikel 39, stk. 1, tredje afsnit, affattes således:

»Kommissionen vedtager disse foranstaltninger i form af en gennemførelsesforordning. Denne foranstaltning, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 89, stk. 2a.«

6) Artikel 50a, stk. 2, affattes således:

»2. Kommissionen vedtager alle ændringer, som måtte være nødvendige for at tilpasse bestemmelserne i stk. 1 til den videnskabelige og tekniske udvikling.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 89, stk. 2a.«

7) Artikel 51, stk. 1, affattes således:

»De principper og retningslinjer for god fremstillingspraksis for veterinærlægemidler, som er omhandlet i artikel 50, litra f), vedtages af Kommissionen i form af et direktiv rettet til medlemsstaterne. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 89, stk. 2a.«

8) Artikel 67, litra aa), affattes således:

»aa) veterinærlægemidler, som er beregnet til fødevareproducerende dyr.

Medlemsstaterne kan dog fastsætte undtagelser fra dette krav i overensstemmelse med kriterier, der fastsættes af Kommissionen. Denne foranstaltning, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 89, stk. 2a.

Medlemsstaterne kan fortsat anvende nationale bestemmelser enten indtil:

- i) anvendelsesdatoen for en afgørelse, der er vedtaget i henhold til første afsnit, eller
- ii) den 1. januar 2007, såfremt der ikke er vedtaget en sådan afgørelse inden den 31. december 2006.

9) Artikel 68, stk. 3, affattes således:

»3. Kommissionen vedtager alle ændringer til listen over de stoffer, der er nævnt i stk. 1.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 89, stk. 2a.«

10) Artikel 75, stk. 6, affattes således:

»6. Kommissionen kan ændre stk. 5 på baggrund af erfaringerne med anvendelsen.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 89, stk. 2a.«

11) Artikel 79 affattes således:

»Artikel 79

Kommissionen vedtager alle ændringer, som måtte være nødvendige for at ajourføre bestemmelserne i artikel 72-78 for at tage hensyn til den videnskabelige og tekniske udvikling.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 89, stk. 2a.«

12) Artikel 88 affattes således:

»Artikel 88

Kommissionen vedtager alle ændringer, som er nødvendige for tilpasningen af bilag I til den tekniske udvikling.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 89, stk. 2a.«

13) I artikel 89 foretages følgende ændringer:

a) Som artikel 2a indsættes:

»2a. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.«

b) Stk. 4 affattes således:

»4. Det stående udvalg forretningsorden skal offentliggøres.«

1.7. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/42/EF af 17. maj 2006 om maskiner ⁽¹⁾

Med hensyn til direktiv 2006/42/EF bør Kommissionen navnlig tillægges beføjelser til at fastlægge betingelserne for ajourføring af den vejledende liste over sikkerhedskomponenter og for foranstaltninger vedrørende begrænsning med hensyn til markedsføring af potentielt farlige maskiner. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i direktiv 2006/42/EF, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.

I direktiv 2006/42/EF foretages følgende ændringer:

1) Artikel 8 affattes således:

»Artikel 8

Specifikke foranstaltninger

1. Kommissionen kan træffe passende foranstaltninger vedrørende følgende punkter:

- a) ajourføring af den vejledende liste over sikkerhedskomponenter i bilag V som omhandlet i artikel 2, litra c)
- b) begrænsninger med hensyn til markedsføring af de i artikel 9 omhandlede maskiner.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 22, stk. 3.

2. Kommissionen kan efter rådgivningsproceduren i artikel 22, stk. 2, træffe passende foranstaltninger vedrørende den praktiske anvendelse af dette direktiv, herunder de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre medlemsstaternes indbyrdes samarbejde og deres samarbejde med Kommissionen, som omhandlet i artikel 19, stk. 1.«

2) Artikel 9, stk. 3, affattes således:

»3. I de tilfælde, der er omhandlet i stk. 1, hører Kommissionen medlemsstaterne og de andre berørte parter og meddeler dem, hvilke foranstaltninger den har til hensigt at træffe for på fællesskabsplan at sikre borgerne et højt sundhedsbeskyttelses- og sikkerhedsniveau.

Idet der tages behørigt hensyn til disse høringer, vedtager Kommissionen de nødvendige foranstaltninger.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 22, stk. 3.«

3) I artikel 22 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 3 affattes således:

»3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.«

b) Stk. 4 udgår.

⁽¹⁾ EUT L 157 af 9.6.2006, s. 24.

2. MILJØ

2.1. Rådets direktiv 96/59/EF af 16. september 1996 om bortskaffelse af polychlorbiphenyler og polychlorterphenyler ⁽¹⁾

Med hensyn til direktiv 96/59/EF bør Kommissionen navnlig tillægges beføjelser til at fastsætte referencemålemetoderne til bestemmelse af PCB-indholdet i kontaminerede materialer og de tekniske standarder for de andre metoder til bortskaffelse af PCB og om nødvendigt med henblik alene på artikel 9, stk. 1, litra b) og c), at definere andre mindre farlige PCB-erstatningsprodukter. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i direktiv 96/59/EF ved at supplere det, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.

I direktiv 96/59/EF foretages følgende ændringer:

1) Artikel 10 affattes således:

»Artikel 10

1. Kommissionen stiller efter forskriftsproceduren i artikel 10a, stk. 2, en liste til rådighed over produktbetegnelser på kondensatorer, modstande eller induktansspoler, som indeholder PCB.

2. Kommissionen:

a) fastsætter referencemålemetoderne til bestemmelse af PCB-indholdet i kontaminerede materialer. Målinger, der er foretaget, inden referencemetoderne blev fastsat, er fortsat gyldige

b) definerer om nødvendigt med henblik alene på artikel 9, stk. 1, litra b) og c), andre mindre farlige PCB-erstatningsprodukter.

Kommissionen kan fastsætte tekniske standarder for de andre metoder til bortskaffelse af PCB, der er nævnt i artikel 8, stk. 2, andet punktum.

De foranstaltninger, der henvises til i første og andet afsnit, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 10a, stk. 3.«

2) Som artikel 10a indsættes:

»Artikel 10a

1. Kommissionen bistås af det udvalg, der er nedsat ved artikel 18 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/12/EF (*).

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

(*) EUT L 114 af 27.4.2006, s. 9.«

(1) EFT L 243 af 24.9.1996, s. 31.

2.2. Rådets direktiv 98/83/EF af 3. november 1998 om kvaliteten af drikkevand ⁽¹⁾

Med hensyn til direktiv 98/83/EF bør Kommissionen navnlig tillægges beføjelser til at tilpasse bilag II og III til den tekniske og videnskabelige udvikling og til at fastsætte visse detaljer om kontrol i bilag II. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i direktiv 98/83/EF, herunder ved at supplere det med nye ikke-væsentlige bestemmelser, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.

I direktiv 98/83/EF foretages følgende ændringer:

1) Artikel 7, stk. 4, affattes således:

»4. Der kan efter forvaltningsproceduren i artikel 12, stk. 2, opstilles fællesskabsvejledninger for den kontrol, som er omhandlet i nærværende artikel.«

2) Artikel 11, stk. 2, affattes således:

»2. Mindst hvert femte år ændrer Kommissionen bilag II og III for at foretage de nødvendige tilpasninger til den videnskabelige og tekniske udvikling.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 12, stk. 3.«

3) Artikel 12, stk. 3, affattes således:

»3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.«

4) I artikel 13 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 4 affattes således:

»4. Den nærmere udformning af og minimumskravene til indholdet af de i stk. 2 omhandlede rapporter afgøres navnlig under hensyntagen til de foranstaltninger, der er nævnt i artikel 3, stk. 2, artikel 5, stk. 2 og 3, artikel 7, stk. 2, artikel 8, artikel 9, stk. 6 og 7, og artikel 15, stk. 1, og ændres om nødvendigt efter forvaltningsproceduren i artikel 12, stk. 2.«

b) Stk. 6 affattes således:

»6. Sammen med den første rapport om dette direktiv, som omhandlet i stk. 2, skal medlemsstaterne ligeledes forelægge Kommissionen en rapport om de foranstaltninger, de har truffet eller påtænker at træffe for at opfylde deres forpligtelser i henhold til artikel 6, stk. 3, og bilag I, del B, note 10. Om fornødent fremsættes et forslag til denne rapports form efter forvaltningsproceduren i artikel 12, stk. 2.«

5) Artikel 15, stk. 3, affattes således:

»3. Ansøgningen vil blive undersøgt efter forvaltningsproceduren i artikel 12, stk. 2.«

⁽¹⁾ EFT L 330 af 5.12.1998, s. 32.

6) I bilag I, del C, note 10, affattes punkt 1 således:

- »1. Kommissionen vedtager de foranstaltninger, der kræves i henhold til note 8 om kontrollhyppighed og note 9 om overvågningshyppighed, overvågningsmetoder og de mest relevante overvågningssteder (bilag II). Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 12, stk. 3.

Kommissionen skal i forbindelse med udarbejdelsen af disse foranstaltninger bl.a. tage hensyn til de relevante bestemmelser i gældende lovgivning eller relevante kontrolprogrammer, herunder kontrolresultater, der er opnået på grundlag heraf.«

7) Bilag II, tabel A, punkt 2, affattes således:

»2. *Efterprøvningskontrol*

Formålet med efterprøvningskontrol er at tilvejebringe de nødvendige oplysninger for at afgøre, om alle direktivets parameterværdier overholdes. Alle parametre, der fastsættes i overensstemmelse med artikel 5, stk. 2 og 3, skal underkastes efterprøvningskontrol, medmindre de kompetente myndigheder kan fastslå, at det for en periode, som de fastlægger, er usandsynligt, at en bestemt parameter er til stede i en bestemt forsyning i koncentrationer, som kan medføre risiko for overskridelse af den pågældende parameterværdi. Dette punkt gælder ikke for parametrene for radioaktivitet, der skal kontrolleres i overensstemmelse med de kontrolkrav, som vedtages af Kommissionen, jf. note 8, 9 og 10 i bilag I, del C. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 12, stk. 3.«

8) I bilag III, punkt 1, affattes første afsnit således:

»Følgende principper for metoder for mikrobiologiske parametre angives enten som reference, når der anvendes en CEN/ISO-metode, eller som vejledning, indtil der af Kommissionen eventuelt vedtages yderligere internationale CEN/ISO-metoder for disse parametre. Medlemsstaterne kan anvende alternative metoder, forudsat at bestemmelserne i artikel 7, stk. 5, overholdes.

Disse foranstaltninger vedrørende yderligere internationale CEN/ISO-metoder, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, herunder ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 12, stk. 3.«

2.3. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2037/2000 af 29. juni 2000 om stoffer, der nedbryder ozonlaget ⁽¹⁾

Med hensyn til forordning (EF) nr. 2037/2000 bør Kommissionen navnlig tillægges beføjelser til at ændre bilag VI; at fastsætte og reducere det beregnede niveau for methylbromid, som producenter og importører må markedsføre eller selv anvende til karantæneformål og til desinfektion inden afsendelse; at fastlægge en ordning for tildeling af kvoter til hver producent og importør af de beregnede niveauer for methylbromid; om nødvendigt at vedtage ændringer og i givet fald tidsfrister for afvikling af kritiske anvendelser af haloner som anført i bilag VII; at træffe beslutning om, hvorvidt slutdatoen for forbud mod anvendelse af hydrochlorfluorcarboner skal tilpasses; at ændre listen og tidsfristerne med hensyn til kontrol med anvendelsen af hydrochlorfluorcarboner; at ændre listen med tilknytning til anmodningen om en importtilladelse og bilag IV; at ændre listen over produkter, der indeholder kontrollerede stoffer, og over koder i den kombinerede nomenklatur i bilag V; at fremskynde datoen for eksportforbud mod genvundet, genanvendt og regenereret halon til kritiske anvendelser; og at ændre indberetningskravene. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i forordning (EF) nr. 2037/2000, herunder ved at supplere den med nye ikke-væsentlige bestemmelser, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.

⁽¹⁾ EFT L 244 af 29.9.2000, s. 1.

I forordning (EF) nr. 2037/2000 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 2, sekstende led, affattes således:

— »proceshjælpstoffer«: kontrollerede stoffer anvendt som kemiske proceshjælpstoffer til de i bilag VI opførte anvendelser i anlæg, der bestod pr. 1. september 1997, og hvorfra emissionen er ubetydelig. Kommissionen opstiller ud fra disse kriterier og efter forvaltningsproceduren i artikel 18, stk. 2, en liste over virksomheder, hvor anvendelsen af kontrollerede stoffer som proceshjælpstof tillades, og fastsætter maksimale emissionsgrænser for hver af de pågældende virksomheder.

Kommissionen kan i lyset af nye oplysninger eller den tekniske udvikling, herunder den revision, der er fastsat i afgørelse X/14 af parterne i protokollen:

a) ændre listen over de ovennævnte virksomheder efter forvaltningsproceduren i artikel 18, stk. 2

b) ændre bilag VI. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 18, stk. 3.«

2) I artikel 4 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2, nr. iii), tredje afsnit, affattes således:

»Kommissionen træffer foranstaltninger for at reducere det beregnede niveau for methylbromid, som producenter og importører må markedsføre eller selv anvende til karantæneformål og til desinfektion inden afsendelse, på baggrund af de tekniske og økonomiske muligheder for at anvende alternative stoffer eller teknologier og den relevante internationale udvikling inden for protokollens rammer. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 18, stk. 3.«

b) Stk. 3, nr. ii), affattes således:

»ii) Kommissionen kan ændre den ordning for tildeling af kvoter til hver producent og importør af de i litra d)-f) anførte beregnede niveauer for perioden 1. januar 2003 til 31. december 2003 og for hver tolv månedersperiode derefter.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 18, stk. 3.«

c) Stk. 4, nr. iv), affattes således:

»iv) Stk. 1, litra c), anvendes ikke på markedsføring og anvendelse af haloner, der er genvundet, genanvendt eller regenereret, i eksisterende brandslukningssystemer indtil den 31. december 2002 eller på markedsføring og anvendelse af haloner til kritiske anvendelser som anført i bilag VII. Hvert år underretter medlemsstaternes kompetente myndigheder Kommissionen om, hvilke mængder haloner der er benyttet til kritiske anvendelser, hvilke foranstaltninger der er truffet for at nedbringe emissionerne, tillige med et skøn over disse emissioner, samt om de igangværende aktiviteter med henblik på at identificere og anvende egnede alternativer.

Hvert år gennemgår Kommissionen de kritiske anvendelser i bilag VII og vedtager om nødvendigt ændringer og i givet fald tidsplaner for afvikling under hensyntagen til, om der findes både teknisk og økonomisk gennemførlige alternativer eller teknologier, der er acceptable ud fra et miljø- og sundhedssynspunkt.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, herunder ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 18, stk. 3.«

3) I artikel 5 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, litra c), nr. v), femte afsnit, affattes således:

»Kommissionen forelægger undersøgelsens resultat for Europa- Parlamentet og Rådet. Den træffer i givet fald beslutning om tilpasning af datoen 1. januar 2015. Denne foranstaltning, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 18, stk. 3.«

b) Stk. 6 affattes således:

»6. Kommissionen kan efter erfaringerne med anvendelsen af denne forordning eller på baggrund af den tekniske udvikling ændre listen og tidsfristerne i stk. 1, men må under ingen omstændigheder forlænge de deri nævnte frister, jf. dog undtagelserne i stk. 7.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, herunder ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 18, stk. 3.«

4) Artikel 6, stk. 5, affattes således:

»5. Kommissionen kan ændre listen i stk. 3 og bilag IV.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 18, stk. 3.«

5) Artikel 9, stk. 2, affattes således:

»2. Til vejledning for medlemsstaternes toldmyndigheder indeholder bilag V en liste over produkter, der indeholder kontrollerede stoffer, og over KN-koderne. Kommissionen kan tilføje eller slette punkter på listen eller ændre listen på grundlag af de lister, parterne opstiller.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 18, stk. 3.«

6) Artikel 11, stk. 1, litra d), affattes således:

»d) genvundet, genanvendt og regenereret halon, der lagres med henblik på kritiske anvendelser i anlæg, der er godkendt eller drives af den kompetente myndighed, for at opfylde behovene for kritiske anvendelser som opført i bilag VII indtil den 31. december 2009, og produkter og udstyr, som indeholder halon, for at opfylde behovene for kritiske anvendelser som opført i bilag VII. Efter en undersøgelse foretaget af Kommissionen inden den 1. januar 2005 af udførslen af genvundet, genanvendt og regenereret halon med henblik på kritiske anvendelser, kan Kommissionen forbyde denne udførsel før den 31. december 2009. Denne foranstaltning, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 18, stk. 3.«

7) Artikel 18, stk. 3, affattes således:

»3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.«

8) Artikel 19, stk. 6, affattes således:

»6. Kommissionen kan ændre de indberetningskrav, der er fastsat i stk. 1-4, i nærværende artikel, for at opfylde forpligtelser i medfør af protokollen eller for at forbedre den praktiske anvendelse af disse krav.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 18, stk. 3.«

2.4. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 166/2006 af 18. januar 2006 om oprettelse af et europæisk register over udledning og overførsel af forurenende stoffer og om ændring af Rådets direktiv 91/689/EØF og 96/61/EF ⁽¹⁾

Med hensyn til forordning (EF) nr. 166/2006 bør Kommissionen navnlig tillægges beføjelser til at vedtage foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 8, stk. 3; at tilpasse bilag II eller III til denne forordning til den videnskabelige og tekniske udvikling; og at tilpasse bilag II og III til denne forordning som følge af vedtagelse af ændringer af bilagene til denne protokol af parterne i UNECE-protokollen om registre over udledning og overførsel af forurenende stoffer. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i forordning (EF) nr. 166/2006, herunder ved at supplere den med nye ikke-væsentlige bestemmelser, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.

I forordning (EF) nr. 166/2006 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 8, stk. 3, affattes således:

»3. I de tilfælde hvor Kommissionen konstaterer, at der ikke findes data om udledninger fra diffuse kilder, træffer den foranstaltninger til at iværksætte rapportering om relevante forurenende stoffer fra en eller flere diffuse kilder, idet der benyttes internationalt anerkendte metoder, i det omfang det er relevant.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 19, stk. 3.«

2) Artikel 18 affattes således:

»Artikel 18

Ændring af bilagene

Kommissionen foretager alle de nødvendige ændringer af bilagene med henblik på:

- a) tilpasning af bilag II eller III til den videnskabelige og tekniske udvikling
- b) tilpasning af bilag II og III som et resultat af vedtagelse på mødet for parterne i protokollen af enhver ændring af bilagene til protokollen.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 19, stk. 3.«

3) I artikel 19 indsættes som stk. 3:

»3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.«

⁽¹⁾ EUT L 33 af 4.2.2006, s. 1.

2.5. **Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/7/EF af 15. februar 2006 om forvaltning af badevandskvalitet** ⁽¹⁾

Med hensyn til direktiv 2006/7/EF bør Kommissionen navnlig tillægges beføjelser til at tilpasse analysemetoderne for de i henholdsvis bilag I og bilag V omhandlede parametre og prøvetagningsregler og at specificere EN/ISO-standarden om mikrobiologiske metoders ligestrøthed. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i direktiv 2006/7/EF, herunder ved at supplere det med nye ikke-væsentlige bestemmelser, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.

I direktiv 2006/7/EF foretages følgende ændringer:

1) Artikel 15 affattes således:

»Artikel 15

Tekniske tilpasninger og gennemførelsesforanstaltninger

1. Kommissionen fastlægger efter forskriftsproceduren i artikel 16, stk. 2, følgende:

- a) detaljerede regler for gennemførelsen af artikel 8, stk. 1, artikel 12, stk. 1, litra a), og artikel 12, stk. 4
- b) retningslinjer for en fælles metode til vurdering af de enkelte prøver.

2. Kommissionen vedtager følgende foranstaltninger:

- a) specifikation af EN/ISO-standarden om mikrobiologiske metoders ligestrøthed med henblik på artikel 3, stk. 9
- b) alle ændringer, der er nødvendige for at tilpasse analysemetoderne for de i bilag I omhandlede parametre til den videnskabelige og tekniske udvikling
- c) alle ændringer, der er nødvendige for at tilpasse bilag V til den videnskabelige og tekniske udvikling.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, herunder ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 16, stk. 3.

3. Senest den 24. marts 2010 forelægger Kommissionen et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes i henhold til stk. 1, litra a), for så vidt angår artikel 12, stk. 1, litra a). Inden for denne frist hører Kommissionen repræsentanter for medlemsstaterne, regionale og lokale myndigheder, relevante turist- og forbrugerorganisationer og andre interesserede parter. Efter vedtagelse af de pågældende regler offentliggør Kommissionen disse på internettet.»

2) Artikel 16, stk. 3, affattes således:

»3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.«

⁽¹⁾ EUT L 64 af 4.3.2006, s. 37.

2.6. **Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/21/EF af 15. marts 2006 om håndtering af affald fra udvinningsindustrien** ⁽¹⁾

Med hensyn til direktiv 2006/21/EF bør Kommissionen navnlig tillægges beføjelser til at vedtage bestemmelser, der er nødvendige for gennemførelsen af artikel 13, stk. 6, at gennemføre de tekniske krav til specificering af affald i bilag II, at fortolke definitionen i artikel 3, nr. 3), at fastlægge kriterierne for klassificering af affaldsanlæg i bilag III, at fastlægge harmoniserede prøveudtagningsstandarder og analysemetoder, og at tilpasse bilagene til den videnskabelige og tekniske udvikling. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i direktiv 2006/21/EF, herunder ved at supplere det med nye ikke-væsentlige bestemmelser, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.

I direktiv 2006/21/EF foretages følgende ændringer:

1) Artikel 22 affattes således:

»Artikel 22

1. Kommissionen vedtager efter forskriftsproceduren i artikel 23, stk. 2, følgende:

a) bestemmelser, der er nødvendige for harmonisering og regelmæssig fremsendelse af de oplysninger, der er omhandlet i artikel 7, stk. 5, og artikel 12, stk. 6

b) tekniske retningslinjer for beregning af den finansielle sikkerhed, jf. artikel 14, stk. 2

c) tekniske retningslinjer for kontrol, jf. artikel 17.

2. Kommissionen fastlægger bestemmelser, der er nødvendige for følgende, idet litra b), c) og d) prioriteres:

a) gennemførelse af artikel 13, stk. 6, herunder de tekniske krav vedrørende definitionen af cyanid dissocierbart med svag syre og metoden til måling heraf

b) færdiggørelse af de tekniske krav til specificering af affald i bilag II

c) fortolkning af definitionen i artikel 3, nr. 3)

d) fastlæggelse af kriterierne for klassificering af affaldsanlæg i bilag III

e) fastlæggelse af de harmoniserede prøveudtagningsstandarder og analysemetoder, som er nødvendige for den tekniske gennemførelse af direktivet.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, herunder ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 23, stk. 3.

3. Kommissionen foretager de nødvendige ændringer af bilagene for at tilpasse dem til den videnskabelige og tekniske udvikling. Disse ændringer skal have til formål at opnå et højt niveau af miljøbeskyttelse.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 23, stk. 3.«

⁽¹⁾ EUT L 102 af 11.4.2006, s. 15.

2) Artikel 23, stk. 3, affattes således:

»3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.«

3. EUROSTAT

3.1. **Rådets forordning (EF) nr. 2494/95 af 23. oktober 1995 om harmoniserede forbrugerprisindekser ⁽¹⁾**

Med hensyn til forordning (EF) nr. 2494/95 bør Kommissionen navnlig tillægges beføjelser til at fastlægge de regler, som skal følges for at opnå sammenlignelige HCPI'er og for at forbedre deres pålidelighed og relevans. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i forordning (EF) nr. 2494/95, herunder ved at supplere den med nye ikke-væsentlige bestemmelser, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.

I forordning (EF) nr. 2494/95 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 3 ændres udtrykket »artikel 14« til »artikel 14, stk. 2«.

2) Artikel 4, stk. 3, affattes således:

»Kommissionen (Eurostat) fastlægger de regler, som skal følges for at opnå sammenlignelige HCPI'er. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 14, stk. 3.«

3) Artikel 5, stk. 3, affattes således:

»3. Kommissionen vedtager gennemførelsesforanstaltninger til denne forordning, som er nødvendige for at sikre HCPI'ernes sammenlignelighed samt for at bevare og forbedre deres pålidelighed og relevans. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 14, stk. 3. Kommissionen anmoder ECB om en udtalelse om de foranstaltninger, den agter at forelægge for udvalget.«

4) I artikel 8, stk. 3, ændres udtrykket »artikel 14« til »artikel 14, stk. 2«.

5) Artikel 9 affattes således:

»Artikel 9

Udarbejdelse af resultater

Medlemsstaterne behandler de indsamlede data, således at de kan udarbejde HCPI på grundlag af et indeks af Laspeyres-typen, der omfatter kategorierne i den internationale COICOP-klassifikation (Classification of Individual Consumption by Purpose) (*), der tilpasses af Kommissionen med henblik på udarbejdelse af sammenlignelige HCPI'er. Kommissionen fastsætter, hvilke metoder, procedurer og formler der skal sikre overholdelsen af sammenlignelighedskravene. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, herunder ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 14, stk. 3.

(*) Offentliggjort af De Forenede Nationer, Serie F nr. 2, revision 3, skema 6.1, ændret af OECD (DES/NI/86.9), Paris 1986.«

(1) EFT L 257 af 27.10.1995, s. 1.

6) I artikel 11 ændres udtrykket »artikel 14« til »artikel 14, stk. 2.«.

7) Artikel 14 affattes således:

»Artikel 14

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Udvalget for Det Statistiske Program, der er nedsat ved Rådets afgørelse 89/382/EØF, Euratom (*), i det følgende benævnt »udvalget«.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i Rådets afgørelse 1999/468/EF (**), jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til tre måneder.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

(*) EFT L 181 af 28.6.1989, s. 47.

(**) EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.«

8) Artikel 15, stk. 2, affattes således:

»Kommissionen tager i disse rapporter stilling til forløbet af proceduren i artikel 14 og stiller om nødvendigt forslag om ændringer, den finder hensigtsmæssige.«

3.2. Rådets forordning (EF) nr. 577/98 af 9. marts 1998 om gennemførelse af en stikprøveundersøgelse vedrørende arbejdsstyrken i Fællesskabet ⁽¹⁾

Med hensyn til forordning (EF) nr. 577/98 bør Kommissionen navnlig tillægges beføjelser til at supplere med yderligere variabler, at tilpasse definitionerne, kontrolreglerne og den harmoniserede liste over variabler, og at fastlægge listen over strukturelle variabler, stikprøvens minimumsomfang og undersøgelseshyppigheden. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i forordning (EF) nr. 577/98, herunder ved at supplere den med nye ikke-væsentlige bestemmelser, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.

I forordning (EF) nr. 577/98 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 1, stk. 5, tredje led, ændres udtrykket »artikel 8« til »artikel 8, stk. 2.«.

2) Artikel 4, stk. 2, 3 og 4, affattes således:

»2. De i stk. 1 omhandlede oplysninger kan suppleres med en yderligere række variabler, i det følgende benævnt »ad hoc-moduler«.

Hvert år fastsætter Kommissionen et flerårigt program med ad hoc-moduler.

Dette program indeholder for hvert enkelt ad hoc-modul bestemmelser om emnet, referenceperioden, stikprøvens omfang (lig med eller mindre end den, der er omhandlet i artikel 3) samt om fristerne for indberetning af resultaterne (som eventuelt afviger fra dem, der er omhandlet i artikel 6).

⁽¹⁾ EFT L 77 af 14.3.1998, s. 3.

Listen over de berørte medlemsstater og regioner og den detaljerede liste over de oplysninger, der skal indsamles som led i et ad hoc-modul, skal vedtages senest 12 måneder inden begyndelsen af den for dette modul fastsatte referenceperiode.

Størrelsen af et ad hoc-modul begrænses til 11 variabler.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 8, stk. 3.

3. Definitionerne, kontrolreglerne, den harmoniserede liste over variablerne, de nødvendige justeringer af listen over undersøgelsesvariabler på baggrund af den tekniske og teoretiske udvikling samt en liste over principperne for formuleringen af spørgsmålene vedrørende arbejdsmarkedsstatus fastsættes af Kommissionen. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, herunder ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 8, stk. 3.

4. På forslag af Kommissionen kan der blandt de i stk. 1 anførte undersøgelseskaraktistika udvælges en række variabler, i det følgende benævnt »strukturelle variabler«, som kun skal indsamles med henblik på beregning af årlige — i stedet for kvartalsvise — gennemsnit baseret på en referenceperiode på 52 uger. Listen over strukturelle variabler, stikprøvens minimumsomfang og undersøgeshyppigheden fastlægges af Kommissionen. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 8, stk. 3. Spanien, Finland og Det Forenede Kongerige kan i en overgangsperiode indtil udgangen af 2007 indsamle de strukturelle variabler baseret på en referenceperiode på et kvartal.«

3) Artikel 8 affattes således:

»Artikel 8

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Udvalget for Det Statistiske Program, der er nedsat ved Rådets afgørelse 89/382/EØF, Euratom (*).

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i Rådets afgørelse 1999/468/EF (**), jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

(*) EFT L 181 af 28.6.1989, s. 47.

(**) EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.«

3.3. Rådets forordning (EF) nr. 1165/98 af 19. maj 1998 om konjunkturstatistik ⁽¹⁾

Med hensyn til forordning (EF) nr. 1165/98 bør Kommissionen navnlig tillægges beføjelser til at godkende og gennemføre de europæiske stikprøveprogrammer, at tilpasse bilagene og at fastlægge foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning, herunder foranstaltninger vedrørende tilpasning til den økonomiske og tekniske udvikling med hensyn til indsamling og statistisk bearbejdning af data og indberetning af variabler. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i forordning (EF) nr. 1165/98, herunder ved at supplere den med nye ikke-væsentlige bestemmelser, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.

⁽¹⁾ EFT L 162 af 5.6.1998, s. 1.

I forordning (EF) nr. 1165/98 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 4, stk. 2, litra d), affattes således:

»d) deltagelse i europæiske stikprøveprogrammer, som koordineres af Eurostat med henblik på at udarbejde europæiske skøn.

De stikprøveprogrammer, som er nævnt i første afsnit, er nærmere beskrevet i bilagene. Foranstaltninger til godkendelse og gennemførelse heraf vedtages af Kommissionen. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, herunder ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 18, stk. 3.

Europæiske stikprøveprogrammer etableres, når nationale stikprøveprogrammer ikke opfylder de europæiske krav. Endvidere kan medlemsstaterne vælge at deltage i europæiske stikprøveprogrammer, når sådanne programmer skaber mulighed for i betydelig grad at reducere omkostningerne i forbindelse med det statistiske system eller de byrder, der derved pålægges virksomhederne. Deltager en medlemsstat i et europæisk stikprøveprogram, opfylder den sine forpligtelser med hensyn til levering af data til den pågældende variabel i overensstemmelse med målsætningen for et sådant program. De europæiske stikprøveprogrammer kan fastlægge detaljeringsniveauet og fristerne for dataindberetningen.«

2) I artikel 16, stk. 1, ændres udtrykket »artikel 18« til »artikel 18, stk. 2,«.

3) Artikel 17 og 18 affattes således:

»Artikel 17

Gennemførelsesforanstaltninger

Kommissionen vedtager foranstaltningerne til gennemførelse af denne forordning, herunder foranstaltningerne vedrørende tilpasning til den økonomiske og tekniske udvikling med hensyn til indsamlingen og den statistiske bearbejdning af data og indberetningen af variablerne. Der skal i denne forbindelse tages hensyn til princippet om, at omkostningerne skal stå i rimeligt forhold til foranstaltningerne, og at det ikke i større omfang vil kræve yderligere ressourcer, hverken for medlemsstaterne eller for virksomhederne, i forhold til de oprindelige bestemmelser i denne forordning. Gennemførelsesbestemmelserne til denne forordning skal navnlig omfatte:

- a) anvendelsen af særlige enheder (artikel 2)
- b) ajourføringen af listen over variabler (artikel 3)
- c) definitionen og den hensigtsmæssige form af de indberettede variabler (artikel 3)
- d) indførelsen af europæiske stikprøveprogrammer (artikel 4)
- e) frekvensen af statistikkernes udarbejdelse (artikel 5)
- f) de inddelings- og aggregeringsniveauer, som skal anvendes i variablerne (artikel 6)
- g) dataindberetningsfristerne (artikel 8)
- h) kriterierne for kvalitetsmåling (artikel 10)
- i) overgangsperioderne (artikel 13, stk. 1)

- j) undtagelserne i overgangsperioderne (artikel 13, stk. 2)
- k) iværksættelsen af pilotundersøgelser (artikel 16)
- l) det første basisår, der skal anvendes for tidsrækker i NACE Rev. 2
- m) for tidsrækker inden 2009, der skal indberettes ifølge NACE Rev. 2, detaljeringsgraden, formen, den første referenceperiode, og referenceperioden.

De i litra j) og k), omhandlede foranstaltninger vedtages efter forskriftsproceduren i artikel 18, stk. 2.

De i litra a)-i) og l) og m) omhandlede foranstaltninger, som er foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, herunder ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 18, stk. 3.

Artikel 18

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Udvalget for Det Statistiske Program, der er nedsat ved Rådets afgørelse 89/382/EØF, Euratom (*).
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i Rådets afgørelse 1999/468/EF (**), jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til tre måneder.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

(*) EFT L 181 af 28.6.1989, s. 47.

(**) EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.«

4) I bilag A (Industri) foretages følgende ændringer:

- a) Punkt a) (Anvendelsesområde) affattes således:

- »a) Anvendelsesområde

Dette bilag gælder for alle aktiviteter i hovedafdeling B til E i NACE Rev. 2 eller i givet fald alle produkter i hovedafdeling B til E i CPA. Oplysninger kræves ikke for 37, 38.1, 38.2 og 39 i NACE Rev. 2. Listen over aktiviteter kan revideres af Kommissionen. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 18, stk. 3.«

- b) I litra b) (Observationsenhed) affattes nr. 3) således:

- »3) Kommissionen kan beslutte, at der skal anvendes andre observationsenheder. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 18, stk. 3.«

c) I litra c) (Variabler) foretages følgende ændringer:

i) Nr. 2), sidste punktum, affattes således:

»Kommissionen fastlægger betingelserne for sikring af den nødvendige datakvalitet. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 18, stk. 3.«

ii) Nr. 3) og 4) affattes således:

»3) Fra begyndelsen af første referenceperiode kan oplysninger om ordreindgang (nr. 130, 131 og 132) skønnes ved hjælp af en alternativ ledende indikator, som kan beregnes på grundlag af data fra konjunkturændelsesundersøgelser for vedkommende branche. Dette er tilladt i fem år fra forordningens ikrafttrædelsesdato. Denne periode forlænges med op til fem år, medmindre andet fastsættes af Kommissionen. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 18, stk. 3.

4) Fra begyndelsen af første referenceperiode kan oplysninger om antal beskæftigede (nr. 210) estimeres ved hjælp af antallet af ansatte (nr. 211). Dette er tilladt i fem år fra forordningens ikrafttrædelsesdato. Denne periode forlænges med op til fem år, medmindre andet fastsættes af Kommissionen. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 18, stk. 3.«

iii) Nr. 8), sidste punktum, affattes således:

»Listen over aktiviteter kan revideres af Kommissionen. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 18, stk. 3.«

iv) Nr. 10), sidste punktum, affattes således:

»Listen over aktiviteter kan revideres af Kommissionen. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 18, stk. 3.«

d) I litra d) (Form) affattes nr. 2) således:

»2) Desuden indberettes produktionsvariablen (nr. 110) og variablen præsterede arbejdstimer (nr. 220) i angivelser korrigeret for antal arbejdsdage.

Andre variabler, der påvirkes af antallet af arbejdsdage, kan også indberettes af medlemsstaterne i arbejdsdagskorrigeret form. Listen over variabler, som indberettes i angivelser korrigeret for antal arbejdsdage kan ændres af Kommissionen. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 18, stk. 3.«

e) I litra f) (Detaljeringsniveau) affattes nr. 8) og 9) således:

»8) For variablen importpriser (nr. 340) kan Kommissionen fastlægge de nærmere retningslinjer for iværksættelse af et europæisk stikprøveprogram som defineret i artikel 4, stk. 2, første afsnit, litra d). Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 18, stk. 3.

- 9) Variablerne vedrørende andre markeder end hjemmemarkedet (nr. 122, 132 og 312) indberettes efter euroområde og ikke-euroområde. Denne sondring skal anvendes for den samlede industri defineret som hovedafdeling B til E i NACE Rev. 2, industrihovedgrupperne, hovedafdelings- (1 bogstav) og hovedgruppeniveau (2 cifre) i NACE Rev.2. Oplysningerne om D og E i NACE Rev.2 er ikke nødvendig for variabel 122. Variablen importpriser (nr. 340) indberettes også efter euroområde og ikke-euroområde. Sondringen skal anvendes for den samlede industri defineret som hovedafdeling B til E i CPA, industrihovedgrupperne, hovedafdelings- (1 bogstav) og hovedgruppeniveau (2 cifre) i CPA. For sondringen mellem euroområde og ikke-euroområde kan Kommissionen fastlægge retningslinjerne for iværksættelse af det europæiske stikprøveprogram som defineret i artikel 4, stk. 2, første afsnit, litra d). Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 18, stk. 3. Det europæiske stikprøveprogram kan begrænse importprisvariablenes dækningsområde til import af produkter fra lande uden for euroområdet. Medlemsstater, som ikke har indført euroen, skal ikke foretage nogen sondring mellem euroområde og ikke-euroområde for variablene 122, 132, 312 og 340.«
- f) I litra j) (Overgangsperiode) erstattes alle henvisninger til artikel 18 med henvisninger til artikel 18, stk. 2.
- 5) I bilag B (Bygge- og anlægsvirksomhed) foretages følgende ændringer:
- a) I litra b) (Observationsenhed) affattes nr. 4) således:
- »4) Kommissionen kan beslutte, at der skal anvendes andre observationsenheder. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 18, stk. 3.«
- b) I litra c) (Variabler) foretages følgende ændringer:
- i) Nr. 3) affattes således:
- »3) Fra begyndelsen af første referenceperiode kan oplysninger om antal beskæftigede (nr. 210) estimeres ved hjælp af antallet af ansatte (nr. 211). Dette er tilladt i fem år fra forordningens ikrafttrædelsesdato. Denne periode forlænges med op til fem år, medmindre andet fastsættes af Kommissionen. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 18, stk. 3.«
- ii) Nr. 6), sidste afsnit, affattes således:
- »Kommissionen træffer senest den 11. august 2008 beslutning om, hvorvidt den i overensstemmelse med artikel 17, litra b), vil lade byggeomkostningsvariablen udgå til fordel for produktionsprisvariablen med virkning fra basisåret 2010. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 18, stk. 3.«
- c) I litra d) (Form) affattes nr. 2) således:
- »2) Desuden indberettes produktionsvariablene (nr. 110, 115, 116) og variablen præsterede arbejdstimer (nr. 220) i angivelser korrigeret for antal arbejdsdage. Andre variable, der påvirkes af antallet af arbejdsdage, kan også indberettes af medlemsstaterne i arbejdsdagskorrigeret form. Listen over variable, som indberettes i angivelser korrigeret for antal arbejdsdage kan ændres af Kommissionen. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 18, stk. 3.«
- d) I litra j) (Overgangsperiode) erstattes alle henvisninger til artikel 18 med henvisninger til artikel 18, stk. 2.

6) I bilag C (Detailhandel og reparation) foretages følgende ændringer:

a) I litra b) (Observationsenhed) affattes nr. 2) således:

»2) Kommissionen kan beslutte, at der skal anvendes andre observationsenheder. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 18, stk. 3.«

b) I litra c) (Variabler) foretages følgende ændringer:

i) Nr. 3) affattes således:

»3) Fra begyndelsen af første referenceperiode kan oplysninger om antal beskæftigede (nr. 210) estimeres ved hjælp af antallet af ansatte (nr. 211). Dette er tilladt i fem år fra forordningens ikrafttrædelsesdato. Denne periode forlænges med op til fem år, medmindre andet fastsættes af Kommissionen. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 18, stk. 3.«

ii) Nr. 4), sidste afsnit, affattes således:

»Kommissionen træffer senest den 11. august 2008 beslutning om, hvorvidt den i overensstemmelse med artikel 17, litra b), vil indføre variabelen præsterede arbejdstimer (nr. 220) og variabelen bruttolønninger (nr. 230) med virkning fra basisåret 2010. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 18, stk. 3.«

c) I litra d) (Form) affattes nr. 2) således:

»2) Desuden indberettes variablerne omsætning (nr. 120) og salgsmængde (nr. 123) i angivelser korrigeret for antal arbejdsdage. Andre variabler, der påvirkes af antallet af arbejdsdage, kan også indberettes i medlemsstaterne i arbejdsdagskorrigeret form. Listen over variabler, som indberettes i angivelser korrigeret for antal arbejdsdage kan ændres af Kommissionen. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 18, stk. 3.«

d) I litra g) (Dataindberetningsfrister) affattes nr. 2) således:

»2) Variablerne omsætning (nr. 120) og salgsdeflator/salgsmængde (nr. 330/123) indberettes inden for en måned på de niveauer, som er specificeret i dette bilags litra f), nr. 3). Medlemsstaterne kan vælge at indberette variablerne vedrørende omsætningen (nr. 120) og salgsdeflatoren/salgsmængden (nr. 330/123) efter fordelingen i det europæiske stikprøvesystem som defineret i artikel 4, stk. 2, første afsnit, litra d). Retningslinjerne for denne fordeling fastlægges af Kommissionen. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 18, stk. 3.«

e) I litra j) (Overgangsperiode) erstattes alle henvisninger til artikel 18 med henvisninger til artikel 18, stk. 2.

7) I bilag D (Andre tjenesteydelser) foretages følgende ændringer:

a) I litra b) (Observationsenhed) affattes nr. 2) således:

»2) Kommissionen kan beslutte, at der skal anvendes andre observationsenheder. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 18, stk. 3.«

b) I litra c) (Variabler) foretages følgende ændringer:

i) Nr. 2) affattes således:

»2) Fra begyndelsen af første referenceperiode kan oplysninger om antal beskæftigede (nr. 210) estimeres ved hjælp af antallet af ansatte (nr. 211). Dette er tilladt i fem år fra forordningens ikrafttrædelsesdato. Denne periode forlænges med op til fem år, medmindre andet fastsættes af Kommissionen. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 18, stk. 3.«

ii) Nr. 4), sidste afsnit, affattes således:

»Kommissionen træffer senest den 11. august 2008 beslutning om, hvorvidt den i overensstemmelse med artikel 17, litra b), vil indføre variabelen præsterede arbejdstimer (nr. 220) og variabelen bruttolønninger (nr. 230) med virkning fra basisåret 2010. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 18, stk. 3.«

c) I litra d) (Form) affattes nr. 2) således:

»2) Omsætningsvariabelen (nr. 120) indberettes også i angivelser korrigeret for antal arbejdsdage. Andre variabler, der påvirkes af antallet af arbejdsdage, kan også indberettes af medlemsstaterne i arbejdsdagskorrigeret form. Listen over variabler, som indberettes i angivelser korrigeret for antal arbejdsdage kan ændres af Kommissionen. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 18, stk. 3.«

d) I litra e) (Referenceperiode) affattes sidste afsnit således:

»Kommissionen træffer senest den 11. august 2008 beslutning om, hvorvidt den i overensstemmelse med artikel 17, litra e), vil revidere frekvensen af udarbejdelsen af omsætningsvariabelen. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 18, stk. 3.«

e) I litra f) (Detaljeringsniveau), affattes nr. 6) således:

»6) Kommissionen kan ændre listen over aktiviteter og grupperinger senest den 11. august 2008. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 18, stk. 3.«

f) I litra i) (Første referenceår) og litra j) (Overgangsperiode) erstattes alle henvisninger til artikel 18 med henvisninger til artikel 18, stk. 2.

3.4. Rådets forordning (EF) nr. 530/1999 af 9. marts 1999 om statistikker over løn- og lønomkostningsstrukturer ⁽¹⁾

Med hensyn til forordning (EF) nr. 530/1999 bør Kommissionen navnlig tillægges beføjelser til at tilpasse definitionen og opdelingen af de oplysninger, der skal indberettes, og at fastsætte kriterierne for evaluering af kvaliteten. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i forordning (EF) nr. 530/1999, herunder ved at supplere den med nye ikke-væsentlige bestemmelser, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.

⁽¹⁾ EFT L 63 af 12.3.1999, s. 6.

I forordning (EF) nr. 530/1999 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 11 og 12 affattes således:

»Artikel 11

Gennemførelsesforanstaltninger

Følgende nødvendige foranstaltninger til forordningens gennemførelse, herunder foranstaltninger under hensyn til den økonomiske og tekniske udvikling, fastlægges af Kommissionen for hver referenceperiode mindst ni måneder før referenceperiodens begyndelse:

- i) definitionen og opdelingen af de oplysninger, der skal indberettes (artikel 6)
- ii) det tekniske format, der er egnet til fremsendelse af resultaterne (artikel 9)
- iii) kriterierne for evaluering af kvaliteten (artikel 10)
- iv) undtagelserne i behørigt begrundede tilfælde for henholdsvis år 2004 og 2006 (artikel 13, stk. 2).

Foranstaltningerne under nr. ii) og iv) vedtages efter forskriftsproceduren i artikel 12, stk. 2.

De i nr. i) og iii) omhandlede foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 12, stk. 3.

Artikel 12

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Udvalget for Det Statistiske Program, der er nedsat ved Rådets afgørelse 89/382/EØF, Euratom (*).
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i Rådets afgørelse 1999/468/EF (**), jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

(*) EFT L 181 af 28.6.1989, s. 47.

(**) EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.»

2) Artikel 13, stk. 2, affattes således:

»2. For år 2004 og 2006 kan der efter forskriftsproceduren i artikel 12, stk. 2, træffes afgørelse om undtagelser fra artikel 3 og 6, for så vidt det nationale statistiske system kræver større tilpasninger.«

3.5. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 450/2003 af 27. februar 2003 om lønomkostningsindekset ⁽¹⁾

Med hensyn til forordning (EF) nr. 450/2003 bør Kommissionen navnlig tillægges beføjelser til at tilpasse definitionerne samt til at ændre de tekniske specifikationer, medtage nye hovedafdelinger i undersøgelsen, tilpasse opdelingen af indeks efter økonomiske aktiviteter, fastlægge kvalitetskriterierne, fastlægge feasibility-undersøgelser og tilpasse beslutninger på grundlag af resultaterne heraf samt fastsætte, hvilken metode der skal anvendes til at kæde indekset. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i forordning (EF) nr. 450/2003, herunder ved at supplere den med nye ikke-væsentlige bestemmelser, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.

I forordning (EF) nr. 450/2003 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 2, stk. 4, affattes således:

»4. Kommissionen kan træffe foranstaltninger for at omdefinere indeksets tekniske specifikation, herunder revisioner af vægtningsstrukturen. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, herunder ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 12, stk. 3.«

2) Artikel 3, stk. 2, affattes således:

»2. Medtagelsen i denne forordning af økonomiske aktiviteter som defineret i hovedafdeling O til S i NACE rev. 2 fastsættes af Kommissionen, idet der tages højde for resultaterne af feasibility-undersøgelserne i artikel 10. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, herunder ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 12, stk. 3.«

3) Artikel 4 affattes således:

»Artikel 4

Opdeling af variabler

1. Dataene opdeles efter økonomiske aktiviteter i henhold til NACE Rev. 2-hovedafdelingerne og ved yderligere underopdelinger, fastlagt af Kommissionen, dog ikke ud over niveauet for NACE Rev. 2-afdelinger (tocifret niveau) eller grupper af afdelinger, under hensyn til bidrag til den samlede beskæftigelse og til lønomkostninger på EU-plan og nationalt plan. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, herunder ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 12, stk. 3.

Der leveres separate lønomkostningsindekser for de tre lønomkostningskategorier, der er nævnt nedenfor:

a) lønomkostninger i alt

b) løn, defineret under henvisning til post D.11 i bilag II til forordning (EF) nr. 1726/1999

c) arbejdsgiverbidrag til sociale ordninger plus skatter betalt af arbejdsgiver minus tilskud modtaget af arbejdsgiver, som defineret ved summen af post D.12 og D.4 minus post D.5 i bilag II til forordning (EF) nr. 1726/1999.

2. Der skal leveres et skøn over de samlede lønomkostninger, bortset fra bonusser, når bonusser er defineret i post D.11112 i bilag II til forordning (EF) nr. 1726/1999, opdelt efter økonomiske aktiviteter som fastsat af Kommissionen og på grundlag af NACE Rev. 2-klassifikationen, idet der tages hensyn til feasibility-undersøgelserne i artikel 10. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, herunder ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 12, stk. 3.«

⁽¹⁾ EUT L 69 af 13.3.2003, s. 1.

4) Artikel 8 affattes således:

»Artikel 8

Kvalitet

1. De fremsendte nuværende og tilbageregnete data skal opfylde særskilte kvalitetskriterier, som fastlægges af Kommissionen. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, herunder ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 12, stk. 3.

2. Medlemsstaterne udarbejder hvert år en rapport om datakvaliteten til Kommissionen, første gang i 2003. Indholdet af rapporterne fastlægges af Kommissionen. Denne foranstaltning, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, herunder ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 12, stk. 3.«

5) Artikel 11 og 12 affattes således:

»Artikel 11

Gennemførelsesforanstaltninger

Følgende foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning, herunder foranstaltninger med henblik på at tage hensyn til økonomiske og tekniske ændringer, fastsættes af Kommissionen:

- a) fastsættelsen af underopdelinger, som fastsat i henhold til artikel 4, stk. 1, der skal indgå i den faste struktur
- b) de tekniske specifikationer vedrørende indekset (artikel 2)
- c) medtagelsen af hovedafdeling O til S i NACE Rev. 2 (artikel 3)
- d) opdelingen af indeks efter økonomiske aktiviteter (artikel 4)
- e) formatet til fremsendelse af resultater og de justeringsprocedurer, der skal anvendes (artikel 6)
- f) de særskilte kvalitetskriterier for de fremsendte nuværende og tilbageregnete data og indholdet af datakvalitetsrapporterne (artikel 8)
- g) overgangsperioden (artikel 9)
- h) fastlæggelsen af feasibility-undersøgelser og afgørelser på grundlag af deres resultater (artikel 10), og
- i) den metodologi, der skal anvendes til at kæde indekset (bilag).

De i litra e), g) og h) omhandlede foranstaltninger vedtages efter forskriftsproceduren i artikel 12, stk. 2.

De i litra a), b), c), d), f) og i) omhandlede foranstaltninger, som er foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 12, stk. 3.

Artikel 12

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Udvalget for Det Statistiske Program, der er nedsat ved afgørelse 89/382/EØF, Euratom (*).

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

(*) EFT L 181 af 28.6.1989, s. 47.«

6) Punkt 3 i bilaget affattes således:

»3. Metodologien til at kæde indekset fastsættes af Kommissionen. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, herunder ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 12, stk. 3.«

3.6. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1552/2005 af 7. september 2005 om statistikker over efter- og videreuddannelse i virksomheder ⁽¹⁾

Med hensyn til forordning (EF) nr. 1552/2005 bør Kommissionen navnlig tillægges beføjelser til at tilpasse definitionerne og prøveudtagningsmetoderne, at fastlægge de specifikke oplysninger, der skal indsamles, samt kvalitetskravene til dataene og indberetningen heraf. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i forordning (EF) nr. 1552/2005, herunder ved at supplere den med nye ikke-væsentlige bestemmelser, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.

I forordning (EF) nr. 1552/2005 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 5, stk. 2, affattes således:

»2. Medlemsstaterne kan udvide definitionen på statistisk enhed i deres respektive lande under hensyntagen til den specifikke nationale fordeling af virksomheder efter størrelse og udviklingen i politikbehovene. Kommissionen kan også vælge at udvide denne definition, hvis en sådan udvidelse vil gøre undersøgelsesresultaterne væsentligt mere repræsentative og føre til en markant forbedring af deres kvalitet i de pågældende medlemsstater. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 14, stk. 3.«

2) Artikel 7, stk. 3, affattes således:

»3. Kravene til stikprøveudtagning og præcision og størrelsesordenen for de stikprøver, der er nødvendige for at opfylde disse krav, samt NACE Rev. 2-specifikationer og de størrelseskategorier, som resultaterne skal opdeles i, fastlægges af Kommissionen. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 14, stk. 3.«

3) Artikel 8, stk. 2, affattes således:

»2. De specifikke oplysninger, der skal indsamles for henholdsvis virksomheder, der tilbyder uddannelse, og virksomheder, der ikke tilbyder uddannelse, og alt efter de forskellige former for efter- og videreuddannelse, fastlægges af Kommissionen. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 14, stk. 3.«

⁽¹⁾ EUT L 255 af 30.9.2005, s. 1.

4) Artikel 9, stk. 4, affattes således:

»4. Kvalitetskravene til de data, der skal indsamles og indberettes med henblik på EF-statistikker over efter- og videreuddannelse i virksomheder, opbygningen af de i stk. 2 nævnte kvalitetsrapporter og de foranstaltninger, der måtte være nødvendige for at vurdere eller forbedre kvaliteten af oplysningerne, fastlægges af Kommissionen. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 14, stk. 3.«

5) Artikel 10, stk. 2, affattes således:

»2. Kommissionen fastlægger det første referenceår, for hvilket der skal indsamles oplysninger. Denne foranstaltning, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 14, stk. 3.«

6) Artikel 13 og 14 affattes således:

»Artikel 13

Gennemførelsesforanstaltninger

De nødvendige foranstaltninger for at tage højde for den økonomiske og tekniske udvikling med hensyn til indsamling, fremsendelse og bearbejdning af dataene vedtages af Kommissionen. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, herunder ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 14, stk. 3.

Andre foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning, herunder foranstaltninger vedrørende et passende teknisk format og en udvekslingsstandard for elektronisk indberetning af oplysninger, vedtages efter forskriftsproceduren i artikel 14, stk. 2.

Artikel 14

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Udvalget for Det Statistiske Program, der er nedsat ved afgørelse 89/382/EØF, Euratom (*).

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

(*) EFT L 181 af 28.6.1989, s. 47.«

4. DET INDRE MARKED

4.1. **Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2195/2002 af 5. november 2002 om det fælles glossar for offentlige kontrakter (CPV) ⁽¹⁾**

Med hensyn til forordning (EF) nr. 2195/2002 bør Kommissionen navnlig tillægges beføjelser til at ajourføre opbygningen af og koderne i CPV-glossaret og at foretage tekniske tilpasninger af samtlige bilag til denne forordning for at stille et passende værktøj til rådighed for brugerne, som er afpasset efter deres behov og markedernes udvikling. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i forordning (EF) nr. 2195/2002, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.

⁽¹⁾ EFT L 340 af 16.12.2002, s. 1.

Når de frister, der normalt gælder i forbindelse med forskriftsproceduren med kontrol, i særligt hastende tilfælde ikke kan overholdes, bør Kommissionen have mulighed for at bringe hasteproceduren i artikel 5a, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF i anvendelse til vedtagelse af rent tekniske ændringer.

I forordning (EF) nr. 2195/2002 affattes artikel 2 og 3 således:

»Artikel 2

Kommissionen vedtager de nødvendige bestemmelser om revidering af CPV-glossaret. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 3, stk. 2. I særligt hastende tilfælde kan Kommissionen bringe hasteproceduren i artikel 3, stk. 3, i anvendelse.

Artikel 3

1. Kommissionen bistås af det udvalg, der er nedsat ved Rådets afgørelse 71/306/EØF (*).
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.
3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1, 2, 4 og 6, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

(*) EFT L 185 af 16.8.1971, s. 15.«

4.2. **Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/17/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester**⁽¹⁾

Med hensyn til direktiv 2004/17/EF bør Kommissionen navnlig tillægges beføjelser til at foretage tekniske tilpasninger af visse bestemmelser i direktivet og bilagene hertil under hensyn til den tekniske udvikling eller udviklingen i medlemsstaterne og at justere tærskelværdierne for anordningen. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i direktiv 2004/17/EF, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.

Af effektivitetshensyn og på grund af de frister, som følger af de fastlagte beregnings- og offentliggørelsesmetoder, bør de frister, der normalt gælder i forbindelse med forskriftsproceduren med kontrol, afkortes for så vidt angår justering af visse tærskelværdier.

Når de frister, der normalt gælder i forbindelse med forskriftsproceduren med kontrol, i særligt hastende tilfælde ikke kan overholdes, bør Kommissionen have mulighed for at bringe hasteproceduren i artikel 5a, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF i anvendelse til vedtagelse af rent tekniske ændringer.

I direktiv 2004/17/EF foretages følgende ændringer:

- 1) Artikel 68 affattes således:

»Artikel 68

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af det udvalg, der er nedsat ved Rådets afgørelse 71/306/EØF (*).
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 3 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

⁽¹⁾ EUT L 134 af 30.4.2004, s. 1.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

4. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, artikel 5a, stk. 5, litra b), og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Fristerne i artikel 5a, stk. 3, litra c), og artikel 5a, stk. 4, litra b) og e), i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til henholdsvis fire, to og seks uger.

5. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1, 2, 4 og 6, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

(*) EFT L 185 af 16.8.1971, s. 15.«

2) I artikel 69 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, første afsnit, affattes således:

»Kommissionen justerer de i artikel 16 fastsatte tærskelværdier hvert andet år fra den 30. april 2004 og reviderer dem om nødvendigt, for så vidt angår andet afsnit. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 68, stk. 4. I særligt hastende tilfælde kan Kommissionen bringe hasteproceduren i artikel 68, stk. 5, i anvendelse.«

b) Stk. 2, første afsnit, affattes således:

»Samtidig med den i stk. 1 omhandlede justering tilpasser Kommissionen tærskelværdierne i artikel 61 (projektkonkurrencer) til de justerede tærskelværdier for tjenesteydelseskontrakter. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 68, stk. 4. I særligt hastende tilfælde kan Kommissionen bringe hasteproceduren i artikel 68, stk. 5, i anvendelse.«

3) Artikel 70 affattes således:

»Artikel 70

Ændringer

1. Kommissionen kan efter rådgivningsproceduren i artikel 68, stk. 2, ændre:

- a) de nærmere regler for fremsendelse og offentliggørelse af data i bilag XX på grund af den tekniske udvikling eller af administrative hensyn
- b) de nærmere regler for udarbejdelse, fremsendelse, modtagelse, oversættelse, indsamling og distribution af de i artikel 41, 42, 43 og 63 omhandlede bekendtgørelser
- c) ud fra et ønske om forenkling i overensstemmelse med artikel 67, stk. 3, bestemmelserne om anvendelse, udarbejdelse, fremsendelse, modtagelse, oversættelse, indsamling og distribution af de statistiske opgørelser, der er omhandlet i artikel 67, stk. 1 og 2.

2. Kommissionen kan ændre følgende elementer:

a) listerne i bilag I-X over ordregivere, så de opfylder kriterierne i artikel 2-7

b) reglerne for særlige henvisninger i bekendtgørelserne til bestemte positioner i CPV-nomenklaturen

- c) referencenumrene i nomenklaturen i bilag XVII, for så vidt det ikke ændrer direktivets materielle anvendelsesområde, og reglerne for henvisning i bekendtgørelserne til bestemte nomenklaturpositioner inden for de kategorier af tjenesteydelser, der er anført i bilaget
- d) referencenumrene i nomenklaturen i bilag XII, for så vidt det ikke ændrer direktivets materielle anvendelsesområde, og reglerne for henvisning i bekendtgørelserne til bestemte nomenklaturpositioner
- e) bilag XI
- f) reglerne og de tekniske bestemmelser for anordningerne til elektronisk modtagelse i bilag XXIV, punkt a), f) og g)
- g) de tekniske bestemmelser for de beregningsmetoder, der er omhandlet i artikel 69, stk. 1, andet afsnit, og artikel 69, stk. 2, andet afsnit.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 68, stk. 3. I særligt hastende tilfælde kan Kommissionen bringe hasteproceduren i artikel 68, stk. 5, i anvendelse.»

4.3. **Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter** ⁽¹⁾

Med hensyn til direktiv 2004/18/EF bør Kommissionen navnlig tillægges beføjelser til at foretage tekniske tilpasninger af visse bestemmelser i direktivet og bilagene hertil under hensyn til den tekniske udvikling eller udviklingen i medlemsstaterne og at justere tærskelværdierne for anordningen. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i direktiv 2004/18/EF, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.

Af effektivitetshensyn og på grund af de frister, som følger af de fastlagte beregnings- og offentliggørelsesmetoder, bør de frister, der normalt gælder i forbindelse med forskriftsproceduren med kontrol, afkortes for så vidt angår justering af visse tærskelværdier.

Når de frister, der normalt gælder i forbindelse med forskriftsproceduren med kontrol, i særligt hastende tilfælde ikke kan overholdes, bør Kommissionen have mulighed for at bringe hasteproceduren i artikel 5a, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF i anvendelse til vedtagelse af rent tekniske ændringer.

I direktiv 2004/18/EF foretages følgende ændringer:

1) Artikel 77 affattes således:

»Artikel 77

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af det udvalg, der er nedsat ved Rådets afgørelse 71/306/EØF (*).
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 3 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.
3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.
4. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, artikel 5a, stk. 5, litra b), og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8. Fristerne i artikel 5a, stk. 3, litra c), og artikel 5a, stk. 4, litra b) og e), i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til henholdsvis fire, to og seks uger.

⁽¹⁾ EUT L 134 af 30.4.2004, s. 114.

5. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1, 2, 4 og 6, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

(*) EFT L 185 af 16.8.1971, s. 15.»

2) I artikel 78 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, første afsnit, affattes således:

»Kommissionen justerer de i artikel 7 fastsatte tærskelværdier hvert andet år fra den 30. april 2004 og reviderer dem om nødvendigt. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 77, stk. 4. I særligt hastende tilfælde kan Kommissionen bringe hasteproceduren i artikel 77, stk. 5, i anvendelse.«

b) Stk. 2 affattes således:

»2. I forbindelse med den i stk. 1 omhandlede justering tilpasser Kommissionen følgende tærskelværdier:

a) de tærskelværdier, der er fastsat i artikel 8, stk. 1, litra a), artikel 56 og artikel 63, stk. 1, første afsnit, til den justerede tærskelværdi for offentlige bygge- og anlægskontrakter

b) den tærskelværdi, der er fastsat i artikel 67, stk. 1, litra a), til den justerede tærskelværdi for offentlige tjenesteydelseskontrakter, der indgås af de i bilag IV anførte ordregivende myndigheder

c) de tærskelværdier, der er fastsat i artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 67, stk. 1, litra b) og c), til den justerede tærskelværdi for offentlige tjenesteydelseskontrakter, der indgås af ordregivende myndigheder, der ikke er anført i bilag IV.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 77, stk. 4. I særligt hastende tilfælde kan Kommissionen bringe hasteproceduren i artikel 77, stk. 5, i anvendelse.«

3) Artikel 79 affattes således:

»Artikel 79

Ændringer

1. Kommissionen kan efter rådgivningsproceduren i artikel 77, stk. 2, ændre:

a) de nærmere regler for udarbejdelse, fremsendelse, modtagelse, oversættelse, indsamling og distribution af de i artikel 35, 58, 64 og 69 omhandlede bekendtgørelser samt af de statistiske opgørelser, der er omhandlet i artikel 35, stk. 4, fjerde afsnit, og artikel 75 og 76

b) de nærmere regler for fremsendelse og offentliggørelse af data i bilag VIII på grund af den tekniske udvikling eller af administrative hensyn

2. Kommissionen kan ændre følgende elementer:

a) de tekniske bestemmelser for de beregningsmetoder, der er omhandlet i artikel 78, stk. 1, andet afsnit, og stk. 3

b) reglerne for særlige henvisninger i bekendtgørelserne til bestemte positioner i CPV-nomenklaturen

c) fortegnelserne i bilag III over de offentligretlige organer eller kategorier af offentligretlige organer, hvis disse ændringer på baggrund af meddelelser fra medlemsstaterne viser sig at være nødvendige

- d) fortegnelserne i bilag IV over centrale statslige myndigheder alt efter de tilpasninger, der er nødvendige som følge af WTO-aftalen
- e) referencenummeret i nomenklaturen i bilag I, for så vidt det ikke ændrer direktivets materielle anvendelsesområde, og reglerne for henvisning i bekendtgørelserne til bestemte nomenklaturpositioner
- f) referencenummeret i nomenklaturen i bilag II, for så vidt det ikke ændrer direktivets materielle anvendelsesområde, og reglerne for henvisning i bekendtgørelserne til bestemte nomenklaturpositioner inden for de kategorier af tjenesteydelser, der er anført i bilaget
- g) reglerne og de tekniske bestemmelser for anordningerne til elektronisk modtagelse i bilag X, punkt a), f) og g).

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 77, stk. 3. I særligt hastende tilfælde kan Kommissionen bringe hasteproceduren i artikel 77, stk. 5, i anvendelse.»

5. SUNDHED OG FORBRUGERBESKYTTELSE

5.1. Rådets forordning (EØF) nr. 315/93 af 8. februar 1993 om fællesskabsprocedurer for forurenende stoffer i levnedsmidler ⁽¹⁾

Med hensyn til forordning (EØF) nr. 315/93 bør Kommissionen navnlig tillægges beføjelser til at fastsætte maksimumstolerancer for bestemte forurenende stoffer. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i forordning (EØF) nr. 315/93 ved at supplere den, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.

Enhver forsinkelse i fastsættelsen af maksimumstolerancer for bestemte forurenende stoffer kan udgøre en trussel for menneskers og dyrs sundhed. Når de frister, der normalt gælder i forbindelse med forskriftsproceduren med kontrol, i særligt hastende tilfælde ikke kan overholdes, bør Kommissionen have mulighed for at bringe hasteproceduren i artikel 5a, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF i anvendelse til vedtagelse af disse tolerancer.

I forordning (EØF) nr. 315/93 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 2, stk. 3, første afsnit, affattes således:

»For at beskytte den offentlige sundhed og i medfør af stk. 1 kan Kommissionen om fornødent fastsætte maksimumstolerancer for bestemte forurenende stoffer. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 8, stk. 3. I særligt hastende tilfælde kan Kommissionen bringe hasteproceduren i artikel 8, stk. 4, i anvendelse.»

2) Artikel 4, stk. 2, affattes således:

»2. Kommissionen gennemgår hurtigst muligt de af den i stk. 1 nævnte medlemsstat angivne grunde i Den Stående Levnedsmiddelkomité, nedsat ved Rådets afgørelse 69/414/EØF (*), og afgiver straks udtalelse og træffer de nødvendige foranstaltninger med henblik på at bekræfte, ændre eller ophæve den nationale foranstaltning efter forskriftsproceduren i artikel 8, stk. 2.

(*) EFT L 291 af 19.11.1969, s. 9.»

3) I artikel 5, stk. 3, fjerde afsnit, ændres udtrykket »artikel 8« til »artikel 8, stk. 2«.

(1) EFT L 37 af 13.2.1993, s. 1.

4) I artikel 8 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 3 affattes således:

»3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i Rådets afgørelse 1999/468/EF (*), jf. dennes artikel 8.

(*) EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.»

b) Som stk. 4 indsættes:

»4. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1, 2, 4 og 6, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.»

5.2. Rådets direktiv 93/74/EØF af 13. september 1993 om foder med særlige ernæringsformål ⁽¹⁾

Med hensyn til direktiv 93/74/EØF bør Kommissionen navnlig tillægges beføjelser til at vedtage generelle bestemmelser for anvendelsen af angivelserne i listen over anvendelsesformål og vedtage ændringer under hensyn til udviklingen i den videnskabelige og tekniske viden af listen over anvendelsesformål og af de generelle bestemmelser for anvendelsen af angivelserne i listen over anvendelsesformål. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i direktiv 93/74/EØF, herunder ved at supplere det med nye ikke-væsentlige bestemmelser, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.

Foder med særlige ernæringsformål spiller en væsentlig rolle ved fodring af selskabsdyr og ved opdræt af brugsdyr. Det er foder med særlige ernæringsformål, der er sammensat og fremstillet med særligt henblik på at opfylde specifikke ernæringsbehov hos bestemte kategorier af selskabs- eller brugsdyr, hvis fordøjelse, foderoptagelse eller metabolisme vil kunne blive periodisk forstyrret eller er midlertidigt eller kronisk forstyrret. Det er derfor nødvendigt straks at give brugere af foder med særlige ernæringsformål nøjagtige og relevante oplysninger om foderet, så de kan foretage et hensigtsmæssigt valg. Når de frister, der normalt gælder i forbindelse med forskriftsproceduren med kontrol, i særligt hastende tilfælde ikke kan overholdes, bør Kommissionen have mulighed for at bringe hasteproceduren i artikel 5a, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF i anvendelse til vedtagelse af generelle bestemmelser for anvendelsen af angivelserne i listen over anvendelsesformål og vedtagelse af ændringer under hensyn til udviklingen i den videnskabelige og tekniske viden af listen over anvendelsesformål og af de generelle bestemmelser for anvendelsen af angivelserne i listen over anvendelsesformål.

I direktiv 93/74/EØF foretages følgende ændringer:

1) Artikel 6 affattes således:

»Artikel 6

Kommissionen vedtager:

a) en liste over anvendelsesformål i overensstemmelse med bilaget senest den 30. juni 1994 efter forskriftsproceduren i artikel 9, stk. 2. Listen skal indeholde:

— de angivelser, der er nævnt i artikel 5, nr. 1), litra b), c), d) og e), og

— i givet fald de angivelser, der er nævnt i artikel 5, nr. 2), og nr. 4), andet afsnit

(1) EFT L 237 af 22.9.1993, s. 23.

- b) generelle bestemmelser for anvendelsen af de angivelser, der er nævnt i litra a), herunder de tolerancer, der skal gælde
- c) ændringer af de foranstaltninger, der vedtages i overensstemmelse med litra a) og b) under hensyn til udviklingen i den videnskabelige og tekniske viden.

Foranstaltningerne i litra b) og c), der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, herunder ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 9, stk. 3. I særligt hastende tilfælde kan Kommissionen bringe hasteproceduren i artikel 9, stk. 4, i anvendelse.«

2) Artikel 8, stk. 2, affattes således:

»2. Kommissionen indleder hurtigst muligt forskriftsproceduren i artikel 9, stk. 2, for at træffe passende foranstaltninger med henblik på at bekræfte, ændre eller ophæve den nationale foranstaltning.«

3) Artikel 9, stk. 3, affattes således:

»3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4 og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

4. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1, 2, 4 og 6, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.«

5.3. **Rådets direktiv 96/23/EF af 29. april 1996 om de kontrolforanstaltninger, der skal iværksættes for visse stoffer og restkoncentrationer heraf i levende dyr og produkter heraf og om ophævelse af direktiv 85/358/EØF og 86/469/EØF og beslutning 89/187/EØF og 91/664/EØF ⁽¹⁾**

Med hensyn til direktiv 96/23/EF bør Kommissionen navnlig tillægges beføjelser til at vedtage ændringer til bilagene. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i direktiv 96/23/EF, herunder ved at supplere det med nye ikke-væsentlige bestemmelser, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.

I direktiv 96/23/EF foretages følgende ændringer:

1) Artikel 6 affattes således:

»Artikel 6

1. I forbindelse med planen skal omfanget og hyppigheden af de i bilag IV omhandlede prøver overholdes. På anmodning af en medlemsstat kan Kommissionen dog efter forskriftsproceduren i artikel 33, stk. 2, for de pågældende medlemsstater tilpasse de krav vedrørende minimumskontrol, der er fastsat i bilag IV, forudsat at det klart godtgøres, at en sådan tilpasning øger den generelle effektivitet af planen for den pågældende medlemsstat og på ingen måde mindsker dens muligheder for at identificere restkoncentrationer eller tilfælde af ulovlig behandling af de i bilag I anførte stoffer.

2. Undersøgelsen for restkoncentrationsgrupper, jf. bilag II, og fastsættelsen af omfanget og hyppigheden af prøverne i forbindelse med de i artikel 3 nævnte dyr og produkter, der endnu ikke er fastsat i bilag IV, foretages af Kommissionen, første gang inden for en frist på højst 18 måneder efter vedtagelsen af dette direktiv. Med henblik herpå tager Kommissionen hensyn til indvundne erfaringer i forbindelse med de eksisterende nationale foranstaltninger samt til de oplysninger, der indsendes til Kommissionen i medfør af de eksisterende fællesskabsbestemmelser, der tager sigte på at underkaste disse specifikke sektorer undersøgelse for restkoncentrationer. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, herunder ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 33, stk. 4.«

⁽¹⁾ EFT L 125 af 23.5.1996, s. 10.

2) I artikel 8 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, andet og tredje afsnit, affattes således:

»Kommissionen forelægger den plan, som den har bedømt som værende i overensstemmelse med dette direktiv, til godkendelse efter forskriftsproceduren i artikel 33, stk. 3.

Under hensyn til udviklingen i situationen i en given medlemsstat eller en af dens regioner, til resultaterne af nationale undersøgelser og undersøgelser, der er foretaget i henhold til artikel 16 og 17, kan Kommissionen efter anmodning fra medlemsstaten eller på eget initiativ efter forskriftsproceduren i artikel 33, stk. 2, beslutte at godkende en ændring af eller et supplement til en plan, der er godkendt tidligere i henhold til stk. 2.«

b) Stk. 2, femte afsnit, affattes således:

»Hvis medlemsstaterne fremsætter bemærkninger, eller hvis Kommissionen bedømmer ajourføringen som ikke værende i overensstemmelse med dette direktiv eller utilstrækkelig, forelægger Kommissionen den ajourførte plan for Den Stående Veterinærkomité, som træffer afgørelse efter forskriftsproceduren i artikel 33, stk. 3.«

3) Artikel 14, stk. 1, tredje afsnit, affattes således:

»Listen over de på denne måde udpegede laboratorier udfærdiges efter forskriftsproceduren i artikel 33, stk. 3.«

4) Artikel 15, stk. 1, andet afsnit, affattes således:

»De nærmere bestemmelser for officielle prøveudtagninger samt de rutinemæssige metoder og referencemetoder til analyse af disse officielle prøver fastlægges af Kommissionen. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 33, stk. 4.«

5) Artikel 20, stk. 2, sjette afsnit, affattes således:

»Under hensyn til de sagkyndiges udtalelse kan der træffes passende foranstaltninger efter forskriftsproceduren i artikel 33, stk. 2.«

6) Artikel 21, stk. 1, andet afsnit, og stk. 2 affattes således:

»Medlemsstaten træffer alle foranstaltninger, der er nødvendige for at tage hensyn til resultaterne af den foretagne kontrol, og underretter Kommissionen om disse. Finder Kommissionen foranstaltningerne utilstrækkelige, vedtager den efter at have hørt vedkommende medlemsstat og efter at have taget stilling til, hvilke foranstaltninger der er nødvendige for at sikre den offentlige sundhed, de fornødne foranstaltninger efter forskriftsproceduren i artikel 33, stk. 2.

2. De generelle gennemførelsesbestemmelser til denne artikel, navnlig med hensyn til hyppigheden af den i stk. 1, første afsnit, omhandlede kontrol og de nærmere bestemmelser for dennes foretagelse (herunder de nærmere bestemmelser for samarbejdet med de kompetente myndigheder), fastsættes efter forskriftsproceduren i artikel 33, stk. 3.«

7) I artikel 29 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, fjerde afsnit, affattes således:

»Kommissionen godkender den pågældende plan efter forskriftsproceduren i artikel 33, stk. 3. Efter samme procedure kan andre garantier end dem, der følger af anvendelsen af dette direktiv, godkendes.«

b) Stk. 2 affattes således:

»2. Opførelsen af et tredjeland på en liste, der har hjemmel i fællesskabslovgivningen, eller pre-listing af et tredjeland, kan på anmodning af en medlemsstat eller af Kommissionen på dennes eget initiativ suspenderes efter forskriftsproceduren i artikel 33, stk. 3, såfremt kravene i stk. 1 ikke overholdes.«

8) Artikel 30, stk. 3, første afsnit, affattes således:

»3. Hvis der er tale om tredjelandslande, der har indgået ligestillingsaftaler med Fællesskabet, og Kommissionen efter at have foretaget en efterforskning hos det pågældende tredjeland kompetente myndigheder når til den konklusion, at disse ikke har opfyldt deres forpligtelser og de garantier, der er givet i de i artikel 29, stk. 1, omhandlede planer, suspenderer den efter forskriftsproceduren i artikel 33, stk. 2, det pågældende lands anvendelse af aftalen for de anfægtede dyr og produkters vedkommende, indtil tredjelandet har godtgjort, at manglerne er blevet afhjulpet. Suspensionen bekendtgøres efter samme procedure.«

9) Artikel 32 udgår.

10) Artikel 33, 34 og 35 affattes således:

»Artikel 33

1. Kommissionen bistås af Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed, der er nedsat ved artikel 58 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarelovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevarerikkerhed (*).

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i Rådets afgørelse 1999/468/EF (**), jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til 15 dage.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til tre måneder.

4. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Artikel 34

Bilag I, III, IV og V kan ændres eller suppleres af Kommissionen, jf. dog artikel 6, stk. 2. Især kan nævnte bilag ændres med henblik på en risikovurdering i forbindelse med følgende aspekter:

— restkoncentrationernes toksikologiske potentiale i animalske fødevarer

— den potentielle forekomst af restkoncentrationer i animalske fødevarer.

Disse foranstaltninger, som har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, herunder ved at supplere det med nye ikke-væsentlige bestemmelser, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 33, stk. 4.

Artikel 35

Kommissionen kan træffe overgangsforanstaltninger, der er nødvendige for at iværksætte ordningen i dette direktiv.

Generelle overgangsforanstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, herunder ved at supplere det med nye ikke-væsentlige bestemmelser, og navnlig yderligere præciseringer af de krav, der er fastsat i bestemmelserne i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 33, stk. 4.

Der kan vedtages andre overgangsforanstaltninger efter forskriftsproceduren i artikel 33, stk. 2.

(*) EFT L 31 af 1.2.2002, s. 1.

(**) EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.«

5.4. **Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 258/97 af 27. januar 1997 om nye levnedsmidler og nye levnedsmiddelingredienser⁽¹⁾**

Med hensyn til forordning (EF) nr. 258/97 bør Kommissionen navnlig tillægges beføjelser til at vedtage udførlige regler for beskyttelse af oplysninger. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at supplere forordning (EF) nr. 258/97 med nye ikke-væsentlige bestemmelser, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.

I forordning (EF) nr. 258/97 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 1, stk. 3, ændres udtrykket »artikel 13« til »artikel 13, stk. 2«.

2) I artikel 3, stk. 4, andet afsnit, ændres udtrykket »artikel 13« til »artikel 13, stk. 2«.

3) I artikel 4, stk. 5, ændres udtrykket »artikel 13« til »artikel 13, stk. 2«.

4) I artikel 7, stk. 1, ændres udtrykket »artikel 13« til »artikel 13, stk. 2«.

5) I artikel 8, stk. 3, ændres udtrykket »artikel 13« til »artikel 13, stk. 2«.

6) Artikel 10 affattes således:

»Artikel 10

Udførlige regler for beskyttelse af de oplysninger, som ansøgeren stiller til rådighed, fastsættes af Kommissionen. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 13, stk. 3.«

7) Artikel 12, stk. 2, affattes således:

»2. Kommissionen lader hurtigst muligt Den Stående Levnedsmiddelkomité undersøge den i stk. 1 nævnte begrundelse; den træffer passende foranstaltninger med henblik på at bekræfte, ændre eller ophæve den nationale foranstaltning efter forskriftsproceduren i artikel 13, stk. 2. Den medlemsstat, der har vedtaget den i stk. 1 omhandlede afgørelse, kan lade den gælde indtil disse foranstaltningers ikrafttræden.«

8) Artikel 13, stk. 3 affattes således:

»3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.«

⁽¹⁾ EFT L 43 af 14.2.1997, s. 1.

5.5. **Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 2119/98/EF af 24. september 1998 om oprettelse af et net til epidemiologisk overvågning af og kontrol med overførbare sygdomme i Fællesskabet ⁽¹⁾**

Med hensyn til beslutning nr. 2119/98/EF bør Kommissionen navnlig tillægges beføjelser til at fastlægge, hvilke overførbare sygdomme der skal dækkes af EF-nettet, og efter hvilke kriterier disse sygdomme skal udvælges, samt hvilke metoder der skal anvendes til epidemiologisk og mikrobiologisk overvågning. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i beslutning nr. 2119/98/EF, herunder ved at supplere den med nye ikke-væsentlige bestemmelser, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.

I en akut situation, hvor der opstår eller genudbryder en alvorlig overførbart sygdom, bør det epidemiologiske overvågningsystem sættes i gang hurtigst muligt for at sikre, at befolkningen og folkesundheden beskyttes. Når de frister, der normalt gælder i forbindelse med forskriftsproceduren med kontrol, i særligt hastende tilfælde ikke kan overholdes, bør Kommissionen have mulighed for at bringe hasteproceduren i artikel 5a, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF i anvendelse til vedtagelse af beslutninger om fastlæggelse af overførbare sygdomme, kriterierne for udvælgelse af disse sygdomme og de epidemiologiske og mikrobiologiske overvågningsmetoder, samt ændringer af bilaget til beslutning nr. 2119/98/EF med listen over kategorier af overførbare sygdomme.

I beslutning nr. 2119/98/EF foretages følgende ændringer:

1) I artikel 3 foretages følgende ændringer:

a) Indledningen affattes således:

»For at sikre, at EF-nettet fungerer effektivt med hensyn til epidemiologisk overvågning, og at oplysningerne på området bliver ensartede, fastlægges det af Kommissionen:«

b) Som stk. 2 og 3 indsættes:

»De i litra a), b) og e) omhandlede foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne beslutning, herunder ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 7, stk. 3. I særligt hastende tilfælde kan Kommissionen bringe hasteproceduren i artikel 7, stk. 4, i anvendelse.

De i litra c), d), f), g) og h) omhandlede foranstaltninger vedtages efter forskriftsproceduren i artikel 7, stk. 2.«

2) Artikel 6, stk. 5, affattes således:

»5. De procedurer for underretning og samråd, der er omhandlet i stk. 1, 2 og 3, og de procedurer vedrørende samordning, der er omhandlet i stk. 1 og 4, udarbejdes efter forskriftsproceduren i artikel 7, stk. 2.«

3) I artikel 7 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 3 affattes således:

»3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.«

⁽¹⁾ EFT L 268 af 3.10.1998, s. 1.

b) Som stk. 4 indsættes:

»4. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1, 2, 4 og 6, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.«

4) Artikel 8 affattes således:

»Artikel 8

Bilaget kan ændres eller suppleres af Kommissionen. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne beslutning, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 7, stk. 3. I særligt hastende tilfælde kan Kommissionen bringe hasteproceduren i artikel 7, stk. 4, i anvendelse.«

5.6. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/13/EF af 20. marts 2000 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler samt om reklame for sådanne levnedsmidler⁽¹⁾

Med hensyn til direktiv 2000/13/EF bør Kommissionen navnlig tillægges beføjelser til at vedtage visse foranstaltninger, der er nødvendige for gennemførelsen heraf. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i direktiv 2000/13/EF, herunder ved at supplere det, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.

Når de frister, der normalt gælder i forbindelse med forskriftsproceduren med kontrol, i særligt hastende tilfælde ikke kan overholdes, bør Kommissionen have mulighed for at bringe hasteproceduren i artikel 5a, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF i anvendelse til ændring af listerne over visse kategorier af ingredienser.

I direktiv 2000/13/EF foretages følgende ændringer:

1) Artikel 4, stk. 3, affattes således:

»3. De i stk. 1 og 2 omhandlede fællesskabsbestemmelser vedtages af Kommissionen. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 20, stk. 3.«

2) I artikel 6 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 3a, andet afsnit, litra d), affattes således:

»d) for så vidt angår andre produkter, når der er tale om foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 20, stk. 3.«

b) I stk. 6, andet afsnit, foretages følgende ændringer:

i) Første led affattes således:

»— kan ingredienser, der henhører under en af de i bilag I anførte kategorier, og som indgår i et andet levnedsmiddel, betegnes alene ved navnet på denne kategori.

Ændringer til listen over kategorier i bilag I kan vedtages af Kommissionen. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 20, stk. 3.

⁽¹⁾ EFT L 109 af 6.5.2000, s. 29.

Den i bilag I anførte betegnelse »stivelse« skal dog altid, hvis denne ingrediens kan indeholde gluten, suppleres med en oplysning om dens særlige vegetabiliske oprindelse«.

ii) Andet led affattes således:

»— skal ingredienser, der henhører under en af de i bilag II anførte kategorier, betegnes ved navnet på denne kategori, efterfulgt af deres specifikke navn eller deres EF-nummer; for så vidt angår en ingrediens, der henhører under flere kategorier, angives den, der svarer til ingrediensens hovedfunktion i levnedsmidlet.

De ændringer, der skal foretages i bilag II som følge af den videnskabelige og tekniske udvikling, og som er foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages af Kommissionen efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 20, stk. 3. I særligt hastende tilfælde kan Kommissionen bringe hasteproceduren i artikel 20, stk. 4, i anvendelse.

Den i bilag II anførte betegnelse »modificeret stivelse« skal dog altid, hvis denne ingrediens kan indeholde gluten, suppleres med en oplysning om dens særlige vegetabiliske oprindelse«.

c) Stk. 7, tredje afsnit, affattes således:

»De i dette stykke omhandlede fællesskabsbestemmelser vedtages af Kommissionen. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 20, stk. 3.«

d) Stk. 11, tredje afsnit, affattes således:

»Bilag IIIa kan ændres af Kommissionen efter udtalelse fra Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet afgivet på grundlag af artikel 29 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarerlovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevarer sikkerhed (*), jf. dog andet afsnit. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 20, stk. 3. I særligt hastende tilfælde kan Kommissionen bringe hasteproceduren i artikel 20, stk. 4, i anvendelse.

(*) EFT L 31 af 1.2.2002, s. 1.«

3) I artikel 7 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2, litra d), affattes således:

»d) i de tilfælde, der fastlægges af Kommissionen; fastlæggelsen af disse tilfælde, som er en foranstaltning, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, foretages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 20, stk. 3.«

b) Stk. 3, litra d), affattes således:

»d) i de tilfælde, der fastlægges af Kommissionen; fastlæggelsen af disse tilfælde, som er en foranstaltning, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, foretages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 20, stk. 3.«

c) Stk. 4, tredje punktum, affattes således:

»Sådanne fællesskabsbestemmelser vedtages af Kommissionen. Denne foranstaltning, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 20, stk. 3.«

4) I artikel 8 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 4, tredje afsnit, affattes således:

»Denne opregning kan suppleres af Kommissionen. Denne foranstaltning, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 20, stk. 3.«

b) Stk. 6 affattes således:

»6. De i stk. 1, andet afsnit, i stk. 2, litra b) og d), samt i stk. 5, andet afsnit, omhandlede fællesskabsbestemmelser vedtages af Kommissionen. Denne foranstaltning, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 20, stk. 3.«

5) Artikel 11, stk. 2, tredje afsnit, affattes således:

»De i dette stykke omhandlede fællesskabsbestemmelser vedtages af Kommissionen. Denne foranstaltning, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 20, stk. 3.«

6) Artikel 12, stk. 2, affattes således:

»For andre drikkevarer, der indeholder mere end 1,2 volumenprocent, fastsættes reglerne af Kommissionen.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 20, stk. 3.«

7) Artikel 16, stk. 1, affattes således:

»1. Medlemsstaterne sørger for at forbyde handel med levnedsmidler på deres område, hvis angivelserne efter artikel 3 og artikel 4, stk. 2, ikke er anført på et for brugeren let forståeligt sprog, medmindre forbrugeroplysningen, for så vidt angår en eller flere angivelser, faktisk sikres ved andre foranstaltninger. Denne fastlæggelse, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, foretages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 20, stk. 3.«

8) I artikel 20 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 3 affattes således:

»3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.«

b) Som stk. 4 indsættes:

»4. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1, 2, 4 og 6, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.«

9) Artikel 21 affattes således:

»Artikel 21

Kommissionen vedtager overgangsforanstaltninger, hvis det viser sig at være nødvendigt for at lette anvendelsen af dette direktiv.

Generelle overgangsforanstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, herunder de foranstaltninger, der supplerer det ved at tilføje nye ikke-væsentlige bestemmelser, navnlig yderligere præciseringer af de krav, der er fastsat i bestemmelserne i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 20, stk. 3.

Der kan vedtages andre overgangsforanstaltninger efter forskriftsproceduren i artikel 20, stk. 2.«

5.7. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/37/EF af 5. juni 2001 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om fremstilling, præsentation og salg af tobaksvarer ⁽¹⁾

Med hensyn til direktiv 2001/37/EF bør Kommissionen navnlig tillægges beføjelser til at vedtage regler for brugen af farvefotografier eller illustrationer af tobaksvarer og at tilpasse bestemmelserne om målemetoder og advarsler om sundhedsrisici til den videnskabelige og tekniske udvikling. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i direktiv 2001/37/EF, herunder ved at supplere det med nye ikke-væsentlige bestemmelser, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.

I direktiv 2001/37/EF foretages følgende ændringer:

1) Artikel 5, stk. 3, første afsnit, affattes således:

»3. Regler for brugen af farvefotografier eller andre illustrationer for at vise og forklare de sundhedsmæssige følger af rygning vedtages af Kommissionen med henblik på at sikre, at det indre markedes bestemmelser ikke undermineres. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 10, stk. 3.«

2) Artikel 9 affattes således:

»Artikel 9

Tilpasninger

1. Tilpasningen til videnskabelig og teknisk udvikling af de i artikel 4 anførte målemetoder og definitionerne i tilknytning hertil beslutes af Kommissionen. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 10, stk. 3.

2. Tilpasningen til videnskabelig og teknisk udvikling af de advarsler om sundhedsrisici på tobaksvarepakker, der er anført i bilag I, og hvor ofte de skal alternere, beslutes af Kommissionen. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 10, stk. 3.

3. Kommissionen tilpasser under hensyn til videnskabelig og teknisk udvikling efter proceduren i artikel 10, stk. 2, mærkning af tobaksvarer med henblik på identificering og sporing af tobaksvarer.«

⁽¹⁾ EFT L 194 af 18.7.2001, s. 26.

3) Artikel 10 affattes således:

»Artikel 10

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.
3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.«

5.8. **Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/95/EF af 3. december 2001 om produktsikkerhed i almindelighed ⁽¹⁾**

Med hensyn til direktiv 2001/95/EF bør Kommissionen navnlig tillægges beføjelser til at fastlægge og tilpasse hovedreglerne og procedurerne for meddelelse om produkter, der udgør alvorlige risici. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i direktiv 2001/95/EF, herunder ved at supplere det med nye ikke-væsentlige bestemmelser, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.

Af effektivitetshensyn og især fordi det er en forudsætning, at der er fyldestgørende hovedregler og procedurer for meddelelse om produkter, der udgør alvorlige risici, hvis det hurtige advarselssystem skal fungere ordentligt, bør tidsfristerne for forskriftsproceduren med kontrol afkortes.

I direktiv 2001/95/EF foretages følgende ændringer:

1) Artikel 4, stk. 1, litra a), affattes således:

- »a) de krav, der stilles for at sikre, at produkter, som er i overensstemmelse med disse standarder, opfylder det almindelige sikkerhedskrav, fastsættes af Kommissionen; disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 15, stk. 4.«

2) Artikel 5, stk. 3, andet afsnit, affattes således:

»Kommissionen tilpasser de særlige krav vedrørende denne underretningspligt, som er anført i bilag I. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 15, stk. 5.«

3) Artikel 12, stk. 3, affattes således:

»3. De nærmere regler for RAPEX er anført i bilag II. De tilpasses af Kommissionen. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 15, stk. 5.«

4) Artikel 15 affattes således:

»Artikel 15

1. Kommissionen bistås af et udvalg.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

⁽¹⁾ EFT L 11 af 15.1.2002, s. 4.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til 15 dage.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 3 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

4. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

5. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, artikel 5a, stk. 5, litra b), og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Fristerne i artikel 5a, stk. 3, litra c), og artikel 5a, stk. 4, litra b) og e), i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til henholdsvis to måneder, en måned og to måneder.»

5.9. **Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarelovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevarsikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevarsikkerhed** ⁽¹⁾

Med hensyn til forordning (EF) nr. 178/2002 bør Kommissionen navnlig tillægges beføjelser til at vedtage bestemmelser om antallet af og navnene på ekspertpanelerne, procedurereglerne for indgivelse af en anmodning om høring af autoriteten og kriterier for optagelse i fortegnelsen over de af medlemsstaterne udpegede kompetente myndigheder. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i forordning (EF) nr. 178/2002, herunder ved at supplere den med nye ikke-væsentlige bestemmelser, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.

I forordning (EF) nr. 178/2002 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 28, stk. 4, andet afsnit, affattes således:

»Efter anmodning fra autoriteten kan Kommissionen tilpasse antallet af og navnene på ekspertpanelerne under hensyn til den tekniske og videnskabelige udvikling. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 58, stk. 3.«

2) Artikel 29, stk. 6, affattes således:

»6. Gennemførelsesbestemmelser til denne artikel fastsættes af Kommissionen efter høring af autoriteten. Gennemførelsesbestemmelserne skal navnlig præcisere:

a) den procedure, som autoriteten skal anvende i forbindelse med de anmodninger, der indgives til den

b) retningslinjerne for den videnskabelige evaluering af stoffer, produkter eller processer, som i henhold til fællesskabslovgivningen er undergivet en ordning, der indebærer en forudgående godkendelse eller optagelse på en positivliste, navnlig i de tilfælde, hvor fællesskabslovgivningen indeholder bestemmelse om eller tillader, at ansøgeren forelægger et dossier med henblik herpå.

Den i litra a) omhandlede foranstaltning, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 58, stk. 3.

De i litra b) omhandlede retningslinjer vedtages efter forskriftsproceduren i artikel 58, stk. 2.«

⁽¹⁾ EFT L 31 af 1.2.2002, s. 1.

3) Artikel 36, stk. 3, affattes således:

»3. Kommissionen fastsætter, efter at autoriteten er blevet hørt, bestemmelser, der slår fast, efter hvilke kriterier et institut kan optages i fortegnelsen over de af medlemsstaterne udpegede kompetente organisationer, hvordan de harmoniserede kvalitetskrav fastsættes, og hvilke finansielle regler der finder anvendelse, hvis der ydes økonomisk støtte. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, herunder ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 58, stk. 3.«

Andre gennemførelsesbestemmelser til stk. 1 og 2 fastsættes af Kommissionen efter høring af autoriteten efter den i artikel 58, stk. 2, nævnte forskriftsprocedure.

4) Artikel 58, stk. 2 og 3, affattes således:

»2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.«

5.10. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1774/2002 af 3. oktober 2002 om sundhedsbestemmelser for animalske biprodukter, som ikke er bestemt til konsum⁽¹⁾

Med hensyn til forordning (EF) nr. 1774/2002 bør Kommissionen navnlig tillægges beføjelser til at fastsætte regler for bortskaffelse, forarbejdning, indførsel/udførsel og behandling af kategori 1, 2 og 3-materiale af animalske biprodukter samt regler for afsætning af animalske biprodukter, der kommer fra områder, som er undergivet dyresundhedsrestriktioner, og af organiske gødningsstoffer og jordforbedringsmidler; at fastsætte betingelser for indførsel fra tredjelande af foder til selskabsdyr og råvarer til fremstilling heraf og at fastlægge særlige eller alternative hygiejnekrav i bilagene. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i forordning (EF) nr. 1774/2002, herunder ved at supplere den med nye ikke-væsentlige bestemmelser, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.

Når de frister, der normalt gælder i forbindelse med forskriftsproceduren med kontrol, i særligt hastende tilfælde ikke kan overholdes, bør Kommissionen have mulighed for at bringe hasteproceduren i artikel 5a, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF i anvendelse til vedtagelse af regler om afsætning af animalske biprodukter eller produkter, som fremstilles heraf, fra områder, som er undergivet dyresundhedsrestriktioner, til at vedtage alternative regler for særlige situationer i forbindelse med afsætning af animalske biprodukter eller produkter, som fremstilles heraf, fra områder, som er undergivet dyresundhedsrestriktioner, og til at ændre bilagene.

I forordning (EF) nr. 1774/2002 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 3, stk. 2, affattes således:

»2. Medlemsstaterne kan dog fastsætte nationale regler for indførsel og afsætning af produkter, der ikke er omhandlet i bilag VII og VIII, indtil der vedtages en afgørelse af Kommissionen. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 33, stk. 3. Medlemsstaterne skal omgående underrette Kommissionen om enhver anvendelse af denne mulighed.«

⁽¹⁾ EFT L 273 af 10.10.2002, s. 1.

2) I artikel 4 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2, litra e), affattes således:

»e) i lyset af udviklingen af den videnskabelige viden bortskaffes på en anden måde, der er godkendt af Kommissionen efter høring af den relevante videnskabelige komité. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 33, stk. 3. Fremgangsmåderne kan enten supplere eller erstatte dem, der er omhandlet i litra a)-d).«

b) Stk. 4, første punktum, affattes således:

»Kategori 1-materiale kan kun indføres eller udføres i overensstemmelse med denne forordning eller regler, der er fastsat af Kommissionen. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 33, stk. 3.«

3) I artikel 5 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 2 foretages følgende ændringer:

i) Litra e), nr. i), affattes således:

»i) i tilfælde af resulterende proteinmateriale anvendes som organisk gødningsstof eller jordforbedringsmiddel i overensstemmelse med eventuelle krav, der skal fastsættes af Kommissionen efter høring af den relevante videnskabelige komité. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 33, stk. 3.«

ii) Litra d) affattes således:

»d) hvis der er tale om fiskemateriale, ensileres eller komposteres i overensstemmelse med regler, der er vedtaget af Kommissionen. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 33, stk. 3.«

iii) Litra e), nr. iii), affattes således:

»iii) forarbejdes i et biogasanlæg eller komposteres i overensstemmelse med regler, der er fastsat af Kommissionen. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 33, stk. 3.«

iv) Litra g) affattes således:

»g) bortskaffes på en anden måde eller anvendes på en anden måde i overensstemmelse med regler, der er fastsat af Kommissionen efter høring af den relevante videnskabelige komité. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 33, stk. 3. Disse fremgangsmåder kan enten supplere eller erstatte dem, der er omhandlet i litra a)-f).«

b) Stk. 4 affattes således:

»4. Kategori 2-materiale kan kun afsættes eller udføres i overensstemmelse med denne forordning eller regler, der er fastsat af Kommissionen. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 33, stk. 3.«

4) Artikel 6, stk. 2, litra g), h) og i), affattes således:

- »g) hvis der er tale om køkken- og madaffald, som omhandlet i stk. 1, litra l), forarbejdes i et biogasanlæg eller komposteres i overensstemmelse med regler, der er fastsat af Kommissionen, eller, indtil sådanne regler er vedtaget, i overensstemmelse med national lovgivning. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 33, stk. 3
- h) hvis der er tale om fiskemateriale, ensileres eller komposteres i overensstemmelse med regler, der er fastsat af Kommissionen. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 33, stk. 3, eller
- i) bortskaffes på en anden måde eller anvendes på en anden måde i overensstemmelse med regler, der er fastsat af Kommissionen efter høring af den relevante videnskabelige komité. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 33, stk. 3. Disse fremgangsmåder kan enten supplere eller erstatte dem, der er omhandlet i litra a)-h).«

5) Artikel 12, stk. 5, affattes således:

- »5. Kravene i stk. 2 og 3 kan ændres af Kommissionen på baggrund af udviklingen af den videnskabelige viden efter høring af den relevante videnskabelige komité. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 33, stk. 3.«

6) Artikel 16, stk. 3, affattes således:

a) Litra d) affattes således:

- »d) Dette stykke skal anvendes i overensstemmelse med kravene i bilag VII og VIII eller med de nærmere regler, der fastsættes af Kommissionen. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 33, stk. 3. I særligt hastende tilfælde kan Kommissionen bringe hasteproceduren i artikel 33, stk. 4, i anvendelse.«

b) Andet afsnit, første punktum, affattes således:

- »Der kan i særlige situationer indrømmes undtagelser af Kommissionen fra de i første afsnit nævnte betingelser. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 33, stk. 3. I særligt hastende tilfælde kan Kommissionen bringe hasteproceduren i artikel 33, stk. 4, i anvendelse.«

7) Artikel 20, stk. 2, affattes således:

- »2. Medlemsstaterne sikrer, at organiske gødningsstoffer og jordforbedringsmidler, der er fremstillet af forarbejdede produkter, bortset fra dem, der er fremstillet af gylle og indhold fra fordøjelseskanalen, kun afsættes eller udføres, hvis de opfylder eventuelle krav, der er vedtaget af Kommissionen efter høring af den relevante videnskabelige komité. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 33, stk. 3.«

8) Artikel 22, stk. 2, affattes således:

- »2. Kommissionen fastsætter reglerne vedrørende kontrolforanstaltninger. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, herunder ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 33, stk. 3.

Andre gennemførelsesbestemmelser til denne artikel vedtages efter forskriftsproceduren i artikel 33, stk. 2.

Der kan undtages fra stk. 1, litra a), for fisk og pelsdyr efter høring af den relevante videnskabelige komité. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, herunder ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 33, stk. 3.«

9) I artikel 23 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2, litra d), affattes således:

»d) Desuden kan medlemsstaterne under de kompetente myndigheders tilsyn tillade anvendelse af kategori 1-materiale som omhandlet i artikel 4, stk. 1, litra b), nr. ii), til fodring af truede eller beskyttede arter af ådselsædende fugle i overensstemmelse med regler, der fastsættes af Kommissionen efter høring af Den Europæiske Fødevarsikkerhedsautoritet. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 33, stk. 3.«

b) Stk. 5 affattes således:

»5. Detaljerende regler om kontrolforanstaltninger kan vedtages af Kommissionen. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 33, stk. 3.«

10) Artikel 25, stk. 3, affattes således:

»3. Kommissionen kan fastsætte bestemmelser vedrørende kontrolfrekvensen og referencemetoderne for mikrobiologisk analyse. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, herunder ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 33, stk. 3.

Alle andre detaljerede gennemførelsesbestemmelser til denne artikel vedtages efter forskriftsproceduren i artikel 33, stk. 2.«

11) Artikel 26, stk. 5, affattes således:

»5. Kommissionen kan fastsætte bestemmelser vedrørende kontrolfrekvensen og referencemetoderne for mikrobiologisk analyse. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, herunder ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 33, stk. 3.

Alle andre detaljerede gennemførelsesbestemmelser til denne artikel vedtages efter forskriftsproceduren i artikel 33, stk. 2.«

12) Artikel 28, stk. 2, affattes således:

»Dog kan der på særlige betingelser, der fastsættes af Kommissionen, og for så vidt de pågældende råvarer er mærket permanent, gives tilladelse til indførsel fra tredjelande af foder til selskabsdyr og råvarer til fremstilling heraf, der stammer fra dyr, som er blevet behandlet med visse stoffer, der er forbudt ved direktiv 96/22/EF. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 33, stk. 3.«

13) Artikel 32, stk. 1, affattes således:

»1. Når den relevante videnskabelige komité er blevet hørt om alle de spørgsmål, der kan have betydning for dyre- eller folkesundheden, kan bilagene ændres eller suppleres og eventuelle fornødne overgangsforanstaltninger vedtages af Kommissionen.

Overgangsforanstaltninger og foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, herunder ved at supplere det, navnlig yderligere præciseringer af de krav, der er fastsat i bestemmelserne i denne forordning, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 33, stk. 3. I særligt hastende tilfælde kan Kommissionen bringe hasteproceduren i artikel 33, stk. 4, i anvendelse.

Der kan vedtages andre overgangsforanstaltninger efter forskriftsproceduren i artikel 33, stk. 2.«

14) Artikel 33 affattes således:

»Artikel 33

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed, i det følgende benævnt »komitéen«.

2. Når der henvises til nærværende stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i ovennævnte afgørelse fastsættes til 15 dage.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

4. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1, 2, 4 og 6, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.«

15) I bilag III, kapitel II, del B, affattes punkt 11 således:

»11. Spildevand behandles på en sådan måde, at der, i det omfang det med rimelighed er muligt, ikke er nogen patogener tilbage. Specifikke krav til behandling af spildevand fra kategori 1- og kategori 2-anlæg for mellemprodukter kan fastsættes af Kommissionen. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 33, stk. 3.«

16) I bilag V foretages følgende ændringer:

a) I bilag II affattes punkt 4 således:

»4. Spildevand fra det urene afsnit behandles på en sådan måde, at der, i det omfang det med rimelighed er muligt, ikke er nogen patogener tilbage. Specifikke krav til behandling af spildevand fra forarbejdningsanlæg kan fastsættes af Kommissionen. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 33, stk. 3.«

b) I kapitel V affattes punkt 5 således:

»5. Valideringsprocedurer på grundlag af prøvningsmetoder kan fastsættes af Kommissionen. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 33, stk. 3.«

17) I bilag VI foretages følgende ændringer:

a) I kapitel I, del C, affattes punkt 8 således:

»8. Forarbejdede produkter fra kategori 1- eller 2-materiale, bortset fra flydende produkter, som er bestemt for biogas- eller komposteringsanlæg, mærkes permanent, hvis teknisk muligt med lugt, idet der anvendes en af myndighederne godkendt ordning. De nærmere regler for en sådan mærkning kan fastsættes af Kommissionen. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 33, stk. 3.«

b) I kapitel III, punkt 2, affattes litra b) således:

»b) i en kontinuerlig proces ved 140 °C ved 2 bar (2 000 hPa) i otte minutter eller under tilsvarende forhold, der er fastlagt af Kommissionen; disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 33, stk. 3.«

18) I bilag VII foretages følgende ændringer:

a) I kapitel II, del C, punkt 13, affattes litra b) således:

»b) på ny forarbejdes i et forarbejdningsanlæg, der er godkendt i overensstemmelse med denne forordning, eller dekontamineres ved en behandling, der er godkendt af myndighederne. Kommissionen kan opstille en liste over tilladte behandlinger. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 33, stk. 3. Forsendelsen må ikke overgå til fri omsætning, inden den er blevet behandlet og i overensstemmelse med kapitel I, punkt 10, af myndighederne er blevet kontrolleret for salmonella med negativt resultat.«

b) I bilag V foretages følgende ændringer:

i) I del A affattes punkt 5 således:

»5. Rå mælk og colostrum skal være produceret under betingelser, som giver tilstrækkelig sikkerhed med hensyn til dyresundhed. Sådanne betingelser kan fastlægges af Kommissionen. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 33, stk. 3.«

ii) I del B affattes punkt 3 således:

»3. Hvis der konstateres risiko for indslæbning af en eksotisk sygdom eller enhver anden risiko for dyresundheden, kan Kommissionen fastsætte supplerende betingelser til beskyttelse af dyresundheden. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 33, stk. 3.«

c) I kapitel VI, del B, punkt 3, affattes litra c) således:

»c) en tilsvarende fremstillingsproces, der er godkendt af Kommissionen. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 33, stk. 3.«

d) I kapitel VII, del A, affattes punkt 1 således:

»1. Dicalciumphosphat skal fremstilles ved en proces,

a) hvor det sikres, at alt kategori 3-knoglemateriale knuses fint, affedtes med varmt vand og behandles med fortyndet saltsyre (med en minimumskoncentration på 4 % og en pH-værdi på under 1,5) i mindst to dage

b) som efter proceduren i litra a) efterfølges af tilsætning af alkali til den fremkomne fosfatopløsning, så der ved en pH-værdi på 4 til 7 udfældes dicalciumphosphat, og

c) som til sidst lufttørres det udfældede dicalciumphosphat ved en starttemperatur på 65-325 °C og en sluttemperatur på mellem 30 og 65 °C, eller

ved en tilsvarende fremstillingsproces, der er godkendt af Kommissionen. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 33, stk. 3.«

e) I kapitel VIII, del A, affattes punkt 1 således:

»1. Tricalciumphosphat skal fremstilles ved en proces, der sikrer

a) at alt kategori 3-knoglemateriale knuses fint, affedtes modstrøms med varmt vand (knogleflager på under 14 mm)

b) konstant dampkogning ved 145 °C i 30 minutter ved 4 bar

c) at proteinbouillon separeres fra hydroxyapatit (tricalciumphosphat) ved centrifugering, og

d) at der sker en granulering af tricalciumphosphatet efter lufttørring ved 200 °C i en fluid bed-tørrer, eller

ved en tilsvarende fremstillingsproces, der er godkendt af Kommissionen. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 33, stk. 3.«

19) I bilag VIII foretages følgende ændringer:

a) I kapitel VI, del A, punkt 2, affattes litra e) således:

»e) er konserveret ved en anden proces end garvning, der er fastsat af Kommissionen; disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 33, stk. 3.«

b) I kapitel VII, del A, punkt 4, litra a), affattes nr. iii) således:

»iii) være konserveret på anden måde end ved garvning, der er godkendt af Kommissionen; disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 33, stk. 3.«

5.11. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/98/EF af 27. januar 2003 om fastsættelse af standarder for kvaliteten og sikkerheden ved tapning, testning, behandling, opbevaring og distribution af humant blod og blodkomponenter ⁽¹⁾

Med hensyn til direktiv 2002/98/EF bør Kommissionen navnlig tillægges beføjelser til at tilpasse de tekniske krav i bilag I-IV til den tekniske og videnskabelige udvikling. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i direktiv 2002/98/EF, herunder ved at supplere det med nye ikke-væsentlige bestemmelser, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.

⁽¹⁾ EUT L 33 af 8.2.2003, s. 30.

Hvis det med den videnskabelige og tekniske udvikling skulle vise sig nødvendigt at give yderligere oplysninger til donorer eller indhente yderligere oplysninger fra dem for eksempel at udelukke donorer, der udgør en sundhedsrisiko for andre, bør der straks foretages en tilpasning. Tilsvarende bør der øjeblikkeligt tilføjes nye kriterier for udelukkelse til listen, hvis det med de videnskabelige fremskridt viser sig, at der bør indføres nye udvælgelses-kriterier for blod- og plasmadonorers egnethed. Når de frister, der normalt gælder i forbindelse med forskrifts-proceduren med kontrol, i særligt hastende tilfælde ikke kan overholdes, bør Kommissionen have mulighed for at bringe hasteproceduren i artikel 5a, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF i anvendelse til at foretage tilpasning til den videnskabelige og tekniske udvikling af de tekniske krav vedrørende oplysninger, der skal gives til eller indhentes fra donorer, samt krav vedrørende blod- og plasmadonorers egnethed, jf. bilag I-IV.

I direktiv 2002/98/EF foretages følgende ændringer:

1) Artikel 28 affattes således:

»Artikel 28

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til tre måneder.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.
4. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1, 2, 4 og 6, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.«

2) I artikel 29 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»Tilpasningen af de tekniske krav i bilag I-IV til den tekniske og videnskabelige udvikling fastlægges af Kommissionen. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 28, stk. 3. I særligt hastende tilfælde kan Kommissionen bringe hasteproceduren i artikel 28, stk. 4, i anvendelse for de tekniske krav i bilag III og IV.«

b) I stk. 2 affattes indledningen således:

»Følgende tekniske krav og tilpasning heraf til den tekniske og videnskabelige udvikling fastlægges af Kommissionen:«

c) Følgende stykker indsættes:

»De tekniske krav i stk. 2, litra a)-i), som er foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 28, stk. 3.

I særligt hastende tilfælde kan Kommissionen bringe hasteproceduren i artikel 28, stk. 4, for de tekniske krav i stk. 2, litra b), c), d) e), f) og g), i anvendelse.»

5.12. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1831/2003 af 22. september 2003 om fodertilsætningsstoffer ⁽¹⁾

Med hensyn til forordning (EF) nr. 1831/2003 bør Kommissionen navnlig tillægges beføjelser til som følge af den videnskabelige udvikling eller de teknologiske fremskridt at indføre yderligere kategorier og funktionelle grupper for fodertilsætningsstoffer, at vedtage ændringer til bilag III og til de generelle betingelser i bilag IV for at tage hensyn til de teknologiske fremskridt og den videnskabelige udvikling og at vedtage ændringer til bilag II. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i forordning (EF) nr. 1831/2003, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.

I forordning (EF) nr. 1831/2003 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 3, stk. 5, affattes således:

»5. Når det er nødvendigt, kan Kommissionen som følge af de teknologiske fremskridt eller den videnskabelige udvikling tilpasse de generelle betingelser i bilag IV. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 22, stk. 3.«

2) Artikel 6, stk. 3, affattes således:

»3. Når det er nødvendigt, kan Kommissionen som følge af de teknologiske fremskridt og den videnskabelige udvikling indføre yderligere kategorier og funktionelle grupper for fodertilsætningsstoffer. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 22, stk. 3.«

3) Artikel 7, stk. 5, andet afsnit, affattes således:

»Efter at autoriteten er blevet hørt, kan der vedtages yderligere gennemførelsesbestemmelser til denne artikel.

Kommissionen fastsætter bestemmelser om forenklede godkendelsesprocedurer for tilsætningsstoffer, der er godkendt til anvendelse i fødevarer. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, herunder ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 22, stk. 3.

Efter forskriftsproceduren i artikel 22, stk. 2, kan der vedtages andre gennemførelsesforanstaltninger. Disse gennemførelsesbestemmelser skal, hvor det er relevant, sondre mellem krav til fodertilsætningsstoffer til opdrættede dyr og krav til fodertilsætningsstoffer til andre dyr, navnlig selskabsdyr.«

4) Artikel 16, stk. 6, affattes således:

»6. Kommissionen kan vedtage ændringer af bilag III for at tage hensyn til de teknologiske fremskridt og den videnskabelige udvikling. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 22, stk. 3.«

5) Artikel 21, stk. 3, affattes således:

»Gennemførelsesbestemmelserne til bilag II vedtages efter forskriftsproceduren i artikel 22, stk. 2.

⁽¹⁾ EUT L 268 af 18.10.2003, s. 29.

Bilag II kan ændres af Kommissionen. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 22, stk. 3.«

6) Artikel 22, stk. 3, affattes således:

»3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.«

5.13. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2065/2003 af 10. november 2003 om røgaremaer, som anvendes eller er bestemt til anvendelse i eller på fødevarer ⁽¹⁾

Med hensyn til forordning (EF) nr. 2065/2003 bør Kommissionen navnlig tillægges beføjelser til at vedtage ændringer af bilagene. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i forordning (EF) nr. 2065/2003, herunder ved at supplere den med nye ikke-væsentlige bestemmelser, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.

I forordning (EF) nr. 2065/2003 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 17, stk. 3, affattes således:

»3. Efter at have anmodet om videnskabelig og teknisk bistand fra autoriteten vedtager Kommissionen om nødvendigt kvalitetskrav til validerede analysemetoder, der foreslås i henhold til punkt 4 i bilag II, herunder hvilke stoffer der skal måles.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 19, stk. 3.«

2) Artikel 18 affattes således:

»Artikel 18

Ændringer

1. Ændringer af bilagene vedtages af Kommissionen efter en anmodning om videnskabelig og teknisk bistand hos autoriteten. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 19, stk. 3.

2. Ændringer til den i artikel 6, stk. 1, omhandlede liste vedtages efter forskriftsproceduren i artikel 19, stk. 2, efter en anmodning om videnskabelig og teknisk bistand hos autoriteten.«

3) Artikel 19, stk. 3, affattes således:

»3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.«

5.14. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2160/2003 af 17. november 2003 om bekæmpelse af salmonella og andre bestemte fødevarerbårne zoonotiske agenser ⁽²⁾

Med hensyn til forordning (EF) nr. 2160/2003 bør Kommissionen navnlig tillægges beføjelser til at vedtage Fællesskabets mål for mindskelsen af forekomsten af zoonoser og zoonotiske agenser, særlige bekæmpelsesmetoder og særlige regler om kriterierne for evaluering af undersøgelsesmetoder og til at fastlægge referencelaboratoriernes ansvarsområder og opgaver og reglerne for gennemførelse af EF-kontrol. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i forordning (EF) nr. 2160/2003, herunder ved at supplere den med nye ikke-væsentlige bestemmelser, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.

⁽¹⁾ EUT L 309 af 26.11.2003, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 325 af 12.12.2003, s. 1.

I forordning (EF) nr. 2160/2003 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 4 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, andet afsnit, affattes således:

»Målene og eventuelle ændringer heraf vedtages af Kommissionen. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, herunder ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 14, stk. 3.«

b) Stk. 6, litra a), affattes således:

»a) Bilag I kan ændres af Kommissionen for de områder, der er nævnt i litra b), især under hensyntagen til kriterierne i litra c). Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 14, stk. 3.«

c) Stk. 7 affattes således:

»7. Bilag III kan ændres eller suppleres af Kommissionen. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 14, stk. 3.«

2) Artikel 5, stk. 6, affattes således:

»6. De krav og minimumskrav til prøvetagning, der er fastlagt i bilag II, kan ændres, tilpasses eller suppleres af Kommissionen især under hensyntagen til kriterierne i artikel 4, stk. 6, litra c). Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 14, stk. 3.«

3) Artikel 8, stk. 1, affattes således:

a) Indledningen affattes således:

»På Kommissionens initiativ eller efter anmodning fra en medlemsstat:«

b) Som andet afsnit indsættes:

»Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 14, stk. 3.«

4) Artikel 9, stk. 4, affattes således:

»4. Der kan af Kommissionen fastsættes særlige regler for medlemsstaternes fastlæggelse af de kriterier, der er omhandlet i artikel 5, stk. 5, og i stk. 2 i nærværende artikel, jf. dog artikel 5, stk. 6. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 14, stk. 3.«

5) I artikel 10, stk. 5, foretages følgende ændringer:

»5. Den endelige bestemmelsesmedlemsstat kan efter forskriftsproceduren i artikel 14, stk. 2, bemyndiges til i en overgangsperiode at kræve, at resultaterne af den kontrol, der er omhandlet i stk. 4 i nærværende artikel, opfylder de samme kriterier som dem, der er fastlagt i medlemsstatens eget nationale program, jf. artikel 5, stk. 5. Bemyndigelsen kan trækkes tilbage, og Kommissionen kan fastsætte særlige regler vedrørende sådanne kriterier, jf. dog artikel 5, stk. 6. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 14, stk. 3.«

6) I artikel 11 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2 affattes således:

»2. EF-referencelaboratoriernes ansvarsområder og opgaver fastlægges af Kommissionen, navnlig hvad angår samordningen af deres aktiviteter med de nationale referencelaboratoriernes aktiviteter. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 14, stk. 3.«

b) Stk. 4 affattes således:

»4. Visse af de nationale referencelaboratoriernes ansvarsområder og opgaver kan fastlægges af Kommissionen, navnlig hvad angår samordningen af deres aktiviteter med de aktiviteter, som i medlemsstaterne udføres af de relevante laboratorier, der er udpeget i henhold til artikel 12, stk. 1, litra a). Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 14, stk. 3.«

7) Artikel 12, stk. 3, tredje afsnit, affattes således:

»Andre undersøgelsesmetoder kan om fornødent godkendes af Kommissionen. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 14, stk. 3.«

8) Artikel 13 affattes således:

»Artikel 13

Gennemførelsesbestemmelser og overgangsforanstaltninger

Der kan af Kommissionen vedtages hensigtsmæssige overgangs- eller gennemførelsesbestemmelser, herunder nødvendige ændringer af de pågældende sundhedscertifikater. Generelle overgangsforanstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, herunder ved at supplere den med nye ikke-væsentlige bestemmelser, navnlig yderligere præciseringer af de krav, der er fastsat i bestemmelserne i denne forordning, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 14, stk. 3.

Efter forskriftsproceduren i artikel 14, stk. 2, kan der vedtages andre gennemførelses- eller overgangsforanstaltninger.«

9) Artikel 14, stk. 3, affattes således:

»3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.«

10) Artikel 17, stk. 2, affattes således:

»2. De nærmere gennemførelsesbestemmelser til denne artikel, særlig bestemmelserne om proceduren for samarbejdet med de ansvarlige nationale myndigheder, fastlægges efter forskriftsproceduren i artikel 14, stk. 2.«

5.15. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/23/EF af 31. marts 2004 om fastsættelse af standarder for kvaliteten og sikkerheden ved donation, udtagning, testning, behandling, præservering, opbevaring og distribution af humane væv og celler ⁽¹⁾

Med hensyn til direktiv 2004/23/EF bør Kommissionen navnlig tillægges beføjelser til at fastlægge sporbarhedskravene for væv og celler og de tilknyttede procedurer til sikring af sporbarhed samt visse tekniske krav til blandt andet et akkrediteringssystem for vævscentre og donation, udtagning, testning, behandling, præservering, opbevaring og distribution af humane væv og celler. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i direktiv 2004/32/EF, herunder ved at supplere det med nye ikke-væsentlige bestemmelser, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.

⁽¹⁾ EUT L 102 af 7.4.2004, s. 48.

Hvis der med den videnskabelige og tekniske udvikling angående udvælgelseskriterier og laboratorietest for donorer skulle dukke ny viden op om overførbare sygdomme gennem donation, bør der straks foretages en tilpasning af fællesskabslovgivningen. Når de frister, der normalt gælder i forbindelse med forskriftsproceduren med kontrol, især hastende tilfælde ikke kan overholdes, bør Kommissionen have mulighed for at bringe hasteproceduren i artikel 5a, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF i anvendelse til at vedtage beslutninger om udvælgelseskriterier for donorer af væv og/eller celler og om obligatoriske laboratorietest for donorer.

I direktiv 2004/23/EF foretages følgende ændringer:

1) I artikel 8 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 5 affattes således:

»5. Kommissionen fastlægger sporbarhedskravene for væv og celler samt for produkter og materialer, der kommer i kontakt med væv og celler og har indflydelse på deres kvalitet og sikkerhed. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 29, stk. 3.«

b) Stk. 6 affattes således:

»6. Procedurer til sikring af sporbarhed på fællesskabsplan fastlægges af Kommissionen. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 29, stk. 3.«

2) Artikel 9, stk. 4, affattes således:

»4. Procedurene til kontrol af, om de tilsvarende kvalitets- og sikkerhedsstandarder som de i stk. 1 omhandlede, er opfyldt, fastlægges af Kommissionen. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 29, stk. 3.«

3) I artikel 28 foretages følgende ændringer:

a) Indledningen affattes således:

»De tekniske krav og deres tilpasning til den tekniske og videnskabelige udvikling fastlægges af Kommissionen.«

b) Følgende stykker indsættes:

»De tekniske krav i litra a)-i), som er foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 29, stk. 3.«

I særligt hastende tilfælde kan Kommissionen bringe hasteproceduren i artikel 29, stk. 4, for de tekniske krav i litra d) og e) i artikel 28 i anvendelse.«

4) I artikel 29 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 3 affattes således:

»3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.«

b) Som stk. 4 indsættes:

»4. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1, 2, 4 og 6, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.«

5.16. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 882/2004 af 29. april 2004 om offentlig kontrol med henblik på verifikation af, at foderstof- og fødevarerlovgivningen samt dyresundheds- og dyrevelfærdsbestemmelserne overholdes ⁽¹⁾

Med hensyn til forordning (EF) nr. 882/2004 bør Kommissionen navnlig tillægges beføjelser til at vedtage gennemførelsesforanstaltninger for prøveudtagnings- og analysemetoder, at fastlægge de betingelser, under hvilke der udføres særlig behandling, at ajourføre eventuelt opkrævede minimumsgebyrer eller -afgifter, at fastlægge de omstændigheder, hvorunder der kræves officiel attestering, at ændre og ajourføre listerne over EF-referencelaboratorier, at fastsætte kriterierne for at bestemme risici i forbindelse med produkter, der eksporteres til Fællesskabet, samt specifikke importbetingelser. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i forordning (EF) nr. 882/2004, herunder ved at supplere den med nye ikke-væsentlige bestemmelser, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.

I forordning (EF) nr. 882/2004 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 11, stk. 4, foretages følgende ændringer:

a) Indledningen affattes således:

»Følgende gennemførelsesforanstaltninger kan træffes af Kommissionen:«

b) Som andet afsnit indsættes:

»Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 62, stk. 4.«

2) Artikel 20, stk. 2, affattes således:

»2. Den kompetente myndighed sikrer, at særlig behandling udføres i virksomheder under dens eller en anden medlemsstats kontrol og i overensstemmelse med de betingelser, der er fastlagt af Kommissionen. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 62, stk. 4. I mangel af sådanne betingelser udføres særlig behandling i overensstemmelse med nationale bestemmelser.«

3) Artikel 27, stk. 3, andet afsnit, affattes således:

»Taksterne i bilag IV, afdeling B, og bilag V, afdeling B, ajourføres af Kommissionen mindst hvert andet år, navnlig med henblik på at tage højde for inflation. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 62, stk. 4.«

4) I artikel 30, stk. 1, foretages følgende ændringer:

a) Indledningen affattes således:

»Uden at de vedtagne krav vedrørende officiel attestering af dyresundhed eller dyrevelfærd tilsidesættes, kan der af Kommissionen vedtages krav vedrørende:«

⁽¹⁾ EUT L 165 af 30.4.2004, s. 1.

b) Som andet og tredje afsnit indsættes:

»Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 62, stk. 4.

Foranstaltningerne i litra b)-g) vedtages efter forskriftsproceduren i artikel 62, stk. 3.«

5) I artikel 32 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 5 affattes således:

»5. Andre EF-referencelaboratorier, som er relevante for de områder, der er omhandlet i artikel 1, kan indsættes i bilag VII af Kommissionen. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 62, stk. 4. Bilag VII kan ajourføres efter den samme procedure.«

b) Stk. 6 affattes således:

»6. EF-referencelaboratorierne kan få tillagt yderligere ansvarsområder og opgaver af Kommissionen. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 62, stk. 4.«

6) Artikel 33, stk. 6, affattes således:

»6. EF-referencelaboratorierne kan få tillagt yderligere ansvarsområder og opgaver af Kommissionen. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 62, stk. 4.«

7) Artikel 46, stk. 3, andet afsnit, affattes således:

»Kriterierne for at bestemme risici med henblik på den risikovurdering, der er omhandlet i litra a), fastsættes af Kommissionen. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 62, stk. 4.«

8) Artikel 48, stk. 1, affattes således:

»1. I den udstrækning betingelser og nærmere procedurer for import af produkter fra tredjelande eller områder i tredjelande ikke er fastsat i fællesskabslovgivningen og navnlig i forordning (EF) nr. 854/2004, kan de om fornødent fastsættes af Kommissionen. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 62, stk. 4.«

9) Artikel 62, stk. 4, affattes således:

»4. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.«

10) Artikel 63 affattes således:

»Artikel 63

Gennemførelses- og overgangsforanstaltninger

1. Generelle overgangsforanstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, herunder ved at supplere den med nye ikke-væsentlige bestemmelser, navnlig:

- enhver ændring af de i artikel 12, stk. 2, omhandlede standarder
- fastlæggelse af, hvilke foderstoffer der skal betragtes som foderstoffer af animalsk oprindelse ved anvendelsen af denne forordning

og yderligere præciseringer af de krav, der er fastsat i bestemmelserne i denne forordning, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 62, stk. 4.

For at sikre en ensartet anvendelse af denne forordning kan der fastsættes andre gennemførelses- og overgangsforanstaltninger efter forskriftsproceduren i artikel 62, stk. 3. Dette gælder især:

- uddelegering af kontrolopgaver til de kontrolorganer, der er omhandlet i artikel 5, når disse kontrolorganer allerede var i aktivitet inden forordningens ikrafttræden
- den manglende overholdelse, der er omhandlet i artikel 28, og som medfører udgifter til yderligere offentlig kontrol
- udgifter som følge af artikel 54
- bestemmelser om mikrobiologisk, fysisk og/eller kemisk analyse i forbindelse med offentlig kontrol, især ved mistanke om risiko, og herunder overvågning af sikkerheden for produkter, der er indført fra tredjelande.

2. For at tage hensyn til den specifikke karakter af forordning (EØF) nr. 2092/91, (EØF) nr. 2081/92 og (EØF) nr. 2082/92 kan der af Kommissionen vedtages særlige foranstaltninger af hensyn til nødvendige undtagelser og tilpasninger i forhold til reglerne i denne forordning. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 62, stk. 4.«

11) Artikel 64 affattes således:

»Artikel 64

Ændring af bilag og referencer til europæiske standarder

Følgende foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 62, stk. 4:

- 1) Bilagene til denne forordning kan ajourføres med undtagelse af bilag I, IV og V, uden at dette berører artikel 27, stk. 3, navnlig for at tage hensyn til administrative ændringer samt videnskabelige og/eller teknologiske fremskridt.
- 2) Referencerne til de europæiske standarder, der henvises til i denne forordning, kan ajourføres, såfremt CEN ændrer disse.«

5.17. **Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1935/2004 af 27. oktober 2004 om materialer og genstande bestemt til kontakt med fødevarer og om ophævelse af direktiv 80/590/EØF og 89/109/EØF ⁽¹⁾**

Med hensyn til forordning (EF) nr. 1935/2004 bør Kommissionen navnlig tillægges beføjelser til at vedtage særforanstaltninger for grupper af materialer og genstande, fællesskabsgodkendelse af et stof samt ændring, suspension eller tilbagekaldelse af denne godkendelse. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i forordning (EF) nr. 1935/2004, herunder ved at supplere den med nye ikke-væsentlige bestemmelser, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.

For at styrke europæisk industris konkurrenceevne og innovation, bør materialer og genstande, der er bestemt til kontakt med fødevarer, markedsføres hurtigst muligt, når først de er konstateret sikre. Af effektivitetshensyn bør de frister, som normalt gælder i forbindelse med forskriftsproceduren med kontrol, afkortes for så vidt angår vedtagelse af en liste over stoffer, der er godkendt til anvendelse ved fremstilling af materialer og genstande; en eller flere lister over godkendte stoffer, der er inkorporeret i aktive eller intelligente materialer og genstande i kontakt med fødevarer, en eller flere lister over aktive eller intelligente materialer og genstande og om nødvendigt særlige betingelser for anvendelsen af disse stoffer og/eller de materialer og genstande, hvori de er inkorporeret; renhedskriterier; særlige betingelser for anvendelse af visse stoffer og/eller de materialer og genstande, hvori disse stoffer er anvendt; specifikke grænser for migration af visse bestanddele eller grupper af bestanddele over i eller over på fødevarer; ændring af eksisterende særdirektiver om materialer og genstande; fællesskabsgodkendelser samt ændring, suspension eller tilbagekaldelse heraf.

Når de frister, der normalt gælder i forbindelse med forskriftsproceduren med kontrol, i særligt hastende tilfælde ikke kan overholdes, bør Kommissionen have mulighed for at bringe hasteproceduren i artikel 5a, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF i anvendelse til vedtagelse af særforanstaltninger vedrørende ændring, suspension eller tilbagekaldelse af fællesskabsgodkendelser.

I forordning (EF) nr. 1935/2004 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 5 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, første afsnit, affattes således:

»For de grupper af materialer og genstande, der er anført i bilag I, og, når det er relevant, kombinationer af disse materialer og genstande eller genanvendte materialer og genstande, anvendt ved fremstillingen af disse materialer og genstande, kan særforanstaltninger vedtages eller ændres af Kommissionen.«

b) Følgende afsnit indsættes i stk. 1:

»Særforanstaltningerne i litra m) vedtages af Kommissionen efter forskriftsproceduren i artikel 23, stk. 2.

Særforanstaltningerne i litra f), g), h), i), j), k), l) og n), der er foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 23, stk. 3.

Særforanstaltningerne i litra a)-e), der er foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 23, stk. 4.«

c) Stk. 2 affattes således:

»2. Kommissionen kan ændre eksisterende særdirektiver om materialer og genstande. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 23, stk. 4.«

⁽¹⁾ EUT L 338 af 13.11.2004, s. 4.

2) Artikel 11, stk. 3, affattes således:

»3. Fællesskabsgodkendelse i form af en særforanstaltning som omhandlet i stk. 1 vedtages af Kommissionen. Denne foranstaltning, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 23, stk. 4.«

3) Artikel 12, stk. 6, affattes således:

»6. Den endelige særforanstaltning om ændring, suspension eller tilbagekaldelse af en godkendelse vedtages af Kommissionen. Denne foranstaltning, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 23, stk. 4. I særligt hastende tilfælde kan Kommissionen bringe hasteproceduren i artikel 23, stk. 5, i anvendelse.«

4) Artikel 22 affattes således:

»Artikel 22

Ændringer af bilag I og II vedtages af Kommissionen. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 23, stk. 3.«

5) I artikel 23 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 3 affattes således:

»3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.«

b) Som stk. 4 og 5 indsættes:

»4. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, artikel 5a, stk. 5, litra b), og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Fristerne i artikel 5a, stk. 3, litra c), og artikel 5a, stk. 4, litra b) og e), i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til henholdsvis to måneder, en måned og to måneder.

5. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1, 2, 4 og 6, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.«

6. ENERGI OG TRANSPORT

6.1. **Rådets direktiv 96/98/EF af 20. december 1996 om udstyr på skibe** ⁽¹⁾

Med hensyn til direktiv 96/98/EF bør Kommissionen navnlig tillægges beføjelser til at vedtage prøvningsstandarder, når det ikke lykkes for de internationale organisationer at vedtage eller de afslår at vedtage dem inden for en rimelig frist, at overføre udstyr fra bilag A.2 til bilag A.1 samt under særlige omstændigheder at tillade anbringelse om bord af teknisk, nyt udstyr. Kommissionen bør ligeledes tillægges beføjelser til i forbindelse med dette direktiv at anvende senere ændringer af internationale instrumenter, at ajourføre bilag A, at tilføje muligheden for at anvende visse moduler på udstyr, som er opført i bilag A.1, og at ændre kolonnerne vedrørende overensstemmelsesmodellerne samt at medtage andre standardiseringsorganisationer i definitionen af »prøvningsstandarder« i artikel 2. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i direktiv 96/98/EF, herunder ved at supplere det med nye ikke-væsentlige bestemmelser, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.

⁽¹⁾ EFT L 46 af 17.2.1997, s. 25.

I direktiv 96/98/EF foretages følgende ændringer:

1) Artikel 7, stk. 5 og 6, affattes således:

»5. Vedtager de internationale organisationer, herunder IMO, ikke eller afslår de at vedtage de relevante prøvningsstandarder for et bestemt stykke udstyr inden for en rimelig frist, kan der vedtages standarder, der er baseret på de europæiske standardiseringsorganisationers arbejde. Denne foranstaltning, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 18, stk. 3.

6. Når de i stk. 1 eller 5 nævnte prøvningsstandarder vedtages eller træder i kraft, alt efter omstændighederne, for et bestemt stykke udstyr, kan dette udstyr overføres fra bilag A.2 til bilag A.1. Denne foranstaltning, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 18, stk. 3.

Bestemmelserne i artikel 5 gælder fra datoen for overførslen af dette udstyr.«

2) Artikel 13, stk. 2, første led, affattes således:

— at foranstaltningerne er berettigede, skal den straks underrette den initiativtagende medlemsstat og de øvrige medlemsstater herom; skyldes den i stk. 1 nævnte beslutning, at prøvningsstandarderne er utilstrækkelige, skal Kommissionen, hvis den medlemsstat, der har truffet beslutningen, opretholder denne, efter høring af parterne indbringe sagen for det i artikel 18, stk. 1, nævnte udvalg inden to måneder, og Kommissionen skal indlede forskriftsproceduren i artikel 18, stk. 2.«

3) Artikel 14, stk. 5, affattes således:

»5. Udstyr, der er omhandlet i stk. 1, tilføjes i bilag A.2. Denne foranstaltning, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 18, stk. 3.«

4) Artikel 17, stk. 1, affattes således:

»Dette direktiv kan ændres med henblik på:

- a) at anvende senere ændringer af internationale instrumenter i forbindelse med dette direktiv
- b) at ajourføre bilag A både ved at tilføje nyt udstyr og ved at overføre udstyr fra bilag A.2 til bilag A.1 og omvendt
- c) at tilføje muligheden for at anvende modul B + C og modul H på udstyr, som er opført i bilag A.1, samt at ændre kolonnerne vedrørende overensstemmelsesmodulerne
- d) at medtage andre standardiseringsorganisationer i definitionen af prøvningsstandarder i artikel 2.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 18, stk. 3.«

5) Artikel 18 affattes således:

»Artikel 18

1. Kommissionen bistås af Udvalget for Sikkerhed til Søs og Forebyggelse af Forurening fra Skibe (USS), der er nedsat ved artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2099/2002 (*).

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i Rådets afgørelse 1999/468/EF (**), jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til to måneder.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

(*) EFT L 324 af 29.11.2002, s. 1.

(**) EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.»

6.2. **Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2099/2002 af 5. november 2002 om oprettelse af et udvalg for sikkerhed til søs og forebyggelse af forurening fra skibe (USS) og om ændring af forordningerne om sikkerhed til søs og om forebyggelse af forurening fra skibe ⁽¹⁾**

Med hensyn til forordning (EF) nr. 2099/2002 bør Kommissionen navnlig tillægges beføjelser til at ændre artikel 2, stk. 2, så det indeholder en henvisning til fællesskabsretsakter, der tillægger USS gennemførelsesbeføjelser, og som træder i kraft efter vedtagelsen af denne forordning. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i forordning (EF) nr. 2099/2002, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.

I forordning (EF) nr. 2099/2002 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 3 affattes således:

»Artikel 3

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Udvalget for Sikkerhed til Søs og Forebyggelse af Forurening fra Skibe, i det følgende benævnt »USS«.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til en måned.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.»

2) Artikel 7 affattes således:

»Artikel 7

USS's beføjelser

USS har de beføjelser, der tillægges det i henhold til gældende fællesskabsret. Artikel 2, stk. 2, kan ændres efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 3, stk. 3, så der også tilføjes en henvisning til fællesskabsretsakter, der tillægger USS gennemførelsesbeføjelser, og som træder i kraft efter vedtagelsen af denne forordning. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, vedtages efter proceduren i artikel 3, stk. 3.»

⁽¹⁾ EFT L 324 af 29.11.2002, s. 1.

6.3. **Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/42/EF af 13. juni 2003 om indberetning af hændelser inden for civil luftfart** ⁽¹⁾

Med hensyn til direktiv 2003/42/EF bør Kommissionen navnlig tillægges beføjelser til at ændre bilagene for at udvide eller ændre eksemplerne; at fremme udvekslingen af oplysninger; og at vedtage foranstaltninger til videregivelse af oplysninger til interesserede parter. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i direktiv 2003/42/EF, herunder ved at supplere det med nye ikke-væsentlige bestemmelser, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.

I direktiv 2003/42/EF foretages følgende ændringer:

1) Artikel 3, stk. 2, affattes således:

»2. Kommissionen kan afgøre, om bilagene skal ændres for at udvide eller ændre eksemplerne. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 10, stk. 3.«

2) Artikel 7, stk. 2, affattes således:

»2. Med forbehold af offentlighedens aktindsigt i Kommissionens dokumenter som fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 (*) vedtager Kommissionen på eget initiativ foranstaltninger og hertil knyttede betingelser for videregivelse til interesserede parter af oplysninger som omhandlet i stk. 1. Sådanne foranstaltninger, som kan være generelle eller individuelle, skal gå ud fra behovet for:

— at give personer og organisationer de oplysninger, de behøver for at forbedre luftfartssikkerheden

— at begrænse videregivelsen af oplysninger til det, som er strengt nødvendigt til brugernes formål, for at sikre oplysningerne en passende fortrolighedsgrad.

De individuelle foranstaltninger vedtages efter forskriftsproceduren i artikel 10, stk. 2.

De generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 10, stk. 3.

Beslutningen om at videregive oplysninger i henhold til dette stykke skal begrænses til det, som er strengt nødvendigt til brugerens formål, jf. dog bestemmelserne i artikel 8.

(*) EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43.«

3) Artikel 10 affattes således:

»Artikel 10

1. Kommissionen bistås af det udvalg, der er nedsat ved artikel 12 i Rådets forordning (EØF) nr. 3922/91 af 16. december 1991 om harmonisering af tekniske krav og administrative procedurer inden for civil luftfart (*).

(1) EUT L 167 af 4.7.11.2003, s. 23.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til tre måneder.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

(*) EFT L 373 af 31.12.1991, s. 4.«

6.4. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/36/EF af 21. april 2004 om sikkerhed forbundet med tredjelandes luftfartøjer, der benytter Fællesskabets lufthavne⁽¹⁾

Med hensyn til direktiv 2004/36/EF bør Kommissionen navnlig tillægges beføjelser til at vedtage foranstaltninger for videregivelse til interesserede parter af oplysninger, som er indhentet gennem rampeinspektioner, der er udført under Det Europæiske Fællesskabs SAFA-program, og foranstaltninger, der har til formål at ændre bilagene til direktivet, til fastlæggelse af elementerne i tekniske procedurer til udførelse af og indberetning om SAFA-rampeinspektioner. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i direktiv 2004/36/EF, herunder ved at supplere det med nye ikke-væsentlige bestemmelser, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.

I direktiv 2004/36/EF foretages følgende ændringer:

1) Artikel 6, stk. 3, affattes således:

»3. Med forbehold af offentlighedens aktindsigt i Kommissionens dokumenter som fastlagt i forordning (EF) nr. 1049/2001 vedtager Kommissionen på eget initiativ foranstaltninger og hertil knyttede betingelser for videregivelse til interesserede parter af oplysninger som omhandlet i stk. 1. Sådanne foranstaltninger, som kan være generelle eller individuelle, skal gå ud fra behovet for:

- at give personer og organisationer de oplysninger, de behøver for at forbedre luftfartssikkerheden
- at begrænse videregivelsen af oplysninger til det, som er strengt nødvendigt til brugernes formål, for at sikre oplysningerne en passende fortrolighedsgrad.

De individuelle foranstaltninger vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 10, stk. 3.

De generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 10, stk. 4«.

2) Artikel 8, stk. 2, affattes således:

»2. På grundlag af de oplysninger, der er indsamlet i medfør af stk. 1, kan Kommissionen

a) efter forskriftsproceduren i artikel 10, stk. 2, træffe passende foranstaltninger til at lette gennemførelsen af artikel 3, 4 og 5, herunder:

- fastlæggelse af formatet for opbevaring og videregivelse af data
- oprettelse af eller støtte til relevante organer til styring eller forvaltning af de nødvendige redskaber til indsamling og udveksling af oplysninger

⁽¹⁾ EUT L 143 af 30.4.2004, s. 76.

- b) opstille betingelser for udførelse af rampeinspektioner, herunder systematiske inspektioner, og udarbejde en liste over de oplysninger, der skal indsamles. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 10, stk. 4.«

3) Artikel 10 affattes således:

»Artikel 10

1. Kommissionen bistås af det udvalg, der er nedsat ved artikel 12 i forordning (EØF) nr. 3922/91.
2. Når der henvises til dette stykke anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF anvendelse, jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 3 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.
4. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.
5. Kommissionen kan også høre udvalget vedrørende ethvert andet spørgsmål forbundet med anvendelsen af dette direktiv.«

4) Artikel 12 affattes således:

»Artikel 12

Kommissionen kan ændre bilagene til dette direktiv.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 10, stk. 4.«

6.5. **Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 868/2004 af 21. april 2004 om beskyttelse mod støtte og illoyal priskonkurrence til skade for EF-luftfartsselskaber i forbindelse med levering af luftfartsydelser fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾**

Med hensyn til forordning (EF) nr. 868/2004 bør Kommissionen navnlig tillægges beføjelser til at udarbejde en detaljeret metode til konstatering af, om der forekommer illoyal priskonkurrence. Denne metode omfatter bl.a. den måde, hvorpå normal priskonkurrence, faktiske omkostninger og rimelige fortjenstmarginer skal vurderes specifikt i forbindelse med luftfartssektoren. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i forordning (EF) nr. 868/2004 ved at supplere den, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.

I forordning (EF) nr. 868/2004 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 5, stk. 3, affattes således:

- »3. Kommissionen udarbejder en detaljeret metode til konstatering af, om der forekommer illoyal priskonkurrence. Denne metode omfatter bl.a. den måde, hvorpå normal priskonkurrence, faktiske omkostninger og rimelige fortjenstmarginer skal vurderes specifikt i forbindelse med luftfartssektoren. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 15, stk. 4.«

⁽¹⁾ EUT L 162 af 30.4.2004, s. 1.

2) Artikel 15 affattes således:

»Artikel 15

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af det udvalg, der er nedsat ved artikel 11 i Rådets forordning (EØF) nr. 2408/92 af 23. juli 1992 om EF-luftfartsselskabers adgang til luftruter inden for Fællesskabet (*).

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 3 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til tre måneder.

4. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

(*) EFT L 240 af 24.8.1992, s. 8.«

6.6. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/54/EF af 29. april 2004 om minimumssikkerhedskrav for tunneler i det transeuropæiske vejnet ⁽¹⁾

Med hensyn til direktiv 2004/54/EF bør Kommissionen navnlig tillægges beføjelser til at foretage de nødvendige ændringer for at tilpasse bilagene til den tekniske udvikling. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i direktiv 2004/54/EF, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.

I direktiv 2004/54/EF foretages følgende ændringer:

1) Artikel 13, stk. 3, affattes således:

»3. Senest den 30. april 2009 offentliggør Kommissionen en rapport om den anvendte praksis i medlemsstaterne. Den udarbejder om nødvendigt henstillinger om vedtagelse af en fælles harmoniseret risikoanalysemetode efter forskriftsproceduren i artikel 17, stk. 2.«

2) Artikel 16 affattes således:

»Artikel 16

Tilpasning til den tekniske udvikling

Kommissionen tilpasser bilagene til dette direktiv til den tekniske udvikling. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 17, stk. 3.«

3) Artikel 17 affattes således:

»Artikel 17

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg.

⁽¹⁾ EUT L 167 af 30.4.2004, s. 39.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.«

6.7. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2111/2005 af 14. december 2005 om opstilling af en fællesskabsliste over luftfartsselskaber med driftsforbud i Fællesskabet og oplysning til passagerer om det transporterende luftfartsselskabs identitet, samt ophævelse af artikel 9 i direktiv 2004/36/EF ⁽¹⁾

Med hensyn til forordning (EF) nr. 2111/2005 bør Kommissionen navnlig tillægges beføjelser til at ændre de fælles kriterier for udstedelse af et driftsforbud over for et luftfartsselskab for at tage hensyn til den videnskabelige og tekniske udvikling. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i forordning (EF) nr. 2111/2005, herunder ved at supplere den med nye ikke-væsentlige bestemmelser, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.

Af effektivitetshensyn bør de frister, som normalt gælder i forbindelse med forskriftsproceduren med kontrol, afkortes, for så vidt angår ændring af bilaget med de fælles kriterier med henblik på indførelse af et driftsforbud på fællesskabsplan af sikkerhedsmæssige grunde.

I forordning (EF) nr. 2111/2005 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 3, stk. 2, affattes således:

»2. De fælles kriterier for udstedelse af et driftsforbud over for et luftfartsselskab, som skal være baseret på de relevante sikkerhedsnormer, er angivet i bilaget (og er i det følgende benævnt »de fælles kriterier«). Kommissionen kan ændre bilaget, især for at tage hensyn til den videnskabelige og tekniske udvikling. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 15, stk. 4.«

2) Artikel 8, stk. 1, affattes således:

»1. Kommissionen vedtager om nødvendigt gennemførelsesbestemmelser for at fastlægge detaljerede regler for de procedurer, der er omhandlet i dette kapitel. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 15, stk. 4.«

3) Artikel 15 affattes således:

»Artikel 15

1. Kommissionen bistås af det udvalg, der er omhandlet i artikel 12 i forordning (EØF) nr. 3922/91, i det følgende benævnt »udvalget«.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 3 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

⁽¹⁾ EUT L 344 af 27.12.2005, s. 15.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til tre måneder.

4. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, artikel 5a, stk. 5, litra b), og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Fristerne i artikel 5a, stk. 3, litra c), og artikel 5a, stk. 4, litra b) og e), i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til henholdsvis en måned, en måned og to måneder.

5. Kommissionen kan høre udvalget om ethvert andet spørgsmål vedrørende anvendelsen af denne forordning.«

Kronologisk fortegnelse

- 1) Rådets forordning (EØF) nr. 315/93 af 8. februar 1993 om fællesskabsprocedurer for forurenende stoffer i levnedsmidler.
- 2) Rådets direktiv 93/74/EØF af 13. september 1993 om foder med særlige ernæringsformål.
- 3) Rådets forordning (EF) nr. 2494/95 af 23. oktober 1995 om harmoniserede forbrugerprisindekser.
- 4) Rådets direktiv 96/23/EF af 29. april 1996 om de kontrolforanstaltninger, der skal iværksættes for visse stoffer og restkoncentrationer heraf i levende dyr og produkter heraf og om ophævelse af direktiv 85/358/EØF og 86/469/EØF og beslutning 89/187/EØF og 91/664/EØF.
- 5) Rådets direktiv 96/59/EF af 16. september 1996 om bortskaffelse af polychlorbiphenyler og polychlorterphenyler (PCB/PCT).
- 6) Rådets direktiv 96/98/EF af 20. december 1996 om udstyr på skibe.
- 7) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 258/97 af 27. januar 1997 om nye levnedsmidler og nye levnedsmiddelingredienser.
- 8) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/68/EF af 16. december 1997 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om foranstaltninger mod emission af forurenende luftarter og partikler fra forbrændingsmotorer til montering i mobile ikke-vejgående maskiner.
- 9) Rådets forordning (EF) nr. 577/98 af 9. marts 1998 om gennemførelse af en stikprøveundersøgelse vedrørende arbejdsstyrken i Fællesskabet.
- 10) Rådets forordning (EF) nr. 1165/98 af 19. maj 1998 om konjunkturstatistik.
- 11) Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 2119/98/EF af 24. september 1998 om oprettelse af et net til epidemiologisk overvågning af og kontrol med overførbare sygdomme i Fællesskabet.
- 12) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/79/EF af 27. oktober 1998 om medicinsk udstyr til in vitro-diagnostik.
- 13) Rådets direktiv 98/83/EF af 3. november 1998 om kvaliteten af drikkevand.
- 14) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/5/EF af 9. marts 1999 om radio- og teleterminaludstyr samt gensidig anerkendelse af udstyrets overensstemmelse.
- 15) Rådets forordning (EF) nr. 530/1999 af 9. marts 1999 om statistikker over løn- og lønomkostningsstrukturer.
- 16) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 141/2000 af 16. december 1999 om lægemidler til sjældne sygdomme.
- 17) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/13/EF af 20. marts 2000 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler samt om reklame for sådanne levnedsmidler.
- 18) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2037/2000 af 29. juni 2000 om stoffer, der nedbryder ozonlaget.
- 19) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/20/EF af 4. april 2001 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om anvendelse af god klinisk praksis ved gennemførelse af kliniske forsøg med lægemidler til human brug.

- 20) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/37/EF af 5. juni 2001 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om fremstilling, præsentation og salg af tobaksvarer.
- 21) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/82/EF af 6. november 2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for veterinærlægemidler.
- 22) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/95/EF af 3. december 2001 om produktsikkerhed i almindelighed.
- 23) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarerlovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevarer sikkerhed.
- 24) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1774/2002 af 3. oktober 2002 om sundhedsbestemmelser for animalske biprodukter, som ikke er bestemt til konsum.
- 25) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2099/2002 af 5. november 2002 om oprettelse af et udvalg for sikkerhed til søs og forebyggelse af forurening fra skibe (USS) og om ændring af forordningerne om sikkerhed til søs og om forebyggelse af forurening fra skibe.
- 26) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2195/2002 af 5. november 2002 om det fælles glossar for offentlige kontrakter (CPV).
- 27) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/98/EF af 27. januar 2003 om fastsættelse af standarder for kvaliteten og sikkerheden ved tapning, testning, behandling, opbevaring og distribution af humant blod og blodkomponenter og om ændring af direktiv 2001/83/EF.
- 28) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 450/2003 af 27. februar 2003 om lønomkostningsindekset.
- 29) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/42/EF af 13. juni 2003 om indberetning af hændelser inden for civil luftfart.
- 30) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1831/2003 af 22. september 2003 om fodertilsætningsstoffer.
- 31) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2065/2003 af 10. november 2003 om røgaromaer, som anvendes eller er bestemt til anvendelse i eller på fødevarer.
- 32) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2160/2003 af 17. november 2003 om bekæmpelse af salmonella og andre bestemte fødevarebårne zoonotiske agenser.
- 33) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/17/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester.
- 34) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter.
- 35) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/23/EF af 31. marts 2004 om fastsættelse af standarder for kvaliteten og sikkerheden ved donation, udtagning, testning, behandling, præservering, opbevaring og distribution af humane væv og celler.
- 36) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/36/EF af 21. april 2004 om sikkerhed forbundet med tredjelandes luftfartøjer, der benytter Fællesskabets lufthavne.
- 37) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 868/2004 af 21. april 2004 om beskyttelse mod støtte og illoyal priskonkurrence til skade for EF-luftfartsselskaber i forbindelse med levering af luftfartsydelser fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab.

- 38) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/54/EF af 29. april 2004 om minimumssikkerhedskrav for tunneler i det transeuropæiske vejnet.
 - 39) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 882/2004 af 29. april 2004 om offentlig kontrol med henblik på verifikation af, at foderstof- og fødevarerlovgivningen samt dyresundheds- og dyrevelfærdsbestemmelserne overholdes.
 - 40) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1935/2004 af 27. oktober 2004 om materialer og genstande bestemt til kontakt med fødevarer og om ophævelse af direktiv 80/590/EØF og 89/109/EØF.
 - 41) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1552/2005 af 7. september 2005 om statistikker over efter- og videreuddannelse i virksomheder.
 - 42) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2111/2005 af 14. december 2005 om opstilling af en fællesskabsliste over luftfartsselskaber med driftsforbud i Fællesskabet og oplysning til passagerer om det transporterende luftfartsselskabs identitet, samt ophævelse af artikel 9 i direktiv 2004/36/EF.
 - 43) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 166/2006 af 18. januar 2006 om oprettelse af et europæisk register over udledning og overførsel af forurenende stoffer og om ændring af Rådets direktiv 91/689/EØF og 96/61/EF.
 - 44) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/7/EF af 15. februar 2006 om forvaltning af badevandskvalitet og om ophævelse af direktiv 76/160/EØF.
 - 45) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/21/EF af 15. marts 2006 om håndtering af affald fra udvindingsindustrien og om ændring af direktiv 2004/35/EF.
 - 46) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/42/EF af 17. maj 2006 om maskiner og om ændring af direktiv 95/16/EF (omarbejdning).
-

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 597/2009

af 11. juni 2009

om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab

(kodificeret udgave)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 133,

under henvisning til forordningerne om de fælles markedsordninger for landbrugsprodukter samt de forordninger, der er vedtaget i henhold til artikel 308 i traktaten, og som gælder for varer, fremstillet på basis af landbrugsprodukter, og særlig til de bestemmelser i disse forordninger, der muliggør en fravigelse af det almindelige princip om udelukkende at erstatte alle beskyttelsesforanstaltninger ved grænserne med de i nævnte forordninger fastsatte foranstaltninger

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådets forordning (EF) nr. 2026/97 af 6. oktober 1997 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾ er blevet ændret væsentligt ved flere lejligheder ⁽²⁾. Forordningen bør af klarheds- og rationaliseringshensyn kodificeres.
- (2) Afslutningen af Uruguay-rundens multilaterale handelsforhandlinger førte til oprettelsen af Verdenshandelsorganisationen (WTO).
- (3) Bilag 1A til overenskomsten om oprettelse af Verdenshandelsorganisationen (i det følgende benævnt »WTO-overenskomsten«) vedtaget ved Rådets afgørelse 94/800/EF af 22. december 1994 om indgåelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne af de aftaler, der er resultatet af de multilaterale forhandlinger i Uruguay-rundens regi (1986-1994) ⁽³⁾, for så vidt angår de områder, der hører under Fællesskabets kompetence, indeholder bl.a. den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel 1994 (i det følgende benævnt »GATT 1994«), en aftale om landbrug (i det følgende benævnt »landbrugsaftalen«), en aftale om anvendelsen af artikel VI i GATT 1994 (i det følgende benævnt »antidumpingaftalen

af 1994«) og en aftale om subsidier og udligningsforanstaltninger (i det følgende benævnt »subsidieaftalen«).

- (4) For at sikre større gennemsigtighed og effektivitet i Fællesskabets anvendelse af de regler, der er fastsat i henholdsvis antidumpingaftalen af 1994 og subsidieaftalen, vedtages to særskilte forordninger, hvori der tilstrækkelig detaljeret fastsættes bestemmelser for anvendelsen af hvert af disse instrumenter til beskyttelse af handelen.
- (5) For at sikre en korrekt og gennemsigtig gennemførelse af de regler, der fremgår af disse to aftaler, bør disse i videst muligt omfang gennemføres i fællesskabslovgivningen.
- (6) Det må endvidere anses for tilrådeligt tilstrækkelig detaljeret at forklare, hvornår der foreligger subsidier, efter hvilke principper de kan udlignes (især om der specifikt er ydet subsidier), og på grundlag af hvilke kriterier det udligningsberettigede subsidiebeløb skal beregnes.
- (7) Ved afgørelsen af, om der foreligger subsidier, er det nødvendigt at påvise, at statslige eller andre offentlige myndigheder har ydet et finansielt bidrag inden for et lands område, eller at der har været tale om indkomst- eller prisstøtte som omhandlet i artikel XVI i GATT 1994, og at en virksomhed derved har opnået en fordel.
- (8) For beregning af fordelene for modtageren, i tilfælde, hvor der ikke eksisterer en markedsreference i det pågældende land, bør referencen fastlægges ved at justere de vilkår, der er gældende i det pågældende land, på grundlag af de i dette land foreliggende faktiske oplysninger. Hvis dette ikke er praktisk muligt, bl.a. fordi sådanne priser eller omkostninger ikke eksisterer eller er upålidelige, bør den relevante reference fastlægges ved hjælp af vilkår på andre markeder.
- (9) Det er ønskeligt at etablere en klar og detaljeret vejledning vedrørende de faktorer, der kan være relevante for at afgøre, om den subsidierede indførsel har forvoldt væsentlig skade eller truer med at forvolde skade. Ved en påvisning af, at den skade, der er påført en erhvervsgræn i Fællesskabet, kan tilskrives omfanget af den pågældende indførsel og priserne på de indførte varer, bør der tages hensyn til virkningen af andre faktorer og navnlig til de foreliggende markedsvilkår i Fællesskabet.

⁽¹⁾ EFT L 288 af 21.10.1997, s. 1.

⁽²⁾ Se bilag V.

⁽³⁾ EFT L 336 af 23.12.1994, s. 1.

- (10) Det er tilrådeligt at definere udtrykket »erhvervsgren i Fællesskabet« og at fastsætte, at parter, der er forbundet med eksportørerne, kan holdes uden for denne definition af erhvervsgren, og endvidere bør det defineres, hvad der forstås ved »forbundet«. Det er også nødvendigt at åbne mulighed for, at der træffes foranstaltninger i form af udligningstold på vegne af producenterne i en region i Fællesskabet og at fastlægge retningslinjer for definitionen af en sådan region.
- (11) Det er nødvendigt af fastsætte, hvem der kan indgive en klage vedrørende subsidier, herunder omfanget af den pågældende EF-erhvervsgrens tilslutning hertil, samt hvilke oplysninger om udligningsberettigede subsidier, skade og årsagssammenhæng en sådan klage bør indeholde. Det er også formålstjenligt nærmere at fastlægge procedurerne for afvisning af klager eller indledning af procedure.
- (12) Det er nødvendigt af fastsætte, hvorledes berørte parter skal underrettes om, hvilke oplysninger myndighederne ønsker forelagt, og de skal have rigelig lejlighed til at fremlægge alt relevant bevismateriale og fuldt ud have lejlighed til at varetage deres interesser. Det er også ønskeligt klart at fastlægge de regler og procedurer, der skal følges under undersøgelsen, især at berørte parter skal give sig til kende, fremlægge deres synspunkter og indgive oplysninger inden for nærmere angivne frister, hvis sådanne synspunkter og oplysninger skal tages i betragtning. Der bør også fastlægges nærmere betingelser for, at en berørt part kan få adgang til oplysninger, der er indgivet af andre berørte parter, og fremsætte bemærkninger hertil. Medlemsstaterne og Kommissionen bør samarbejde vedrørende indsamlingen af oplysninger.
- (13) Det er nødvendigt af fastlægge betingelserne for, at der kan indføres midlertidig told, herunder at en sådan told ikke kan indføres tidligere end 60 dage og senere end ni måneder efter indledningen af en procedure. Kommissionen kan under alle omstændigheder kun indføre midlertidig told i en periode på fire måneder.
- (14) Det er nødvendigt nærmere at fastlægge procedurerne for godtagelse af tilsagn, der afhjælper eller udligner virkningerne af udligningsberettigede subsidier og den forvoldte skade, og som træder i stedet for indførelse af midlertidig eller endelig told. Det er også påkrævet at fastlægge følgerne af, at tilsagn misligholdes eller trækkes tilbage, og at gøre det klart, at der kan indføres midlertidig told, hvis der foreligger mistanke om misligholdelse, eller hvis det er nødvendigt at indhente yderligere oplysninger til supplerende af undersøgelsesresultaterne. Ved godtagelsen af tilsagn bør det påses, at de foreslåede tilsagn og håndhævelsen heraf ikke giver anledning til adfærd, der begrænser konkurrencen.
- (15) Det forekommer hensigtsmæssigt at gøre det muligt med en enkelt retsakt at tilbagetrække et tilsagn og bringe tolden i anvendelse. Det er også nødvendigt at sikre, at tilbagetrækningsproceduren afsluttes inden for en frist på almindeligvis seks måneder og under ingen omstændigheder over ni måneder med henblik på at sikre en korrekt håndhævelse af de gældende foranstaltninger.
- (16) Det er nødvendigt at fastsætte, at en sag normalt skal afsluttes inden for en frist på 12 måneder og i intet tilfælde senere end 13 måneder efter indledningen af undersøgelsen, uanset om der er fastsat endelige foranstaltninger.
- (17) En undersøgelse eller en procedure bør afsluttes i tilfælde af, at subsidiebeløbet anses for minimalt, eller hvis omfanget af den subsidierede indførsel eller skaden er ubetydelig, navnlig hvis indførslen har oprindelse i udviklingslande, og disse kriterier bør fastlægges nærmere. I de tilfælde, hvor der skal indføres foranstaltninger, er det nødvendigt at fastsætte bestemmelser om afslutningen af undersøgelsen og at fastsætte, at foranstaltninger, der indføres, bør svare til et niveau, der er lavere end den udligningsberettigede subsidieydelse, hvis et sådant lavere niveau er tilstrækkeligt til at afhjælpe skaden, og i tilfælde, hvor resultaterne baseres på stikprøver, bør det nærmere angives, hvorledes omfanget af foranstaltningerne beregnes.
- (18) Det er nødvendigt at åbne mulighed for opkrævning af midlertidig told med tilbagevirkende kraft, hvor dette anses for påkrævet og nærmere at fastlægge de omstændigheder, der kan give anledning til anvendelse af told med tilbagevirkende kraft for at undgå, at de endelige foranstaltninger, der skal indføres, undergraves. Det er også nødvendigt at fastsætte, at told kan anvendes med tilbagevirkende kraft, hvis tilsagn misligholdes eller trækkes tilbage.
- (19) Det er nødvendigt at fastsætte, at foranstaltninger udløber efter fem år, medmindre det af en ny undersøgelse fremgår, at de bør opretholdes. I tilfælde, hvor der fremlægges tilstrækkelige beviser for ændrede omstændigheder, er det endvidere nødvendigt at åbne mulighed for at indlede undersøgelser for at fastslå, om det er berettiget at tilbagebetale udligningstold.
- (20) Selv om subsidieaftalen ikke indeholder bestemmelser om omgåelse af udligningsforanstaltninger, foreligger der mulighed for en sådan omgåelse på vilkår, der, om end de ikke er identiske med, så dog ligner vilkårene for omgåelse af antidumpingforanstaltninger. Det må derfor anses for påkrævet at indsætte en bestemmelse i denne forordning om modvirkning af omgåelse.
- (21) Det er hensigtsmæssigt at præcisere, hvilke parter der har ret til at anmode om indledning af antiomgåelsesundersøgelser.
- (22) Det er også hensigtsmæssigt at præcisere, hvilke former for praksis der udgør omgåelse af de gældende foranstaltninger. Omgåelse kan finde sted enten inden eller uden for Fællesskabet. Derfor er det nødvendigt at fastsætte, at de fritagelser for den udvidede told, der eventuelt er indrømmet til importører, også kan indrømmes til eksportører, når tolden udvides med henblik på at afhjælpe omgåelse, der finder sted uden for Fællesskabet.

- (23) Det er formålstjenligt at tillade suspension af udligningsforanstaltninger i tilfælde, hvor der er tale om midlertidige ændringer i markedsvilkårene, som indebærer, at det midlertidigt ikke er rimeligt at anvende sådanne foranstaltninger.
- (24) Det er nødvendigt at fastsætte, at indførsel, der er omfattet af en undersøgelse, kan gøres til genstand for registrering ved indførslen for at gøre det muligt senere at anvende foranstaltninger mod en sådan indførsel.
- (25) For at sikre behørig håndhævelse af foranstaltningerne er det nødvendigt, at medlemsstaterne fører tilsyn med og til Kommissionen indberetter importhandelstallene for varer, der er omfattet af en undersøgelse og af foranstaltninger, samt de toldbeløb, der er opkrævet i henhold til denne forordning. Det er også nødvendigt at fastsætte, at Kommissionen kan anmode medlemsstaterne om at indgive oplysninger, som er omfattet af bestemmelser om fortrolighed, med henblik på at bruge disse til at overvåge pristilsagn og kontrollere de gældende foranstaltningers effektivitet.
- (26) Det er nødvendigt at åbne mulighed for konsultationer i et rådgivende udvalg på faste og nærmere bestemte tidspunkter under undersøgelsen; udvalget sammensættes af repræsentanter for medlemsstaterne med en repræsentant for Kommissionen som formand.
- (27) Det er formålstjenligt at åbne mulighed for kontrolbesøg til efterprøvning af oplysninger, der indgives vedrørende udligningsberettigede subsidier og skade, idet sådanne besøg dog bør være afhængige af, at udsendte spørgeskemaer besvares på behørig vis.
- (28) For at sikre afslutning af undersøgelserne inden for de fastsatte frister er det af væsentlig betydning, at der åbnes mulighed for at anvende stikprøver i tilfælde, hvor antallet af parter eller transaktioner er stort.
- (29) Det er nødvendigt at fastsætte, at der for parter, der ikke samarbejder på tilfredsstillende måde, kan anvendes andre oplysninger til fastlæggelse af de faktiske omstændigheder, og at sådanne oplysninger kan være mindre gunstige for sådanne parter, end hvis de pågældende havde været rede til at samarbejde.
- (30) Der bør fastsættes bestemmelser om behandling af fortrolige oplysninger, således at forretnings- eller stats-hemmeligheder ikke videregives.
- (31) Det er af væsentlig betydning, at der fastsættes bestemmelser om fyldestgørende fremlæggelse af de vigtigste kendsgerninger og betragtninger for parter, der opfylder betingelserne herfor, og at sådanne oplysninger fremlægges inden for en frist, som under behørig hensyntagen til beslutningsprocessen i Fællesskabet gør det muligt for parterne at varetage deres interesser.
- (32) Der bør drages omsorg for, at der etableres et administrativt system, hvorunder der kan fremsættes bemærkninger til spørgsmålet, om foranstaltninger er i Fællesskabets interesse, herunder forbrugernes interesse, og at fastsætte frister, inden for hvilke sådanne bemærkninger skal fremsættes, og endvidere at fastsætte de pågældende parter ret til at få indsigt i oplysninger.
- (33) Ved anvendelsen af reglerne i subsidieaftalen er det med henblik på at opretholde den ligevægt mellem rettigheder og forpligtelser, som det er søgt at fastlægge ved denne aftale, af væsentlig betydning, at Fællesskabet tager hensyn til, hvorledes dets vigtigste handelspartnere fortolker disse regler, således som det kommer til udtryk i lovgivning eller fast praksis —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

*Artikel 1***Principper**

1. Der kan indføres udligningstold med henblik på at udligne subsidier, der direkte eller indirekte ydes til fremstilling, produktion, udførsel eller transport af varer, hvis overgang til fri omsætning i Fællesskabet medfører, at der forvoldes skade.
2. Uanset stk. 1 finder bestemmelserne i denne forordning fuldt ud anvendelse på varer, der ikke indføres direkte fra oprindelseslandet, men udføres til Fællesskabet fra et andet land, og den eller de pågældende transaktioner anses i påkommende tilfælde for at have fundet sted mellem oprindelseslandet og Fællesskabet.

*Artikel 2***Definitioner**

I denne forordning

- a) anses en vare for at være subsidieret, hvis der til varen ydes udligningsberettigede subsidier som defineret i artikel 3 og 4. Sådanne subsidier kan ydes af staten i oprindelseslandet for den indførte vare eller af staten i et andet land, fra hvilket varen udføres til Fællesskabet, i denne forordning benævnt »eksportlandet«
- b) forstås ved »staten« en regering eller et hvilket som helst offentligt organ inden for oprindelses- eller eksportlandets område
- c) forstås ved udtrykket »samme vare« en vare som er identisk med, dvs. i enhver henseende magen til den omhandlede vare, eller, hvis en sådan vare ikke findes, en anden vare, der — om end den ikke i enhver henseende er magen til — har egenskaber, som ligger tæt op ad den pågældende vares egenskaber

- d) forstås ved »skade«, når ikke andet er bestemt, væsentlig skade for en erhvervsgren i Fællesskabet, trussel om væsentlig skade for en erhvervsgren i Fællesskabet eller væsentlig forsinkelse i forbindelse med oprettelsen af en sådan erhvervsgren; »skade« skal fortolkes i overensstemmelse med artikel 8.

Artikel 3

Definition af subsidier

Subsidier anses for at foreligge, hvis:

- 1) a) staten i oprindelses- eller eksportlandet yder et finansielt bidrag, dvs. hvor:
 - i) statslig praksis indebærer direkte overførsel af midler (f.eks. tilskud, lån og indskud af egenkapital), mulige direkte overførsler af midler eller forpligtelser (f.eks. lånegarantier)
 - ii) statsindtægter, der ellers er forfaldne, ikke opkræves, eller der gives afkald herpå (f.eks. skatteincitamerter, såsom skattegodtgørelser); i den forbindelse anses fritagelse af en eksportvare for afgifter eller skatter, som påhviler samme vare, når den er bestemt til indenlandsk forbrug, eller tilbagebetaling af sådanne afgifter eller skatter med beløb, som ikke overstiger dem, der er pålignet varerne, ikke for at være subsidier, forudsat at en sådan fritagelse indrømmes i henhold til bilag I, II og III
 - iii) staten leverer varer eller tjenesteydelser ud over den generelle infrastruktur eller indkøber varer
 - iv) staten:
 - indbetaler midler til en finansieringsmekanisme, eller
 - overdrager til eller pålægger et privat organ at varetage en eller flere af den type funktioner, der er omhandlet, i nr. i), ii) og iii), og som normalt ville påhvile staten, og den pågældende praksis ikke reelt afviger fra den praksis, der normalt følges af staten
- eller
- b) der foreligger en eller anden form for indkomst- eller prisstøtte i henhold til artikel XVI i GATT 1994, og

- 2) der herved opnås en fordel.

Artikel 4

Muligheden for at udligne subsidier

1. Subsidier kan kun undergives udligningsforanstaltninger, hvis de er specifikke som defineret i stk. 2, 3 og 4.

2. For at fastslå, om subsidier er specifikke for en virksomhed eller en erhvervsgren eller en gruppe af virksomheder eller erhvervsgrene (i det følgende benævnt »visse virksomheder«) inden for den subsidieydende myndigheds jurisdiktion, gælder følgende principper:

- a) når den subsidieydende myndighed eller den lovgivning, i henhold til hvilken den subsidieydende myndighed udøver sin virksomhed, udtrykkeligt begrænser adgangen til subsidier til kun at omfatte visse virksomheder, er sådanne subsidier specifikke
- b) når den subsidieydende myndighed eller den lovgivning, i henhold til hvilken den subsidieydende myndighed udøver sin virksomhed, fastsætter objektive kriterier eller betingelser for, hvem der er berettiget til at opnå subsidier og for størrelsen heraf, er der ikke tale om specificitet, forudsat at støtteberettigelsen opnås automatisk, og de pågældende kriterier og betingelser overholdes strengt
- c) skulle der være grund til at antage, at subsidier er specifikke, uanset at de ved anvendelsen af de principper, der er fastlagt i litra a) og b), ser ud til ikke at være det, kan andre faktorer tages i betragtning. Der er tale om følgende: Et subsidieprogram anvendes af et begrænset antal virksomheder eller anvendes i overvejende grad af visse virksomheder, der ydes uforholdsmæssigt store subsidier til visse virksomheder og den måde, hvorpå den subsidieydende myndighed har udøvet sine skønsbeføjelser ved beslutningen om at yde subsidier. I den forbindelse tages der navnlig hensyn til oplysninger om, hvor hyppigt anmodninger om subsidieydelser afvises eller imødekommes og til grundene til sådanne afgørelser.

I litra b) forstås ved »objektive kriterier eller betingelser« sådanne kriterier eller betingelser, som er neutrale, som ikke begunstiger visse virksomheder på bekostning af andre, og som er af økonomisk art og anvendes horisontalt, såsom antal beskæftigede eller virksomhedsstørrelse.

Kriterierne eller betingelserne skal klart fremgå af love, forskrifter eller andre officielle dokumenter, således at de let kan kontrolleres.

Ved anvendelsen af første afsnit, litra c), tages der hensyn til, i hvor høj grad der er tale om diversificering af den økonomiske aktivitet inden for den subsidieydende myndigheds jurisdiktion, og hvor længe subsidieprogrammet har været i anvendelse.

3. Subsidier, som er begrænset til at omfatte visse virksomheder i et nærmere bestemt geografisk område inden for den subsidieydende myndigheds jurisdiktion, er specifikke. Fastsættelse eller ændring af generelt gældende afgiftssatser, som foranstalles af statslige eller andre myndigheder, der er beføjet hertil, anses i denne forordning ikke for at være specifikke subsidier.

4. Uanset stk. 2 og 3 anses følgende subsidier for at være specifikke:

- a) subsidier, som retligt eller faktisk, enten udelukkende eller som en af flere andre betingelser, er betinget af eksportresultater, herunder de i bilag I anførte eksempler.
- b) subsidier, der enten udelukkende eller som en af flere andre betingelser er betinget af anvendelsen af indenlandske varer frem for indførte varer.

I litra a) skal subsidier anses for faktisk at være betinget af eksportresultater, når det af de faktiske omstændigheder fremgår, at ydelsen af subsidier, om end den ikke er retligt betinget af eksportresultaterne, i virkeligheden er bundet til den faktiske eller forventede udførsel eller til de forventede eksportindtægter. Det forhold, at der ydes subsidier til eksporterende virksomheder, er ikke i sig selv tilstrækkeligt til at fastslå, at der er tale om eksportsubsidier som defineret i denne bestemmelse.

5. Afgørelser om specificitet i henhold til denne artikel skal klart dokumenteres på grundlag af positivt bevismateriale.

Artikel 5

Beregning af det udligningsberettigede subsidiebeløb

Det udligningsberettigede subsidiebeløb beregnes udtrykt ved den fordel, som det konstateres, at modtageren har opnået i undersøgelsesperioden vedrørende subsidier. Normalt skal denne periode være modtagerens seneste regnskabsår, men det kan være enhver anden periode på mindst seks måneder forud for tidspunktet for indledningen af undersøgelsen, for hvilken der foreligger pålidelige finansielle og andre relevante data.

Artikel 6

Beregning af fordelene for modtageren

Ved beregning af fordelene for modtageren gælder følgende regler:

- a) statsligt indskud af egenkapital anses ikke for at indebære en fordel, medmindre investeringen kan betragtes som uoverensstemmende med den sædvanlige investeringspraksis (herunder for indskud af risikovillig kapital), som private investorer i oprindelses- og/eller eksportlandet følger

b) statslån anses ikke for at indebære en fordel, medmindre der er forskel mellem det beløb, som den virksomhed, der modtager lånet, betaler for statslånet, og det beløb, som den pågældende virksomhed måtte betale for et tilsvarende lån på markedsvilkår, som den faktisk kunne opnå på markedet. I så fald er fordelene lig med forskellen mellem disse to beløb

c) en statslig lånegaranti anses ikke for at indebære en fordel, medmindre der er en forskel mellem det beløb, som den virksomhed, der modtager garantien, betaler for et lån, som garanteres af staten, og det beløb, som den pågældende virksomhed måtte betale for et tilsvarende lån på markedsvilkår uden en sådan statslig garanti. I så fald er fordelene lig med forskellen mellem disse to beløb justeret for eventuelle forskelle i gebyrer

d) statslig levering af varer eller tjenesteydelser eller indkøb af varer anses ikke for at indebære en fordel, medmindre leveringen finder sted mod utilstrækkeligt vederlag, eller der for indkøbet er betalt mere end tilstrækkeligt vederlag. Om vederlaget er tilstrækkeligt, afgøres på grundlag af gældende markedsvilkår for de pågældende varer eller tjenesteydelser i leverings- eller købslandet (herunder pris, kvalitet, disponibilitet, omsættelighed, transport og andre købs- og salgsbetingelser).

Hvis der ikke for den pågældende vare eller tjenesteydelse i leverings- eller købslandet foreligger sådanne gældende markedsvilkår, der kan anvendes som relevante referencer, finder følgende regler anvendelse:

- i) de gældende vilkår i det pågældende land justeres på grundlag af de i dette land gældende faktiske omkostninger, priser og andre faktorer med et passende beløb, der afspejler de almindelige markedsvilkår, eller
- ii) hvis det er relevant, anvendes de vilkår, der gælder på et andet lands marked eller på verdensmarkedet, og hvortil modtageren har adgang.

Artikel 7

Generelle bestemmelser for beregningen

1. Det udligningsberettigede subsidiebeløb beregnes pr. enhed af den subsidierede vare, der er udført til Fællesskabet.

Ved beregningen af dette beløb kan følgende fratrækkes det samlede subsidiebeløb:

- a) ethvert ansøgningsgebyr eller andre omkostninger, der nødvendigvis påløber for at blive subsidieberettiget eller opnå subsidier

- b) eksportafgifter, told eller andre afgifter, der opkræves ved udførsel af varen til Fællesskabet specielt med henblik på at udligne subsidierne.

Stiller en berørt part krav om fradrag, skal den pågældende bevise, at kravet er berettiget.

2. Ydes subsidier ikke på grundlag af de fremstillede, producerede, udførte eller transporterede mængder, fastsættes det udligningsberettigede subsidiebeløb ved efter omstændighederne at fordele værdien af de samlede subsidier i forhold til omfanget af produktionen, salget eller udførslen af den pågældende vare i undersøgelsesperioden vedrørende subsidier.

3. Kan ydelsen af subsidier knyttes til erhvervelse af eller fremtidig erhvervelse af anlægsaktiver, beregnes det udligningsberettigede subsidiebeløb ved at fordele beløbet over en periode, der afspejler den normale afskrivningsperiode for sådanne aktiver inden for den pågældende erhvervsgren.

Det således beregnede beløb, som kan henføres til undersøgelsesperioden, herunder beløb, der vedrører anlægsaktiver, som er erhvervet før denne periode, fordeles som beskrevet i stk. 2.

Fornings aktivernes værdi ikke, sidestilles subsidierne med et rentefrit lån og behandles i overensstemmelse med artikel 6, litra b).

4. Kan ydelsen af subsidier ikke knyttes til erhvervelse af anlægsaktiver, skal det beløb, som svarer til den fordel, der er opnået i undersøgelsesperioden, principielt henføres til denne periode og fordeles som beskrevet i stk. 2, medmindre særlige omstændigheder gør sig gældende, som berettiger henførelse til en anden periode.

Artikel 8

Konstatering af skade

1. En konstatering af, om der foreligger skade, baseres på positivt bevismateriale og indebærer en objektiv undersøgelse både af:

- a) omfanget af den subsidierede indførsel og dennes indvirkning på prisen på samme vare på markedet i Fællesskabet, og
- b) denne indførsels virkninger for den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet.

2. Med hensyn til omfanget af den subsidierede indførsel fastslås det, om der har været tale om betydelig stigning i indførslen enten absolut eller i forhold til produktion eller forbrug i Fællesskabet. Hvad angår den subsidierede indførsels virkning på priserne, tages det i betragtning, om de subsidierede varer udbydes til en væsentligt lavere pris end prisen på samme vare fremstillet af erhvervsgrenen i Fællesskabet, eller om priserne som følge af en sådan indførsel er blevet trykket betydeligt, eller om prisstigninger, som ellers ville være indtruffet, i væsentlig grad hindres. Hverken en enkelt eller flere af disse faktorer er nødvendigvis udslagsgivende for afgørelsen.

3. Er indførslen af en vare fra mere end ét land samtidigt omfattet af antisubsidieundersøgelser, kan virkningerne af en sådan indførsel kun vurderes kumulativt, hvis det fastslås, at

- a) det udligningsberettigede subsidiebeløb, der er fastlagt for indførslen fra hvert af de pågældende lande, ikke er minimalt som defineret i artikel 14, stk. 5, og den indførte mængde fra hvert land ikke er ubetydelig, og
- b) det vil være hensigtsmæssigt at foretage en kumulativ vurdering af virkningerne af indførslen på baggrund af vilkårene for konkurrencen mellem de indførte varer og vilkårene for konkurrencen mellem de indførte varer og den i Fællesskabet fremstillede vare.

4. Undersøgelsen af virkningerne af den subsidierede indførsel for den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet skal omfatte en vurdering af alle relevante økonomiske faktorer og forhold, der har indflydelse på erhvervsgrenens situation, herunder: at en erhvervsgren er inde i en periode, hvor den søger at overvinde virkningerne af tidligere subsidiering eller dumping; størrelsen af de udligningsberettigede subsidier, den faktiske og mulige nedgang i salg, fortjeneste, produktion, markedsandel, produktivitet, forrentning af investeret kapital, kapacitetsudnyttelse; faktorer, der påvirker priserne i Fællesskabet; faktisk og mulig negativ indvirkning på likviditet, lagerbeholdninger, beskæftigelse, lønninger, vækst og mulighederne for at tilvejebringe kapital eller foretage investeringer, og hvad angår landbrug, om der har været tale om en øget byrde for statsstøttede programmer. Denne opregning er ikke udtømmende, og hverken en eller flere af disse faktorer er nødvendigvis udslagsgivende for afgørelsen.

5. Det skal på grundlag af alle de relevante beviser, der er fremlagt i forbindelse med stk. 1, påvises, at den subsidierede indførsel forvolder skade. Dette indebærer specielt en påvisning af, at de mængder og/eller priser, der er fastlagt i henhold til stk. 2, er ansvarlige for de virkninger for en erhvervsgren i Fællesskabet, som er omhandlet i stk. 4, og at disse virkninger er så alvorlige, at de kan betegnes som væsentlig skade.

6. Der foretages også en undersøgelse af andre kendte faktorer end den subsidierede indførsel, som samtidig skader den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet, for at sikre, at skade, der forvoldes af sådanne andre faktorer, ikke tilskrives den subsidierede indførsel i henhold til stk. 5. Faktorer, der kan tages hensyn til i den forbindelse, indbefatter mængde og priser for så vidt angår varer, som ikke indføres til subsidierede priser, nedgang i efterspørgslen eller ændringer i forbrugsmønstret, restriktiv handelspraksis og konkurrence mellem producenter i tredjelande og producenter i Fællesskabet, den teknologiske udvikling samt EF-erhvervsgrenens eksportresultater og produktivitet.

7. Virkningerne af den subsidierede indførsel vurderes i forhold til EF-erhvervsgrenens produktion af samme vare, når der foreligger oplysninger, der muliggør en afgrænsning af denne produktion på grundlag af sådanne kriterier som produktionsprocessen og producenternes salg og fortjeneste. Er det ikke muligt klart at afgrænse denne produktion, vurderes virkningerne af den subsidierede indførsel ved en undersøgelse af produktionen af den snævrere mulige varegruppe eller det mindste varesortiment, der omfatter samme vare, og hvorfor de nødvendige oplysninger kan tilvejebringes.

8. Konstatation af, om der foreligger en trussel om væsentlig skade, skal baseres på kendsgerninger, og ikke blot på påstande, formodninger eller fjerne muligheder. Den ændring i omstændighederne, der vil kunne skabe en situation, hvor de pågældende subsidier vil forvolde skade, skal klart kunne forudses og være umiddelbart forestående.

For at afgøre, om der foreligger trussel om væsentlig skade, bør der bl.a. tages hensyn til følgende faktorer:

- a) arten af den eller de pågældende subsidieydelse og den indvirkning på handelen, de sandsynligvis vil medføre
- b) en betydelig forøgelse af stigningstakten i den subsidierede indførsel til markedet i Fællesskabet, som indebærer sandsynlighed for en væsentlig stigning i indførslen
- c) en tilstrækkelig ledig kapacitet hos eksportøren eller en umiddelbart forestående betydelig forøgelse heraf, som indebærer sandsynlighed for en betydelig forøgelse af den subsidierede udførsel til Fællesskabet, idet der tages hensyn til andre eksportmarkeders evne til at absorbere eventuel yderligere udførsel
- d) om de pågældende varer indføres til priser, som har til følge, at priserne i væsentlig grad trykkes, eller prisforhøjelser, som ellers ville have fundet sted, hindres, samt at det må påregnes, at efterspørgslen efter indførte varer vil blive øget, og
- e) lagerbeholdningerne af den vare, der er omfattet af undersøgelsen.

Ingen af ovennævnte faktorer er nødvendigvis udslagsgivende for afgørelsen, men en undersøgelse af samtlige faktorer skal

føre til den konklusion, at der er overhængende risiko for yderligere subsidieret udførsel, og at der vil blive forvoldt væsentlig skade, hvis der ikke træffes beskyttelsesforanstaltninger.

Artikel 9

Definition af erhvervsgren i Fællesskabet

1. I denne forordning forstås ved »erhvervsgren i Fællesskabet« samtlige producenter i Fællesskabet af samme vare eller de af dem, hvis samlede produktion af den pågældende vare udgør en betydelig del, som defineret i artikel 10, stk. 6, af den samlede produktion i Fællesskabet af sådanne varer, med undtagelse af følgende tilfælde:

- a) når producenterne er forretningsmæssigt forbundet med eksportørerne eller importørerne, eller når de selv er importører af den vare, hvortil der angiveligt ydes subsidier, kan der ved »erhvervsgren i Fællesskabet« forstås de øvrige producenter
- b) under ganske særlige omstændigheder kan Fællesskabets område, for så vidt angår den pågældende produktion, inddeles i to eller flere konkurrerende markeder, og producenterne inden for hvert enkelt marked kan betragtes som en særskilt erhvervsgren, når
 - i) producenterne inden for et sådant marked sælger hele eller næsten hele deres produktion af den pågældende vare på dette marked, og
 - ii) producenter af denne vare, som har deres virksomhed andetsteds i Fællesskabet, ikke i væsentlig grad dækker efterspørgslen på det pågældende marked.

Under sådanne omstændigheder kan skade anses for at være forvoldt, selv om en betydelig del af den samlede erhvervsgren i Fællesskabet ikke har lidt skade, under forudsætning af at den subsidierede indførsel er koncentreret på et sådant isoleret marked, og endvidere at hele eller næsten hele produktionen på et sådant marked skades af den subsidierede indførsel.

2. Med henblik på stk. 1 anses producenterne kun for at være forretningsmæssigt forbundet med eksportørerne eller importørerne, hvis:

- a) en af parterne direkte eller indirekte kontrollerer den anden part, eller
- b) begge parter kontrolleres direkte eller indirekte af en tredje part, eller
- c) de tilsammen direkte eller indirekte kontrollerer en tredje part, forudsat at der er grund til at antage eller nære mistanke om, at forbindelsen har til følge, at den pågældende producent optræder anderledes end ikke-forbundne producenter.

I dette stykke anses en part for at kontrollere en anden part, når førstnævnte retligt eller faktisk er i stand til at lægge bånd på eller gribe ind over for sidstnævnte.

3. Ansers en erhvervsgren i Fællesskabet for at bestå af producenterne i en bestemt region, indrømmes eksportørerne eller den regering, der yder de udligningsberettigede subsidier, mulighed for at afgive tilsagn i medfør af artikel 13, for så vidt angår den pågældende region. I sådanne tilfælde skal der ved vurderingen af Fællesskabets interesse i de pågældende foranstaltninger tages særligt hensyn til regionens interesser. Afgives der ikke omgående et fyldestgørende tilsagn, eller foreligger den situation, som omhandlet i artikel 13, stk. 9 og 10, kan der indføres midlertidig eller endelig udligningsstold for Fællesskabet som helhed. I sådanne tilfælde kan tolden, hvis det er praktisk muligt, begrænses til kun at omfatte bestemte producenter eller eksportører.

4. Artikel 8, stk. 7, finder anvendelse på nærværende artikel.

Artikel 10

Indledning af procedure

1. En undersøgelse med henblik på at fastslå forekomsten, omfanget og virkningen af påståede subsidier indledes på grundlag af en skriftlig klage indgivet af enhver fysisk eller juridisk person eller enhver sammenslutning uden status som juridisk person, som optræder på vegne af en erhvervsgren i Fællesskabet, jf. dog stk. 8.

Klagen kan indgives til Kommissionen eller til en medlemsstat, der skal videresende den til Kommissionen. Kommissionen sender medlemsstaterne en genpart af enhver klage, den modtager. En klage anses for at være indgivet på den første arbejdsdag efter afleveringen til Kommissionen pr. anbefalet post eller efter Kommissionens skriftlige anerkendelse af modtagelsen.

Når en medlemsstat i tilfælde, hvor der ikke foreligger nogen klage, er i besiddelse af tilstrækkelige beviser for, at der ydes subsidier og forvoldes skade for en erhvervsgren i Fællesskabet som følge heraf, underretter den straks Kommissionen om sådanne beviser.

2. En klage i henhold til stk. 1 skal indeholde tilstrækkelige beviser for, at der ydes udligningsberettigede subsidier (herunder om muligt størrelsen heraf), at der forvoldes skade og foreligger en årsagssammenhæng mellem den påståede subsidierede indførsel og den påståede skade. Klagen skal indeholde sådanne oplysninger, som den klagende part med rimelighed kan forventes at være i besiddelse af med hensyn til følgende:

a) klagerens identitet og en redegørelse for omfanget og værdien af klagerens produktion i Fællesskabet af samme vare. Når der indgives skriftlig klage på vegne af den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet, skal denne erhvervsgren i

klagen identificeres ved angivelse af alle kendte producenter i Fællesskabet af samme vare (eller sammenslutninger af producenter i Fællesskabet af samme vare), og så vidt muligt en redegørelse for omfanget og værdien af produktionen i Fællesskabet af samme vare, som sådanne producenter tegner sig for

b) en fuldstændig beskrivelse af den vare, hvortil der angiveligt ydes subsidier, navnet på det eller de pågældende oprindelses- og/eller eksportlande, identiteten af hver kendt eksportør eller udenlandsk producent og en liste over de personer, der vides at indføre den pågældende vare

c) beviser for, at der ydes subsidier, og for størrelsen og arten heraf, samt beviser for, at de pågældende subsidier er udligningsberettigede

d) oplysninger om ændringer i omfanget af den påståede subsidierede indførsel, denne indførsels indvirkning på priserne på samme vare på markedet i Fællesskabet og følgevirkningerne for den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet dokumenteret ved relevante faktorer og forhold, som har indflydelse på fællesskabserhvervsgrenens situation, såsom de i artikel 8, stk. 2 og 4, anførte.

3. Kommissionen undersøger så vidt muligt, om oplysningerne i klagen er korrekte og så fyldestgørende, at det kan fastslås, at der foreligger tilstrækkeligt bevismateriale til at begrunde indledningen af en undersøgelse.

4. En undersøgelse kan indledes for at fastslå, om de påståede subsidier er specifikke som omhandlet i artikel 4, stk. 2 og 3.

5. Der kan også indledes en undersøgelse vedrørende foranstaltninger af den art, der er opført i bilag IV, for så vidt de indeholder et element af subsidier som defineret i artikel 3 med henblik på at fastslå, om de pågældende foranstaltninger er i fuld overensstemmelse med bestemmelserne i nævnte bilag.

6. Der indledes ikke en undersøgelse i medfør af stk. 1, medmindre det på grundlag af en undersøgelse af, i hvor høj grad der blandt producenterne i Fællesskabet af samme vare er givet udtryk for tilslutning til eller opposition mod klagen, er fastslået, at klagen er indgivet af eller på vegne af den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet. Klagen anses for at være indgivet »af eller på vegne af en erhvervsgren i Fællesskabet«, hvis den har tilslutning fra producenter i Fællesskabet, hvis samlede produktion udgør mere end 50 % af den samlede produktion af samme vare fremstillet af den del af den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet, som enten giver udtryk for tilslutning til eller opposition mod klagen. Der indledes dog ikke en undersøgelse, når de producenter i Fællesskabet, der udtrykkeligt giver deres tilslutning til klagen, tegner sig for mindre end 25 % af den samlede produktion af samme vare fremstillet af den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet.

7. Myndighederne offentliggør ikke en klage, medmindre der er truffet afgørelse om indledning af en undersøgelse. Snarest muligt efter modtagelsen af en behørigt dokumenteret klage i henhold til denne artikel og under alle omstændigheder inden iværksættelsen af en undersøgelse underretter Kommissionen imidlertid det pågældende oprindelses- og/eller eksportland, og det indbydes til konsultationer med henblik på at klarlægge situationen med hensyn til de spørgsmål, der er omhandlet i stk. 2, og for at nå til en gensidigt tilfredsstillende løsning.

8. Beslutter Kommissionen under særlige omstændigheder at indlede en undersøgelse, uden at der er modtaget en skriftlig klage eller på vegne af en erhvervsgren i Fællesskabet vedrørende indledning af en sådan undersøgelse, indledes undersøgelsen, hvis der foreligger tilstrækkelige beviser for, at der ydes udligningsberettigede subsidier, at der forvoldes skade, og at der foreligger en årsagssammenhæng, som omhandlet i stk. 2, til at begrunde indledningen af en sådan undersøgelse.

9. Beviserne vedrørende både subsidier og skade behandles samtidigt ved afgørelsen af, om der skal indledes undersøgelse eller ej. En klage afvises, når der ikke foreligger tilstrækkelige beviser for enten udligningsberettigede subsidier eller skade til at begrunde en videreførelse af sagen. Der skal ikke indledes procedure mod lande, hvis indførsler udgør en markedsandel på under 1 %, medmindre disse lande tilsammen tegner sig for 3 % eller derover af forbruget i Fællesskabet.

10. Klagen kan trækkes tilbage forud for indledningen af procedure, og den anses i så fald for ikke at være indgivet.

11. Står det efter konsultationer klart, at der foreligger tilstrækkelige beviser til at berettige, at der indledes procedure, indleder Kommissionen en sådan procedure senest 45 dage efter klagens indgivelse og offentliggør en meddelelse herom i *Den Europæiske Unions Tidende*. Er de fremlagte beviser utilstrækkelige, underrettes klageren, efter at der har fundet konsultationer sted, herom inden for en frist på 45 dage fra datoen for klagens indgivelse til Kommissionen.

12. I meddelelsen om indledning af procedure gives der underretning om indledning af en undersøgelse, og det oplyses, hvilken vare og hvilke lande der er tale om, der gives et sammendrag af de modtagne oplysninger, og det fastsættes, at alle relevante oplysninger skal meddeles Kommissionen.

Endvidere fastsættes den frist, inden for hvilken berørte parter kan tilkendegive deres synspunkter skriftligt og indgive oplysninger, hvis der som led i undersøgelsen skal tages hensyn til sådanne synspunkter og oplysninger; endelig fastsættes den frist, inden for hvilken berørte parter kan anmode om at blive hørt af Kommissionen i henhold til artikel 11, stk. 5.

13. Kommissionen underretter de eksportører og importører og repræsentative sammenslutninger af eksportører eller importører, som den ved er berørt af sagen, oprindelses- og/eller eksportlandet samt klagerne om indledningen af proceduren, og under behørig hensyntagen til beskyttelsen af fortrolige oplysninger stiller den den fulde ordlyd af den skriftlige klage, som omhandlet i henhold til stk. 1, til rådighed for de kendte eksportører og for myndighederne i oprindelses- og/eller eksportlandet, og på anmodning også for andre berørte parter. Er der tale om et særlig stort antal eksportører, kan den fulde ordlyd af den skriftlige klage i stedet blot stilles til rådighed for myndighederne i oprindelses- og/eller eksportlandet eller for den relevante erhvervs sammenslutning.

14. En antisubsidieundersøgelse må ikke være en hindring for toldbehandlingen.

Artikel 11

Undersøgelse

1. Efter indledningen af proceduren indleder Kommissionen i samarbejde med medlemsstaterne en undersøgelse på fællesskabsplan. En sådan undersøgelse omfatter både subsidiering og deraf følgende skade, og disse spørgsmål undersøges samtidigt.

For at sikre, at undersøgelsesresultaterne er repræsentative, vælges der en undersøgelsesperiode, som, for så vidt angår subsidier, normalt skal omfatte den undersøgelsesperiode, der er omhandlet i artikel 5.

Oplysninger, som vedrører en periode, der ligger senere end undersøgelsesperioden, tages normalt ikke i betragtning.

2. Parter, som modtager spørgeskemaer, der anvendes som led i en antisubsidieundersøgelse, indrømmes en svarfrist på mindst 30 dage. Fristen for eksportørerne regnes fra datoen for modtagelsen af spørgeskemaet, der med henblik herpå anses for at være modtaget en uge fra den dag, på hvilken det blev afsendt til eksportøren eller blev overgivet til den pågældende diplomatiske repræsentant for oprindelses- og/eller eksportlandet. Under behørig hensyntagen til de frister, der gælder for undersøgelsen, kan der indrømmes en forlængelse af ovennævnte frist på 30 dage, forudsat at den pågældende part giver en god begrundelse for en sådan forlængelse i form af de særlige omstændigheder, der gør sig gældende.

3. Kommissionen kan anmode medlemsstaterne om at indgive oplysninger, og medlemsstaterne tager alle nødvendige skridt til at efterkomme sådanne anmodninger.

De meddeler Kommissionen de ønskede oplysninger samt alle resultater af efterprøvning, kontrol og undersøgelser, som er foretaget.

Er disse oplysninger af almen interesse, eller fremsætter en medlemsstat ønske herom, videregiver Kommissionen dem til medlemsstaterne, forudsat at de ikke er fortrolige, i hvilket tilfælde der sendes et ikke-fortroligt sammendrag.

4. Kommissionen kan anmode medlemsstaterne om at foretage den nødvendige efterprøvning og kontrol, særlig hos importører, handlende og producenter i Fællesskabet, og at foretage undersøgelser i tredjelande, forudsat at de berørte virksomheder giver deres samtykke hertil, og at regeringen i det pågældende land er blevet officielt underrettet herom og ikke rejser indvendinger herimod.

Medlemsstaterne tager alle nødvendige skridt til at efterkomme sådanne anmodninger fra Kommissionen.

Tjenestemænd fra Kommissionen kan på anmodning fra Kommissionen eller en medlemsstat bemyndiges til at bistå embedsmænd i medlemsstaterne i udførelsen af deres opgaver.

5. De berørte parter, der har givet sig til kende i henhold til i artikel 10, stk. 12, andet afsnit, skal høres, hvis de inden for den frist, der er fastsat i den meddelelse, som er offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, skriftligt anmoder om en sådan høring og i denne forbindelse godtgør, at de er en berørt part, der sandsynligvis vil blive berørt af resultatet af proceduren, og at der er særlige grunde til, at de bør høres.

6. De pågældende importører, eksportører og klager, som har givet sig til kende i henhold til i artikel 10, stk. 12, andet afsnit, samt staten i oprindelses- og/eller eksportlandet indrømmes på anmodning lejlighed til at møde de parter, der har modstridende interesser, således at modstående synspunkter kan fremføres, og indsigelser gøres gældende.

Der skal i den forbindelse tages hensyn til, at det er nødvendigt at bevare oplysningernes fortrolige karakter og at sikre parternes interesser.

Ingen af parterne skal være forpligtet til at give møde, og udeblivelse skal ikke være til skade for den pågældende parts sag.

Kommissionen tager hensyn til mundtlige oplysninger, der meddeles i henhold til dette stykke, for så vidt de efterfølgende bekræftes skriftligt.

7. Klagerne, staten i oprindelses- og/eller eksportlandet samt de importører og eksportører samt deres repræsentative sammenslutninger, brugere og forbrugerorganisationer, som

har givet sig til kende i henhold til i artikel 10, stk. 12, andet afsnit, kan efter skriftlig anmodning få indsigt i alle oplysninger, som parter i undersøgelsen har meddelt Kommissionen, i modsætning til interne dokumenter udarbejdet af myndighederne i Fællesskabet eller dets medlemsstater, forudsat at disse oplysninger har betydning for fremlæggelsen af deres sag, at de ikke er fortrolige som omhandlet i artikel 29, og at de anvendes som led i undersøgelsen.

De pågældende parter kan meddele deres syn på sådanne oplysninger, og der skal tages hensyn til deres bemærkninger i det omfang, de er tilstrækkeligt dokumenteret i svaret.

8. Undtagen under de omstændigheder, der er omhandlet i artikel 28, skal det, i det omfang det er muligt, sikres, at de oplysninger, som berørte parter meddeler, og som lægges til grund for de afgørelser, der træffes, er korrekte.

9. For procedurer, der er indledt i henhold til artikel 10, stk. 11, skal en undersøgelse så vidt muligt afsluttes inden et år. I alle tilfælde skal sådanne undersøgelser afsluttes inden 13 måneder efter deres indledning i overensstemmelse med resultaterne i henhold til artikel 13 om tilsagn eller resultaterne i henhold til artikel 15 om endelige foranstaltninger.

10. I hele undersøgelsesperioden giver Kommissionen staten i oprindelses- og/eller eksportlandet rimelig lejlighed til at fortsætte konsultationerne med henblik på at klarlægge de faktiske omstændigheder og nå til en gensidigt tilfredsstillende løsning.

Artikel 12

Midlertidige foranstaltninger

1. Der kan indføres midlertidig told, hvis
 - a) der er indledt procedure i overensstemmelse med artikel 10
 - b) der er offentliggjort en meddelelse herom, og berørte parter har haft tilstrækkelig adgang til at meddele oplysninger og fremsætte bemærkninger i henhold til artikel 10, stk. 12, andet afsnit
 - c) der er truffet en foreløbig positiv afgørelse om, at der ydes udligningsberettigede subsidier til den indførte vare med deraf følgende skade for en erhvervsgren i Fællesskabet, og
 - d) det af hensyn til beskyttelsen af Fællesskabets interesser er nødvendigt at gribe ind for at hindre, at der forvoldes skade.

Midlertidig told indføres ikke tidligere end 60 dage og ikke senere end ni måneder efter tidspunktet for indledningen af proceduren.

Den midlertidige udligningstold må ikke være højere end det samlede midlertidigt fastsatte udligningsberettigede subsidiebeløb, men bør være lavere end dette beløb, hvis en sådan lavere told vil være tilstrækkelig til at afhjælpe den skade, der er påført den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet.

2. Der skal stilles en garanti som sikkerhed for den midlertidige told, og de pågældende varers overgang til fri omsætning i Fællesskabet er betinget af, at der stilles en sådan garanti.

3. Kommissionen træffer midlertidige foranstaltninger efter konsultationer eller, i yderst hastende tilfælde, efter at have underrettet medlemsstaterne. I sidstnævnte tilfælde finder der konsultationer sted senest ti dage efter, at medlemsstaterne er blevet underrettet om Kommissionens afgørelse.

4. Anmoder en medlemsstat om, at Kommissionen griber ind omgående, og er betingelserne i stk. 1, første og andet afsnit, opfyldt, træffer Kommissionen inden for en frist på højst fem arbejdsdage efter modtagelsen af anmodningen afgørelse om, hvorvidt der skal indføres midlertidig udligningstold.

5. Kommissionen underretter omgående Rådet og medlemsstaterne om afgørelser, der træffes i medfør af stk. 1-4. Rådet kan med kvalificeret flertal træffe anden afgørelse.

6. Den midlertidige udligningstold anvendes i højst fire måneder.

Artikel 13

Tilsagn

1. Såfremt der er truffet en foreløbig positiv afgørelse om, at der finder subsidiering sted og forvoldes skade som følge heraf, kan Kommissionen godtage tilfredsstillende frivillige tilbud om tilsagn, hvorunder

- a) oprindelses- og/eller eksportlandet erklærer sig indforstået med at ophæve eller begrænse subsidierne eller at træffe andre foranstaltninger vedrørende virkningerne heraf, eller
- b) eksportørerne indvilliger i at ændre deres priser eller at indstille udførslen til det pågældende område, så længe der ydes udligningsberettigede subsidier til denne udførsel, således at Kommissionen, efter at der har fundet særlig høring af det rådgivende udvalg sted, finder det godtgjort, at den subsidierede indførsels skadelige virkninger dermed bringes til ophør.

I så tilfælde og så længe tilsagnene gælder, finder den midlertidige told, der er indført af Kommissionen i henhold til artikel 12, stk. 3, og den endelige told, der er indført af Rådet i henhold til artikel 15, stk. 1, ikke anvendelse på den relevante indførsel af den pågældende vare, som er fremstillet af de selskaber, der henvises til i Kommissionens afgørelse om godtagelse af tilsagn og eventuelle efterfølgende ændringer deraf.

Prisforhøjelser i medfør af sådanne tilsagn skal ikke være større end nødvendigt for at udligne den udligningsberettigede subsidieydelse, og de bør være lavere end den udligningsberettigede subsidieydelse, hvis sådanne forhøjelser er tilstrækkelige til at afhjælpe den skade, der er påført den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet.

2. Kommissionen kan foreslå, at der afgives tilsagn, men intet land eller eksportør skal være forpligtet til at afgive sådanne tilsagn. Ingen lande eller eksportører kan afstå fra at afgive tilsagn eller undlade at efterkomme en opfordring hertil uden dermed at skade deres sag.

Der kan imidlertid træffes afgørelse om, at der er større sandsynlighed for, at der opstår en trussel om skade, hvis den subsidierede indførsel ikke indstilles. Der skal ikke indhentes eller godtages tilsagn fra lande eller eksportører, medmindre der er truffet en foreløbig positiv afgørelse om, at der ydes subsidier og forvoldes skade som følge heraf.

Tilsagn kan ikke, undtagen under særlige omstændigheder, afgives senere end ved udløbet af den frist, inden for hvilken der kan fremsættes bemærkninger i henhold til artikel 30, stk. 5.

3. Afgivne tilsagn skal ikke nødvendigvis godtages, hvis det ikke er muligt at gennemføre dem i praksis, f.eks. hvis antallet af nuværende eller potentielle eksportører er for stort, eller af andre grunde, herunder af generel politisk karakter. Den pågældende eksportør og/eller det pågældende oprindelses- og/eller eksportland kan få oplyst årsagen til, at det foreslås at afvise et tilsagn, og kan indrømmes lejlighed til at fremsætte bemærkninger hertil. Begrundelserne for afvisningen skal fremgå af den endelige afgørelse.

4. Parter, der afgiver et tilsagn, skal indgive en ikke-fortrolig version af et sådant tilsagn, således at det kan stilles til rådighed for parter, der er berørt af undersøgelsen.

5. Godtages et tilsagn efter konsultationer, og rejses der ingen indvendinger i det rådgivende udvalg, afsluttes undersøgelsen. I alle andre tilfælde forelægger Kommissionen omgående en rapport for Rådet om resultaterne af konsultationerne sammen med et forslag om, at undersøgelsen afsluttes. Undersøgelsen anses for afsluttet, hvis Rådet ikke inden en måned med kvalificeret flertal har truffet anden afgørelse.

6. Godtages et tilsagn, udføres undersøgelsen af spørgsmålet om subsidier og skade normalt. Træffes der i den forbindelse negativ afgørelse om subsidier og skade, bortfalder tilsagnet automatisk, undtagen i tilfælde hvor en sådan afgørelse i vid udstrækning skyldes, at der foreligger et tilsagn. Det kan i sådanne tilfælde kræves, at et tilsagn opretholdes i en rimelig periode.

Træffes der positiv afgørelse om subsidier og skade, videreføres tilsagnet i overensstemmelse med de deri fastsatte vilkår og bestemmelserne i denne forordning.

7. Kommissionen kræver, at et land eller en eksportør, hvis tilsagn er blevet godtaget, regelmæssigt indgiver oplysninger vedrørende opfyldelsen af et sådant tilsagn og tillader, at relevante data efterprøves. Opfyldes disse krav ikke, anses det for misligholdelse af tilsagnet.

8. Godtages tilsagn fra visse eksportører som led i en undersøgelse, anses sådanne tilsagn med henblik på artikel 18, 19, 20 og 22 for at træde i kraft på den dato, på hvilken undersøgelsen afsluttes for det pågældende oprindelses- og/eller eksportland.

9. Hvis en part i et tilsagn misligholder tilsagnet eller trækker det tilbage, eller hvis Kommissionen trækker godtagelsen af tilsagnet tilbage, tilbagetrækkes godtagelsen af tilsagnet, efter at der har fundet konsultationer sted, ved en afgørelse truffet af Kommissionen eller i påkommende tilfælde ved en forordning udstedt af Kommissionen, og den midlertidige told, der er indført af Kommissionen i henhold til artikel 12, eller den endelige told, der er indført af Rådet i henhold til artikel 15, stk. 1, finder anvendelse, forudsat at den pågældende eksportør eller oprindelses- og/eller eksportlandet har haft lejlighed til at fremsætte bemærkninger, undtagen i tilfælde af tilbagetrækning af tilsagnet fra eksportørens eller det pågældende lands side.

Alle interesserede parter eller medlemsstater kan indgive oplysninger, der indeholder umiddelbare beviser for, at et tilsagn er misligholdt. Den efterfølgende vurdering af, hvorvidt et tilsagn er misligholdt, skal normalt afsluttes senest seks måneder og i intet tilfælde senere end ni måneder efter indgivelsen af en behørigt dokumenteret anmodning.

Kommissionen kan anmode medlemsstaternes kompetente myndigheder om bistand til overvågningen af tilsagn.

10. Der kan efter konsultationer indføres en midlertidig told i overensstemmelse med artikel 12 på grundlag af de foreliggende oplysninger, hvis der er grund til at antage, at et tilsagn misligholdes, eller hvis der er tale om misligholdelse eller tilbagetrækning af et tilsagn, hvor den undersøgelse, der førte til afgivelsen af tilsagnet, ikke var fuldført.

Artikel 14

Afslutning uden indførelse af foranstaltninger

1. Trækkes klagen tilbage, kan proceduren afsluttes, medmindre en sådan afslutning ikke vil være i Fællesskabets interesse.

2. Fastslås det efter konsultationer, at beskyttelsesforanstaltninger er nødvendige, og rejses der ingen indvendinger i det rådgivende udvalg, afsluttes undersøgelsen eller proceduren. I alle andre tilfælde forelægger Kommissionen omgående en rapport for Rådet om resultaterne af konsultationerne sammen med et forslag om, at proceduren afsluttes. Proceduren anses for afsluttet, hvis Rådet ikke inden en måned med kvalificeret flertal har truffet anden afgørelse.

3. Proceduren afsluttes omgående, når det fastslås, at det udligningsberettigede subsidiebeløb er minimalt, jf. stk. 5, eller når omfanget af den faktiske eller potentielle subsidierede indførsel eller skade er ubetydelig.

4. For så vidt angår en procedure, der er indledt i henhold til artikel 10, stk. 11, anses den forvoldte skade normalt for ubetydelig, hvis markedsandelen for de indførte mængder udgør mindre end de i artikel 10, stk. 9, nævnte procentdele. Hvad angår undersøgelser vedrørende indførsel fra udviklingslande, anses omfanget af den subsidierede indførsel også for ubetydelig, hvis den udgør mindre end 4 % af den samlede indførsel af samme vare til Fællesskabet, medmindre indførslen fra udviklingslande, hvis individuelle andele af den samlede indførsel udgør mindre end 4 %, tilsammen tegner sig for mere end 9 % af den samlede indførsel af samme vare til Fællesskabet.

5. Det udligningsberettigede subsidiebeløb anses for at være minimalt, hvis det pågældende beløb udgør mindre end 1 % af værdien, dog således, at hvad angår undersøgelser vedrørende indførsel fra udviklingslande, er minimaltærsklen 2 %, idet det kun er undersøgelsen, der afsluttes, hvor det udligningsberettigede subsidiebeløb er lavere end det relevante minimalniveau for individuelle eksportører, der fortsat skal være omfattet af proceduren og kan blive udsat for senere fornyede undersøgelser, der gennemføres i henhold til artikel 18 og 19 for det pågældende land.

Artikel 15

Indførelse af endelig told

1. Fremgår det af den endelige konstatering af de faktiske omstændigheder, at der ydes udligningsberettigede subsidier og forvoldes skade som følge heraf, og er det af hensyn til beskyttelsen af Fællesskabets interesser påkrævet at gribe ind i henhold til artikel 31, træffer Rådet på forslag fra Kommissionen og efter konsultationer i det rådgivende udvalg afgørelse om indførelse af en endelig udligningstold.

Forslaget vedtages af Rådet, medmindre dette ved simpelt flertal beslutter at forkaste forslaget inden for en frist på en måned, efter at Kommissionen har forelagt det.

Er en midlertidig told i kraft, forelægges der senest en måned før udløbet af gyldigheden af en sådan told et forslag om endelige foranstaltninger.

Der indføres ikke foranstaltninger, hvis den eller de pågældende subsidier trækkes tilbage, eller det påvises, at subsidierne ikke længere giver de berørte eksportører nogen fordel.

Udligningstolden må ikke være højere end det fastsatte udligningsberettigede subsidiebeløb, og den bør være lavere end det samlede udligningsberettigede subsidiebeløb, hvis en sådan lavere told vil være tilstrækkelig til at afhjælpe den skade, der er påført den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet.

2. Udligningstold pålægges i hvert enkelt tilfælde med en passende sats uden forskelsbehandling for al indførsel af den pågældende vare, som ifølge det konstaterede opnår en fordel ved de udligningsberettigede subsidier og forvolder skade, med undtagelse af indførsel hidrørende fra leverandører, der i henhold til bestemmelserne i denne forordning har afgivet pristilsagn, som er blevet godtaget. I forordningen om indførelse af tolden anføres tolden for hver enkelt leverandør, eller, hvis dette ikke er praktisk muligt, det pågældende leverandørland.

3. Når Kommissionen har begrænset sin undersøgelse i overensstemmelse med artikel 27, må udligningstold, der pålægges indførslen fra eksportører eller producenter, som har givet sig til kende i henhold til artikel 27, men som ikke er omfattet af undersøgelsen, ikke overstige det vejede gennemsnit af de udligningsberettigede subsidier, der er fastsat for parterne i stikprøven.

Med henblik på dette stykke ser Kommissionen bort fra ethvert udligningsberettiget subsidiebeløb på nul og af minimal størrelse og fra udligningsberettigede subsidier, der fastsættes under de omstændigheder, som er omhandlet i artikel 28.

For indførsel fra eksportører eller producenter, der indrømmes individuelt subsidiebeløb som omhandlet i artikel 27, anvendes individuelle todsatser.

Artikel 16

Tilbagevirkende kraft

1. Midlertidige foranstaltninger og endelig udligningstold finder kun anvendelse på varer, der overgår til fri omsætning efter det tidspunkt, hvor foranstaltningerne i medfør af artikel 12, stk. 1, eller artikel 15, stk. 1, træder i kraft, jf. dog de undtagelser, der er fastsat i denne forordning.

2. Er der anvendt en midlertidig told, og fremgår det af den endelige konstatering af de faktiske omstændigheder, at der ydes udligningsberettigede subsidier og forvoldes skade som følge heraf, fastsætter Rådet, uanset om der skal pålægges endelig udligningstold, i hvilket omfang den midlertidige told skal opkræves endeligt.

I denne forbindelse omfatter »skade« hverken væsentlig forsinkelse i oprettelsen af en erhvervsgren i Fællesskabet eller trussel om væsentlig skade, medmindre det konstateres, at der ville være opstået væsentlig skade, hvis der ikke var blevet indført midlertidige foranstaltninger. I alle andre tilfælde, der omfatter en sådan trussel eller forsinkelse, frigives midlertidig told, og der kan kun indføres endelig told fra den dato, på hvilken det er fastslået, at der foreligger en trussel om skade eller om en væsentlig forsinkelse.

3. Er den endelige udligningstold højere end den midlertidige told, opkræves forskellen ikke. Er den endelige told lavere end den midlertidige told, foretages der en ny beregning af tolden. Er den endelige afgørelse negativ, bekræftes den midlertidige told ikke.

4. Der kan opkræves endelig udligningstold på varer, der er overgået til fri omsætning højst 90 dage før den dato, på hvilken anvendelsen af midlertidige foranstaltninger trådte i kraft, men ikke tidligere end iværksættelsen af undersøgelsen.

Første afsnit finder anvendelse, forudsat at:

- a) indførslen er blevet registreret i henhold til artikel 24, stk. 5
- b) Kommissionen har givet de pågældende importører lejlighed til at fremsætte bemærkninger
- c) der er tale om kritiske omstændigheder, hvor der for så vidt angår den pågældende subsidierede vare forårsages skade, der vanskeligt kan afhjælpes, som følge af en omfattende indførsel inden for et forholdsvis kort tidsrum af en vare, hvortil der ydes udligningsberettigede subsidier i henhold til bestemmelserne i denne forordning
- d) det anses for påkrævet at pålægge denne indførsel udligningstold med tilbagevirkende kraft for at hindre, at der på ny vil blive forvoldt skade.

5. Hvis tilsagn misligholdes eller trækkes tilbage, kan der opkræves endelig told på varer, der er overgået til fri omsætning højst 90 dage før anvendelsen af midlertidige foranstaltninger under forudsætning af, at indførslen er blevet registreret i henhold til artikel 24, stk. 5, og at en sådan pålæggelse af told med tilbagevirkende kraft ikke gælder for varer, der indførtes, inden tilsagnet blev misligholdt eller trukket tilbage.

Artikel 17

Varighed

En udligningsforanstaltning forbliver kun i kraft så længe og i det omfang, det er nødvendigt for at modvirke udligningsberettigede subsidier, som forvolder skade.

Artikel 18

Fornyet undersøgelse ved gyldighedsperiodens udløb

1. Endelige udligningsforanstaltninger udløber fem år efter indførelsen heraf eller fem år fra datoen for afslutningen af den seneste fornyede undersøgelse, som omfattede både spørgsmålet om subsidiering og skade, medmindre det som led i en fornyet undersøgelse fastslås, at foranstaltningernes bortfald sandsynligvis vil medføre, at der fortsat eller igen vil blive ydet subsidier med deraf følgende skade. En sådan fornyet undersøgelse ved gyldighedsperiodens udløb indledes på Kommissionens initiativ eller på anmodning fremsat af eller på vegne af producenterne i Fællesskabet, og foranstaltningerne forbliver i kraft, indtil resultatet af en sådan undersøgelse foreligger.

2. En fornyet undersøgelse ved gyldighedsperiodens udløb iværksættes, når anmodningen herom indeholder tilstrækkelige beviser for, at foranstaltningernes bortfald sandsynligvis vil medføre, at der fortsat eller igen vil blive ydet subsidier med deraf følgende skade. At der foreligger sandsynlighed herfor, kan f.eks. fremgå af beviser for, at der fortsat ydes subsidier og forvoldes skade, eller beviser for, at når de skadelige virkninger er afhjulpet, skyldes det helt eller delvis, at der foreligger foranstaltninger, eller beviser for, at omstændighederne for eksportørerne eller markedsvilkårene har en sådan karakter, at de giver anledning til at formode, at der vil finde yderligere skadevoldende subsidiering sted.

3. Ved gennemførelsen af undersøgelser i henhold til denne artikel skal eksportørerne, importørerne, regeringen for oprindelses- og/eller eksportlandet og producenterne i Fællesskabet have lejlighed til at uddybe, afvise eller fremsætte bemærkninger til de spørgsmål, der er indeholdt i anmodningen om fornyet undersøgelse, og der skal drages konklusioner under behørig hensyntagen til alle relevante og behørigt dokumenterede bevisligheder, der fremlægges vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt foranstaltningernes bortfald indebærer sandsynlighed for, at der fortsat eller igen vil blive ydet subsidier med deraf følgende skade.

4. Der skal i *Den Europæiske Unions Tidende* på et passende tidspunkt inden for det sidste år, foranstaltningerne er i kraft, som defineret i denne artikel, offentliggøres en meddelelse om det forestående udløb af foranstaltningerne. Producenterne i Fællesskabet kan derefter ikke senere end tre måneder før udgangen af femårs perioden indgive en anmodning om fornyet undersøgelse i henhold til stk. 2. Der offentliggøres også en meddelelse om foranstaltningernes faktiske bortfald i henhold til denne artikel.

Artikel 19

Midlertidige fornyede undersøgelser

1. Behovet for at opretholde foranstaltninger kan, når det anses for påkrævet, også tages op til undersøgelse på Kommissi-

onens initiativ eller efter anmodning fra en medlemsstat, eller, forudsat at der er forløbet en rimelig periode på mindst et år siden indførelsen af de endelige foranstaltninger, på anmodning af en eksportør, en importør eller producenterne i Fællesskabet eller regeringen i oprindelses- og/eller eksportlandet, når anmodningen indeholder tilstrækkelige beviser for, at der er behov for en sådan midlertidig undersøgelse.

2. En midlertidig fornyet undersøgelse iværksættes, når anmodningen herom indeholder tilstrækkelige beviser for, at det ikke længere er nødvendigt at opretholde foranstaltningerne for at udligne de udligningsberettigede subsidier, og/eller det ikke er sandsynligt, at der fortsat eller igen vil blive forvoldt skade, hvis de pågældende foranstaltninger ophæves eller ændres, eller at gældende foranstaltninger ikke er, eller ikke længere er, tilstrækkelige til at udligne de udligningsberettigede subsidier, der forvolder skade.

3. Er den udligningstold, der er indført, mindre end de udligningsberettigede subsidier, kan der iværksættes en midlertidig fornyet undersøgelse, hvis producenterne i Fællesskabet eller enhver anden interesseret part normalt senest to år efter den oprindelige undersøgelsesperiode og før eller efter foranstaltningernes ikrafttræden fremlægger tilstrækkelige beviser for, at eksportpriserne er faldet eller at der ikke er forekommet nogen eller kun utilstrækkelige ændringer i videresalgspriserne eller de efterfølgende salgspriser på den indførte vare i Fællesskabet efter indførelsen af foranstaltninger. Fremgår det af undersøgelsen, at de fremførte påstande er korrekte, kan udligningstolden forhøjes, så den svarer til den prisforhøjelse, der er nødvendig for at afhjælpe skaden, idet den forhøjede told dog ikke må overstige det udligningsberettigede subsidiebeløb.

Den midlertidige fornyede undersøgelse kan også indledes på ovenstående betingelser på Kommissionens initiativ eller på anmodning fra en medlemsstat.

4. Ved gennemførelsen af undersøgelser i henhold til denne artikel kan Kommissionen bl.a. undersøge, om omstændighederne med hensyn til subsidiering og skade har ændret sig betydeligt, eller om gældende foranstaltninger giver de ønskede resultater i henseende til at afhjælpe den skade, der er konstateret i henhold til artikel 8. I den forbindelse tages der ved den endelige afgørelse hensyn til al relevant og behørigt dokumenteret bevismateriale.

Artikel 20

Fremskyndede fornyede undersøgelser

En eksportør, hvis udførsel er omfattet af en endelig udligningstold, men som ikke blev undersøgt individuelt som led i den oprindelige undersøgelse af andre grunde, end at den pågældende ikke var rede til at samarbejde med Kommissionen, skal på anmodning være berettiget til en fremskyndet fornyet undersøgelse med henblik på, at Kommissionen straks fastsætter en individuel sats for udligningstolden for denne eksportør.

En sådan undersøgelse iværksættes, efter at der har fundet konsultationer sted i det rådgivende udvalg, og producenterne i Fællesskabet har haft lejlighed til at fremsætte bemærkninger.

Artikel 21

Tilbagebetalinger

1. Uanset artikel 18 kan en importør anmode om tilbagebetaling af told, der er opkrævet, når det påvises, at det udligningsberettigede subsidiebeløb, på grundlag af hvilket tolden er betalt, er blevet udlignet eller reduceret til et niveau, der er lavere end gældende toldsats.

2. For at opnå tilbagebetaling af udligningstold skal importøren indgive en anmodning til Kommissionen. Anmodningen indgives via den medlemsstat, på hvis område varerne overgik til fri omsætning, og inden for seks måneder fra den dato, på hvilken den endelige told, der skal opkræves, blev behørigt fastsat af de kompetente myndigheder, eller fra den dato, på hvilken der blev truffet afgørelse om den endelige opkrævning af beløb, for hvilke der var stillet sikkerhed i form af midlertidig told. Medlemsstaterne videresender straks anmodningen til Kommissionen.

3. En anmodning om tilbagebetaling anses kun for behørigt dokumenteret, når den indeholder nøjagtige oplysninger om størrelsen af den udligningstold, der kræves tilbagebetalt, og alle tolldokumenter vedrørende beregningen og betalingen af det pågældende beløb. Den skal endvidere for en repræsentativ periode indeholde dokumenterede oplysninger vedrørende det udligningsberettigede subsidiebeløb, der opnås af den eksportør eller producent, som er omfattet af tolden. I tilfælde, hvor importøren ikke er forretningsmæssigt forbundet med den pågældende eksportør eller producent, og sådanne oplysninger ikke umiddelbart foreligger, eller eksportøren eller producenten ikke er rede til at meddele importøren oplysningerne, skal anmodningen indeholde en erklæring fra eksportøren eller producenten om, at det udligningsberettigede subsidiebeløb er blevet reduceret eller udlignet, som omhandlet i denne artikel, og at de relevante bevisligheder vil blive forelagt for Kommissionen. Forelægges sådanne bevisligheder fra eksportøren eller producenten ikke inden for en rimelig frist, afvises anmodningen.

4. Kommissionen beslutter efter konsultationer i det rådgivende udvalg, om og i hvilket omfang anmodningen skal tages til følge, eller den kan til enhver tid beslutte at indlede en fornyet undersøgelse, hvor de oplysninger og resultater, der fremkommer som led i en sådan undersøgelse, som gennemføres i overensstemmelse med de derfor gældende bestemmelser, anvendes med henblik på at fastslå, om og i hvilket omfang tilbagebetaling er berettiget.

Tilbagebetalingen af told skal normalt finde sted inden for en frist på 12 måneder og under ingen omstændigheder senere end 18 måneder fra den dato, på hvilken en importør af den vare, der er omfattet af udligningstolden, har indgivet en behørigt dokumenteret anmodning om tilbagebetaling.

Medlemsstaterne bør sikre, at den bevilgede tilbagebetaling finder sted inden for en frist på 90 dage fra beslutningen i henhold til første afsnit.

Artikel 22

Generelle bestemmelser for fornyede undersøgelser og tilbagebetalinger

1. De relevante bestemmelser i denne forordning om procedurer og om gennemførelsen af undersøgelser, undtagen bestemmelserne vedrørende tidsfrister, gælder for alle fornyede undersøgelser, der foretages i henhold til artikel 18, 19 og 20.

Undersøgelser i henhold til artikel 18 og 19 gennemføres hurtigt og afsluttes normalt senest 12 måneder efter iværksættelsen af den fornyede undersøgelse. Undersøgelser i henhold til artikel 18 og 19 skal i alle tilfælde afsluttes senest 15 måneder efter deres indledning.

Undersøgelser i henhold til artikel 20 skal i alle tilfælde afsluttes senest ni måneder efter deres indledning.

Hvis en undersøgelse i henhold til artikel 18 indledes, mens en undersøgelse i henhold til artikel 19 er i gang inden for rammerne af samme procedure, afsluttes undersøgelsen i henhold til artikel 19 på samme tidspunkt som det, der ovenfor er fastsat for undersøgelsen i henhold til artikel 18.

Kommissionen forelægger et handlingsforslag for Rådet senest en måned før udløbet af ovennævnte frister.

Hvis undersøgelsen ikke er afsluttet inden for ovennævnte frister ad:

- a) udløber foranstaltningerne inden for undersøgelser i henhold til artikel 18
- b) udløber foranstaltningerne med hensyn til undersøgelser, der gennemføres i henhold til artikel 18 og 19 parallelt, hvor enten undersøgelsen i henhold til artikel 18 blev indledt, mens en undersøgelse i henhold til artikel 19 var i gang inden for rammerne af den samme procedure, eller hvor sådanne undersøgelser blev indledt samtidig, eller
- c) foranstaltninger inden for undersøgelser i henhold til artikel 19 og 20 forbliver uændrede.

Der offentliggøres en meddelelse om det faktiske udløb eller videreførelsen af foranstaltningerne i henhold til dette stykke i *Den Europæiske Unions Tidende*.

2. Kommissionen iværksætter fornyede undersøgelser i henhold til artikel 18, 19 og 20 efter konsultationer i det rådgivende udvalg.

3. Findes det på grundlag af en fornyet undersøgelse påkrævet, ophæves eller opretholdes foranstaltningerne i henhold til artikel 18, eller de ophæves, opretholdes eller ændres i henhold til artikel 19 og 20 af den fællesskabsinstitution, der er ansvarlig for deres indførelse.

4. Ophæves foranstaltningerne for en eller flere eksportører, men ikke for det pågældende land som helhed, er sådanne eksportører fortsat omfattet af proceduren, og de kan blive omfattet af en senere undersøgelse, der måtte blive gennemført for det pågældende land i henhold til nærværende artikel.

5. Er en fornyet undersøgelse af foranstaltninger i henhold til artikel 19 endnu ikke afsluttet ved udløbet af foranstaltningerne som defineret i artikel 18, undersøges foranstaltningerne også i henhold til artikel 18.

6. I alle fornyede undersøgelser eller undersøgelser om tilbagebetaling, som gennemføres i henhold til artikel 18-21, anvender Kommissionen under forudsætning af uændrede omstændigheder de samme metoder, som benyttedes i den undersøgelse, der resulterede i indførelsen af den pågældende told, idet der tages behørigt hensyn til artikel 5, 6, 7 og 27.

Artikel 23

Omgåelse

1. Udigningstold, der er indført i henhold til denne forordning, kan udvides til også at gælde for indførsel fra tredjelande af samme vare, uanset om denne er let ændret, eller for indførsel af samme vare i let ændret stand fra det land, der er omfattet af foranstaltninger, eller for dele deraf, når gældende foranstaltninger omgås.

2. Udigningstold, der ikke er højere end den restudigningstold, der er indført i henhold til artikel 15, stk. 2, kan udvides til også at gælde for indførsel fra selskaber, der nyder fordel af individuelle toldsatser, i de lande, der er omfattet af foranstaltninger, når de gældende foranstaltninger omgås.

3. Omgåelse defineres som en ændring i mønstret for handelen mellem tredjelande og Fællesskabet eller mellem individuelle selskaber i det land, der er omfattet af foranstaltninger, og Fællesskabet, som skyldes praksis, forarbejdning eller bearbejdning, for hvilken der ikke foreligger nogen tilstrækkelig gyldig grund eller økonomisk begrundelse ud over indførelsen af tolden, hvor der foreligger beviser for skade eller for, at virkningerne af tolden undergraves i henseende til priserne på og/eller mængderne af samme vare, og bevis for, at der fortsat ydes subsidier til indførslen af samme vare og/eller dele deraf.

Den i første afsnit omhandlede praksis, forarbejdning eller bearbejdning omfatter bl.a.:

- a) en let ændring af den pågældende vare med henblik på at kunne henvise varen under toldkoder, som normalt ikke er omfattet af foranstaltningerne, såfremt ændringen ikke indebærer en ændring af dens væsentlige kendetegn
- b) forsendelse af den af foranstaltninger omfattede vare via tredjelande, og
- c) eksportørernes eller producenterens omorganisering af deres salgsmønstre og -kanaler i det land, der er omfattet af foranstaltninger, med henblik på senere at få udført deres varer til Fællesskabet gennem producenter, som nyder fordel af en lavere individuel toldsats end den, der gælder for fabrikanternes varer.

4. Undersøgelser i henhold til denne artikel iværksættes på Kommissionens initiativ eller på anmodning fra en medlemsstat eller enhver interesseret part på grundlag af tilstrækkelige beviser vedrørende de faktorer, der er omhandlet i stk. 1, 2 og 3. Undersøgelserne iværksættes efter konsultationer i det rådgivende udvalg ved en kommissionsforordning, hvori det også kan pålægges toldmyndighederne at gøre indførslen til genstand for registrering i henhold til artikel 24, stk. 5, eller at anmode om garantier.

Undersøgelserne udføres af Kommissionen, som kan bistås af toldmyndighederne, og undersøgelserne afsluttes inden for ni måneder.

Fremgår det af den endelige konstatering af de faktiske omstændigheder, at det er berettiget at udvide foranstaltningerne, vedtages dette af Rådet på forslag fra Kommissionen efter konsultation i det rådgivende udvalg. Forslaget vedtages af Rådet, medmindre dette ved simpelt flertal beslutter at forkaste forslaget inden for en frist på en måned, efter at Kommissionen har forelagt det.

Udvidelsen gælder fra den dato, på hvilken der blev foretaget registrering i henhold til artikel 24, stk. 5, eller der anmodes om garantier. De relevante procedurebestemmelser i denne forordning med hensyn til indledning og gennemførelse af undersøgelser finder anvendelse på denne artikel.

5. Indførte varer skal ikke registreres i henhold til artikel 24, stk. 5, og er ikke omfattet af foranstaltninger, når de forhandles af selskaber, der nyder fordel af fritagelser.

6. Behørigt dokumenterede anmodninger om fritagelser indgives inden for de frister, der fastsættes i Kommissionens forordning om indledning af undersøgelsen.

Når den praksis, forarbejdning eller bearbejdning, der udgør omgåelse, finder sted uden for Fællesskabet, kan der indrømmes fritagelser til producenter af den pågældende varer, som kan påvise, at de ikke er forbundet til nogen af de af foranstaltningerne omfattede producenter, og for hvilke det findes, at de ikke er involveret i omgåelse som defineret i stk.3.

Når den praksis, forarbejdning eller bearbejdning, der udgør omgåelse, finder sted inden for Fællesskabet, kan der indrømmes fritagelser til importører, som kan påvise, at de ikke er forbundet til de producenter, der er omfattet af foranstaltningerne.

Disse fritagelser indrømmes ved afgørelse truffet af Kommissionen efter høring af det rådgivende udvalg eller Rådets afgørelse om at indføre foranstaltninger og er gyldige i den periode og på de betingelser, der er anført deri.

Hvis betingelserne i artikel 20 er opfyldt, kan der også indrømmes fritagelser efter afslutningen af den undersøgelse, der har ført til udvidelsen af foranstaltningerne.

7. Såfremt der er gået mindst et år fra udvidelsen af foranstaltningerne, og i tilfælde af at antallet af parter, der anmoder eller vil kunne anmode om fritagelse, er betydeligt, kan Kommissionen beslutte at indlede en fornyet undersøgelse af udvidelsen af foranstaltningerne. En sådan fornyet undersøgelse gennemføres i overensstemmelse med de bestemmelser i artikel 22, stk. 1, der gælder for fornyede undersøgelser i henhold til artikel 19.

8. Intet i denne artikel udelukker den normale anvendelse af gældende bestemmelser for told.

Artikel 24

Generelle bestemmelser

1. Både midlertidig og endelig udligningstold indføres ved forordning og opkræves af medlemsstaterne i den form og i overensstemmelse med den sats og de øvrige kriterier, der er fastsat i den forordning, hvorved tolden indføres. En sådan told opkræves endvidere uafhængigt af told, skatter og andre afgifter, der normalt opkræves ved indførsel.

Ingen vare må pålægges både antidumping- og udligningstold med det formål at afhjælpe en og samme situation, som er opstået som følge af dumping eller eksportsubsidiering.

2. Forordninger om indførelse af midlertidig eller endelig udligningstold og forordninger eller afgørelser om godtagelse af tilsagn eller afslutning af undersøgelser eller procedurer offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Sådanne forordninger og afgørelser skal bl.a. under behørig hensyntagen til kravet om beskyttelse af fortrolige oplysninger

indeholde navnene på de berørte eksportører, hvis dette er praktisk muligt, eller de berørte lande, en varebeskrivelse og et sammendrag af de kendsgerninger og betragtninger, der er relevante for fastlæggelsen af subsidierne og den forvoldte skade. I hver sag sendes et eksemplar af forordningen eller afgørelsen til de kendte berørte parter. Dette stykke finder tilsvarende anvendelse på fornyede undersøgelser.

3. Særlige bestemmelser, navnlig vedrørende den fælles definition af begrebet »varer med oprindelsesstatus«, som er indeholdt i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks⁽¹⁾, kan vedtages i henhold til nærværende forordning.

4. Er det i Fællesskabets interesse, kan foranstaltninger, der indføres i henhold til denne forordning, ved Kommissionens afgørelse efter konsultationer i det rådgivende udvalg suspenderes i en periode på indtil ni måneder. Suspensionen kan forlænges med højst et år, hvis Rådet på forslag fra Kommissionen træffer afgørelse herom.

Forslaget vedtages af Rådet, medmindre dette ved simpelt flertal beslutter at forkaste forslaget inden for en frist på en måned, efter at Kommissionen har forelagt det.

Foranstaltningerne kan kun suspenderes, hvis markedsvilkårene midlertidigt har ændret sig i et omfang, der giver grund til at formode, at der ikke vil ske skade som følge af suspensionen, og forudsat at den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet har haft lejlighed til at fremsætte bemærkninger, og der er blevet taget hensyn til disse bemærkninger. Foranstaltningerne kan til enhver tid, efter at der har fundet konsultationer sted, genindføres, hvis begrundelsen for suspensionen ikke længere er gyldig.

5. Kommissionen kan efter konsultationer i det rådgivende udvalg pålægge toldmyndighederne at tage de nødvendige skridt til at registrere indførsel, således at der senere kan anvendes foranstaltninger mod denne indførsel fra datoen for en sådan registrering.

Indførsel kan gøres til genstand for registrering på anmodning fra den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet, hvis anmodningen herom indeholder tilstrækkelige beviser til at begrunde en sådan foranstaltning.

Registrering indføres ved forordning, hvori det nærmere angives, hvad formålet er med foranstaltningen, og i påkommende tilfælde angives det anslåede beløb af den mulige fremtidige betalingsforpligtelse. Indførsel må ikke gøres til genstand for registrering i mere end ni måneder.

6. Medlemsstaterne indberetter månedligt til Kommissionen tal vedrørende indførslen af varer, der er omfattet af undersøgelser og af foranstaltninger, samt det beløb, der er opkrævet i form af told i henhold til denne forordning.

⁽¹⁾ EFT L 302 af 19.10.1992, s. 1.

7. Uden at dette berører stk. 6, kan Kommissionen i konkrete tilfælde anmode medlemsstaterne om at indgive oplysninger, som er nødvendige for effektivt at overvåge anvendelsen af foranstaltninger. I den forbindelse gælder bestemmelserne i artikel 11, stk. 3 og 4. Alle oplysninger, som medlemsstaterne indgiver i henhold til denne artikel, er omfattet af bestemmelserne i artikel 29, stk. 6.

Artikel 25

Konsultationer

1. Alle konsultationer, der er omhandlet i denne forordning, bortset fra de i artikel 10, stk. 7, og artikel 11, stk. 10, nævnte, finder sted i et rådgivende udvalg, der er sammensat af repræsentanter for samtlige medlemsstater og med en repræsentant for Kommissionen som formand. Konsultationer indledes omgående på en medlemsstats anmodning eller på Kommissionens initiativ og finder under alle omstændigheder sted så hurtigt, at det er muligt at overholde de frister, der er fastsat ved denne forordning.

2. Udvalget indkaldes til møde af formanden. Denne skal hurtigst muligt og senest 10 dage før mødet tilsende medlemsstaterne alle relevante oplysninger.

3. Konsultationerne kan om nødvendigt finde sted skriftligt. I så fald underretter Kommissionen medlemsstaterne og fastsætter en frist, inden for hvilken de kan afgive udtalelse eller anmode om mundtlige konsultationer, som formanden foranstalter, for så vidt sådanne mundtlige konsultationer kan finde sted så hurtigt, at det er muligt at overholde de frister, der er fastsat ved denne forordning.

4. Konsultationerne omfatter især:

- a) forekomsten af udligningsberettigede subsidier og metoderne til fastlæggelse af størrelsen heraf
- b) forekomsten af skade og omfanget heraf
- c) årsagssammenhængen mellem den subsidierede indførsel og skaden
- d) de foranstaltninger, som under de givne omstændigheder er egnede til at forebygge eller afhjælpe den skade, der er forvoldt som følge af de udligningsberettigede subsidier, samt de nærmere bestemmelser for iværksættelsen af disse foranstaltninger.

Artikel 26

Kontrolbesøg

1. Anser Kommissionen det for påkrævet, aflægger den besøg hos importører, eksportører, handlende, repræsentanter, producenter samt erhvervssammenslutninger og -organisationer for at undersøge disses optegnelser og efterprøve oplysninger, der er indgivet om subsidiering og skade. Foreligger der ikke et behørigt svar i rette tid, kan det undlades at gennemføre et kontrolbesøg.

2. Kommissionen kan om nødvendigt foretage undersøgelser i tredjelande; forudsat at de berørte virksomheder giver deres samtykke hertil, at det pågældende land underrettes, og at sidstnævnte ikke modsætter sig undersøgelsen. Så snart Kommissionen har modtaget de berørte virksomheders samtykke, bør Kommissionen meddele oprindelses- og/eller eksportlandet navnene og adresserne på de virksomheder, der skal besøges, samt de aftalte dage.

3. De pågældende virksomheder underrettes om arten af de oplysninger, der skal efterprøves under kontrolbesøget, og om eventuel yderligere dokumentation, der er behov for at fremlægge under et sådant besøg, om end dette ikke bør udelukke, at der under kontrolbesøget på grundlag af de indhentede oplysninger fremsættes anmodning om nærmere enkeltheder.

4. I undersøgelser, der foretages i henhold til stk. 1, 2 og 3, bistår Kommissionen af embedsmænd fra de medlemsstater, der anmoder herom.

Artikel 27

Stikprøver

1. I tilfælde, hvor antallet af klagere, eksportører, importører, varetyper eller transaktioner er stort, kan undersøgelsen begrænses til at omfatte:

- a) et rimeligt antal parter, varer eller transaktioner ved anvendelse af statistisk gyldige stikprøver baseret på oplysninger, der foreligger på tidspunktet for udvælgelsen, eller
- b) den største producerede, solgte eller eksporterede mængde, der kan anses for repræsentativ, og som med rimelighed kan undersøges inden for den tid, der er til rådighed.

2. Udvælgelsen af parter, varetyper eller transaktioner i henhold til denne artikel påhviler Kommissionen, idet udvælgelsen dog så vidt muligt foretages i samråd med de berørte parter og med disses samtykke, forudsat at sådanne parter giver sig til kende og fremlægger tilstrækkelige oplysninger senest tre uger efter indledningen af undersøgelsen, således at der åbnes mulighed for at udtage en repræsentativ stikprøve.

3. I de tilfælde, hvor undersøgelsen er blevet begrænset i henhold til denne artikel, beregnes der et individuelt udligningsberettiget subsidiebeløb for eksportører eller producenter, der ikke er udvalgt i første omgang, og som indgiver de nødvendige oplysninger inden for de frister, der er fastsat i denne forordning, medmindre antallet af eksportører eller producenter er så stort, at en individuel undersøgelse vil være urimeligt byrdefuld og hindre en rettidig afslutning af undersøgelsen.

4. Træffes der beslutning om at udtage stikprøver, og er nogle eller alle de udvalgte parter ikke rede til fuldt ud at samarbejde, således at det må påregnes, at resultatet af undersøgelsen vil blive påvirket i væsentlig grad, kan der udtages en ny stikprøve.

Er der imidlertid stadig tale om manglende samarbejde, eller foreligger der ikke tilstrækkelig tid til at udtage en ny stikprøve, finder de relevante bestemmelser i artikel 28 anvendelse.

Artikel 28

Manglende samarbejde

1. I tilfælde, hvor en af de berørte parter nægter at give adgang til nødvendige oplysninger eller undlader at meddele dem inden for de frister, der er fastsat i denne forordning, eller lægger væsentlige hindringer i vejen for undersøgelsen, kan der træffes foreløbige eller endelige afgørelser, positive eller negative, på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger.

Konstateres det, at en berørt part har meddelt urigtige eller vildledende oplysninger, ses der bort fra disse oplysninger, og der kan gøres brug af de foreliggende faktiske oplysninger.

Berørte parter bør gøres bekendt med følgerne af manglende samarbejde.

2. Indgives svar ikke i edb-sprog, anses dette ikke for manglende samarbejde, forudsat at den berørte part påviser, at indgivelse af svar på den ønskede måde vil indebære en urimelig ekstra byrde eller urimelige ekstra omkostninger.

3. Selv om de oplysninger, som en berørt part indgiver, ikke er fyldestgørende i enhver henseende, bør der ikke ses bort fra dem, forudsat at eventuelle mangler ikke giver anledning til urimelige vanskeligheder i arbejdet med at nå til rimeligt nøjagtige resultater, at oplysningerne indgives på korrekt vis og rettidigt, at de kan efterprøves, og den pågældende part har handlet efter bedste evne.

4. Hvis beviser eller oplysninger ikke godtages, skal den part, der indgiver dem, omgående underrettes om årsagerne hertil, og den pågældende skal indrømmes lejlighed til at afgive yderligere forklaringer inden for den fastsatte frist. Anses forklaringerne ikke for tilfredsstillende, skal årsagerne til afvisningen af sådanne beviser eller oplysninger meddeles i offentliggjorte undersøgelsesresultater.

5. Hvis afgørelser, herunder vedrørende det udligningsberetigede subsidiebeløb, træffes på grundlag af stk. 1, herunder de oplysninger, der er meddelt i klagen, skal disse, hvor dette er praktisk muligt og under behørig hensyntagen til de tidsfrister, der er fastsat for undersøgelsen, kontrolleres på grundlag af oplysninger fra andre tilgængelige uafhængige kilder, såsom offentliggjorte prislister, officielle importstatistikker og toldindberetninger, og på grundlag af oplysninger, der er indhentet fra andre berørte parter som led i undersøgelsen. Disse oplysninger kan i givet fald omfatte relevante oplysninger om verdensmarkedet eller andre repræsentative markeder.

6. Er en berørt part ikke rede til at samarbejde i fornødent omfang, således at relevante oplysninger holdes tilbage, kan en sådan situation føre til et resultat, som er mindre gunstigt for denne part, end hvis den pågældende havde udvist samarbejdsvilje.

Artikel 29

Fortrolighed

1. Oplysninger, som ifølge deres natur er fortrolige (f.eks. fordi fremlæggelsen heraf ville give en konkurrent en væsentlig konkurrencemæssig fordel eller være til betydelig skade for den, der meddeler oplysningerne, eller for den, fra hvem førstnævnte modtog oplysningerne), eller som er stillet til rådighed på et fortroligt grundlag af parter i en undersøgelse, skal, når ønsket herom er berettiget, behandles fortroligt af myndighederne.

2. Berørte parter, som meddeler fortrolige oplysninger, kan afkræves ikke-fortrolige sammendrag heraf. Disse sammendrag skal være tilstrækkeligt detaljerede til at sikre en rimelig forståelse af de fortrolige oplysningers egentlige indhold. Under særlige omstændigheder kan de pågældende parter tilkendegive, at det ikke er muligt at udarbejde et sammendrag af oplysningerne. Under sådanne særlige omstændigheder skal der afgives en erklæring med en begrundelse for, at det ikke er muligt at udarbejde et sammendrag.

3. Anses en anmodning om fortrolig behandling ikke for berettiget, og er den, der meddeler oplysningerne, enten ikke rede til at stille oplysningerne til rådighed eller til at tillade, at de fremlægges i generaliseret form eller i sammendrag, kan disse oplysninger lades ude af betragtning, medmindre det på relevant grundlag og passende måde kan godtgøres, at oplysningerne er korrekte. Anmodninger om fortrolig behandling af oplysninger må ikke afvises på et vilkårligt grundlag.

4. Denne artikel udelukker ikke, at fællesskabsmyndighederne fremlægger generelle oplysninger, og navnlig begrundelserne for de afgørelser, der er truffet i medfør af denne forordning, eller at de fremlægger de beviser, som de har lagt til grund for deres afgørelser, for så vidt dette er nødvendigt for at forklare disse begrundelser i retssager. Ved en sådan fremlæggelse tages der hensyn til de berørte parter berettigede interesse i, at deres forretningshemmeligheder ikke røbes.

5. Hverken Rådet, Kommissionen, medlemsstaterne eller personer i disses tjeneste må videregive oplysninger, som de har modtaget i medfør af denne forordning, og som på anmodning af den part, der har givet oplysningerne, skal behandles som fortrolige, medmindre denne part har givet særlig tilladelse hertil. Oplysninger, der udveksles mellem Kommissionen og medlemsstaterne, eller som vedrører konsultationer i henhold til artikel 25, eller de konsultationer, der er beskrevet i artikel 10, stk. 7, og artikel 11, stk. 10, eller interne dokumenter, der er udarbejdet af fællesskabsmyndighederne eller af medlemsstaternes myndigheder, må kun videregives, hvis dette udtrykkeligt fremgår af denne forordning.

6. Oplysninger, der modtages i medfør af denne forordning, må kun anvendes til det formål, hvortil de er indhentet.

Denne bestemmelse er ikke til hinder for, at oplysninger, der er modtaget som led i en undersøgelse, kan bruges med henblik på at indlede andre undersøgelser inden for rammerne af den samme procedure vedrørende den samme vare.

Artikel 30

Fremlæggelse af oplysninger

1. Klagerne, importørerne, eksportørerne og disses repræsentative sammenslutninger samt oprindelses- og/eller eksportlandet kan anmode om fremlæggelse af de nærmere oplysninger, der ligger til grund for de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke der er indført midlertidige foranstaltninger. Anmodninger om en sådan fremlæggelse af oplysninger indgives skriftligt umiddelbart efter indførelsen af de midlertidige foranstaltninger, og videregivelsen af oplysningerne finder sted skriftligt hurtigst muligt herefter.

2. De parter, der er nævnt i stk. 1, kan anmode om endelig fremlæggelse af de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke det påtænkes at anbefale indførelse af endelige foranstaltninger eller afslutning af en undersøgelse eller en procedure uden indførelse af foranstaltninger, idet der lægges særlig vægt på at fremlægge sådanne kendsgerninger og betragtninger, som afviger fra dem, der lå til grund for indførelsen af de midlertidige foranstaltninger.

3. Anmodninger om endelig fremlæggelse af oplysninger indgives skriftligt til Kommissionen, og skal i tilfælde, hvor der er pålagt midlertidig told, være denne i hænde senest en måned efter offentliggørelsen af toldens indførelse. Er der ikke pålagt midlertidig told, skal parterne have lejlighed til at anmode om endelig fremlæggelse af oplysninger inden for frister, som Kommissionen fastsætter.

4. Den endelige fremlæggelse af oplysninger finder sted skriftligt. Oplysningerne fremlægges snarest muligt under behørig hensyntagen til kravet om beskyttelse af fortrolige oplysninger og normalt ikke senere end en måned, før der træffes endelig afgørelse, eller Kommissionen fremlægger forslag om endelige foranstaltninger i henhold til artikel 14 og 15. Er Kommissionen ikke i stand til at fremlægge visse kendsgerninger eller betragtninger på det pågældende tidspunkt, skal de fremlægges snarest muligt derefter.

Fremlæggelsen af oplysningerne foregriber ikke senere afgørelser, som Kommissionen eller Rådet måtte træffe, men træffes sådanne afgørelser på grundlag af andre kendsgerninger og betragtninger, skal disse fremlægges snarest muligt.

5. Bemærkninger, der fremsættes efter den endelige fremlæggelse af oplysninger, tages kun i betragtning, hvis de modtages inden for en frist, som Kommissionen fastsætter i hvert enkelt tilfælde, og som skal være på mindst ti dage, idet der tages behørigt hensyn til sagens hastende karakter.

Artikel 31

Fællesskabets interesser

1. En afgørelse om, hvorvidt det af hensyn til beskyttelsen af Fællesskabets interesser er påkrævet at gribe ind, bør træffes på grundlag af en vurdering af alle involverede parter interesser som helhed, herunder den indenlandske erhvervsgrens, brugernes og forbrugernes interesser, og der træffes kun afgørelse i henhold til denne artikel, når alle parter har haft lejlighed til at tilkendegive deres synspunkter i henhold til stk. 2. I en sådan undersøgelse tages der særligt hensyn til behovet for at bringe den fordrejning af handelen, som skyldes skadevoldende subsidiering, til ophør og at genskabe en situation med effektiv konkurrence. De foranstaltninger, der fastsættes på grundlag af den konstaterede subsidiering og deraf følgende skade, må ikke anvendes, når myndighederne på grundlag af alle fremlagte oplysninger klart kan fastslå, at det ikke er i Fællesskabets interesse at anvende sådanne foranstaltninger.

2. For at sikre, at myndighederne kan tage hensyn til alle synspunkter og oplysninger på et solidt grundlag, når de træffer afgørelse om, hvorvidt det er i Fællesskabets interesse at indføre foranstaltninger, kan klagerne, importørerne og deres repræsentative sammenslutninger samt repræsentative brugere og repræsentative forbrugerorganisationer inden for de frister, der er fastsat i meddelelsen om indledning af antisubsidieundersøgelsen, give sig til kende og indgive oplysninger til Kommissionen. Sådanne oplysninger eller passende sammendrag deraf stilles til rådighed for de øvrige parter, der er omhandlet i dette stykke, og disse er berettiget til at fremsætte bemærkninger hertil.

3. Parter, der har handlet i overensstemmelse med stk. 2, kan anmode om at blive hørt. Anmodninger herom skal imødekommes, når de fremsættes inden for de frister, der er fastsat i stk. 2, og det begrundes i henseende til Fællesskabets interesser, hvorfor de pågældende parter bør høres.

4. Parter, der har handlet i overensstemmelse med stk. 2, kan fremsætte bemærkninger om anvendelsen af midlertidig told, der indføres. Sådanne bemærkninger skal være modtaget inden for en frist på en måned fra tidspunktet for ikrafttrædelsen af de pågældende foranstaltninger, hvis der skal tages hensyn hertil, og bemærkningerne, eller passende sammendrag heraf, skal stilles til rådighed for de øvrige parter, som er berettiget til at fremsætte bemærkninger hertil.

5. Kommissionen gennemgår behørigt indgivne oplysninger og undersøger, om de er tilstrækkeligt repræsentative, og resultaterne af en sådan analyse samt en udtalelse om oplysningernes beskaffenhed forelægges for det rådgivende udvalg. Ved udarbejdelsen af forslag i henhold til artikel 14 og 15 tager Kommissionen hensyn til de øvrige synspunkter, der fremføres i udvalget.

6. Parter, der har handlet i overensstemmelse med stk. 2, kan anmode om at blive gjort bekendt med de kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke der sandsynligvis vil blive truffet endelig afgørelse. Sådanne oplysninger fremlægges i det omfang, det er muligt, og uden at dette foregriber senere afgørelser, som Kommissionen eller Rådet måtte træffe.

7. Der tages kun hensyn til behørigt dokumenterede oplysninger.

Artikel 32

Forbindelsen mellem udligningsforanstaltninger og multilaterale foranstaltninger

Træffes der over for en indført vare modforanstaltninger, som indføres i henhold til tvistbilæggelsesprocedurerne i subsidieaftalen, og er sådanne foranstaltninger egnede til at afhjælpe den skade, der er forårsaget af udligningsberettigede subsidier, skal udligningstold, der måtte være indført med hensyn til den pågældende vare, alt efter omstændighederne omgående suspenderes eller ophæves.

Artikel 33

Afsluttende bestemmelser

Denne forordning udelukker ikke anvendelsen af:

- a) særlige bestemmelser, som er fastsat i aftaler mellem Fællesskabet og tredjelande

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Luxembourg, den 11. juni 2009.

- b) fællesskabsforordningerne på landbrugsområdet og Rådets forordning (EØF) nr. 2783/75 ⁽¹⁾, (EF) nr. 3448/93 ⁽²⁾, og (EF) nr. 1667/2006 ⁽³⁾. Nærværende forordning anvendes i tilslutning til disse forordninger og uanset bestemmelser deri, der udelukker anvendelsen af udligningstold

- c) særlige foranstaltninger, forudsat at de ikke er i modstrid med forpligtelserne i henhold til GATT.

Artikel 34

Ophævelse

Forordning (EF) nr. 2026/97 ophæves.

Henvisninger til den ophævede forordning gælder som henvisninger til nærværende forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilag VI.

Artikel 35

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

På Rådets vegne
G. SLAMEČKA
Formand

⁽¹⁾ EFT L 282 af 1.11.1975, s. 104.

⁽²⁾ EFT L 318 af 20.12.1993, s. 18.

⁽³⁾ EUT L 312 af 11.11.2006, s. 1.

BILAG I

LISTE OVER EKSEMPLER PÅ EKSPORTSUBSIDIER

- a) Statens ydelse af direkte subsidier til virksomheder eller erhvervsgræne betinget af disses eksportresultater.
- b) Valutahjemtagelsesordninger eller lignende praksis, der omfatter ydelse af en eksportpræmie.
- c) Indenlandske transporttariffer og fragtrater for eksportforsendelser fastsat eller påbudt af staten på gunstigere vilkår end for indenlandske forsendelser.
- d) Statens eller statslige organers levering, direkte eller indirekte gennem ordninger bemyndiget af staten, af indførte eller indenlandske varer eller tjenesteydelser til brug ved produktionen af eksportvarer på vilkår, der er gunstigere end for leveringen af samme eller direkte konkurrerende varer eller tjenesteydelser til brug ved produktionen af varer til indenlandsk forbrug, hvis (for varers vedkommende) sådanne vilkår er gunstigere end dem, som eksportørerne kan opnå på verdensmarkedet på kommercielt grundlag ⁽¹⁾.
- e) Hel eller delvis fritagelse for eller eftergivelse eller udsættelse af eksportensyn af direkte skatter ⁽²⁾ eller bidrag til sociale sikringsordninger, som er betalt eller skal betales af industri- eller handelsvirksomheder ⁽³⁾.
- f) Særlige fradrag, der har direkte relation til eksport eller eksportresultater, og som ved beregningen af grundlaget for påligningen af de direkte skatter indrømmes ud over fradrag, der gives i forbindelse med produktion bestemt til indenlandsk forbrug.
- g) Fritagelse for eller eftergivelse af indirekte skatter på produktion og distribution af eksportvarer, der overstiger de indirekte skatter ⁽⁴⁾, der opkræves på produktion og distribution af samme varer, når disse sælges til indenlandsk forbrug.
- h) Fritagelse for og eftergivelse eller udsættelse af indirekte flerledsafgifter opkrævet i tidligere led ⁽⁵⁾ på varer eller tjenesteydelser, der anvendes ved produktionen af eksportvarer, ud over fritagelsen for eller eftergivelsen eller udsættelsen af tilsvarende indirekte flerledsafgifter opkrævet i tidligere led på varer eller tjenesteydelser, der anvendes ved produktionen af samme varer solgt til indenlandsk forbrug; dog således, at der kan indrømmes fritagelse for eller eftergivelse eller udsættelse af indirekte flerledsafgifter opkrævet i tidligere led for eksportvarer, selv om dette ikke er tilfældet for samme varer solgt til indenlandsk forbrug, hvis de pågældende indirekte flerledsafgifter opkrævet i tidligere led vedrører materialer, der forbruges ved produktionen af den udførte vare (under hensyntagen til normalt svind) ⁽⁶⁾. Dette punkt fortolkes i overensstemmelse med retningslinjerne for forbrug af materialer i produktionsprocessen, jf. bilag II.

⁽¹⁾ Ved »på kommercielt grundlag« forstås, at valget mellem indenlandske og indførte varer ikke er underlagt nogen former for restriktioner, men alene beror på kommercielle overvejelser.

⁽²⁾ I denne forordning forstås ved:

- »direkte skatter«: skatter på lønninger, fortjenester, renter, lejeindtægter, royalty og enhver anden form for indkomst samt ejendomsskatter
- »importafgifter«: told samt andre skatter og afgifter, som ikke er nævnt andetsteds i denne note, og som opkræves ved indførsel
- »indirekte skatter«: afgifter på salg, punktafgifter, omsætningsafgift, merværdiafgift, koncessionsafgift, stempelafgift, afgifter ved overdragelse, skatter på lager og materiel, grænseafgifter og alle andre afgifter end direkte skatter og importafgifter
- »indirekte skatter opkrævet i tidligere led«: skatter opkrævet på varer eller tjenesteydelser, der anvendes direkte eller indirekte ved fremstillingen af en vare
- »indirekte flerledsafgifter«: afgifter, som er fordelt på flere led, og som opkræves, hvor der ikke eksisterer nogen mulighed for senere skattegodskrivning i tilfælde af, at varer eller tjenesteydelser, der er afgiftspligtige i et bestemt produktionsled, anvendes i et senere produktionsled
- »eftergivelse af skatter«: omfatter tilbagebetaling af skatter eller skattnedslag

»eftergivelse eller godtgørelse«: omfatter hel eller delvis fritagelse for eller udsættelse af importafgifter.

⁽³⁾ Udsættelse er ikke nødvendigvis ensbetydende med eksportsubsidier, når der f.eks. opkræves passende renter.

⁽⁴⁾ Se fodnote 2.

⁽⁵⁾ Se fodnote 2.

⁽⁶⁾ Litra h) gælder ikke for merværdiafgiftsordninger og afgiftsjusteringer ved grænsen, som træder i stedet for førstnævnte; spørgsmålet om for vidtgående eftergivelse af merværdiafgift henhører udelukkende under litra g).

- i) Eftergivelse eller godtgørelse af importafgifter ⁽⁷⁾ ud over dem, der opkræves på indførte materialer, der forbruges ved produktionen af den udførte vare (under hensyntagen til normalt svind); dog således, at en virksomhed i særlige tilfælde kan anvende materialer hidrørende fra hjemmemarkedet i samme mængde og med samme egenskaber og karakteristika som de indførte materialer til substitution for sidstnævnte for at nyde godt af denne bestemmelse, hvis indførslen og de tilsvarende eksporttransaktioner finder sted inden for en rimelig frist, som ikke må overstige to år. Dette punkt fortolkes i overensstemmelse med retningslinjerne for forbrug af materialer i produktionsprocessen, jf. bilag II, og retningslinjerne for fastlæggelse af, om substitutionsgodtgørelsesordninger er eksportsubsidier, jf. bilag III.
- j) Statens (eller særlige statskontrollerede organers) indførelse af eksportkreditgaranti- eller forsikringsprogrammer, programmer for forsikring eller garanti mod omkostningsstigninger for eksportvarer eller programmer mod kursrisici til præmiesatser, som er utilstrækkelige til på lang sigt at dække omkostninger og tab ved gennemførelsen af sådanne programmer.
- k) Statens ydelse (eller ydelse gennem særlige organer, som kontrolleres af staten og/eller handler under dennes myndighed) af eksportkreditter til rentesatser, der er lavere end dem, eksportørerne ellers måtte betale for den således anvendte kapital (eller skulle betale, hvis de optog lån på de internationale kapitalmarkeder for at tilvejebringe kapital med samme løbetid og andre kreditvilkår og i samme valuta som eksportkreditten), eller hel eller delvis overtagelse af omkostninger, der bæres af eksportører eller finansieringsinstitutioner ved optagelse af kreditter, for så vidt de anvendes til at sikre en væsentlig fordel i henseende til eksportkreditvilkårene.
- Hvis et medlem af WTO imidlertid er part i et internationalt arrangement om offentlige eksportkreditter, som mindst 12 sådanne oprindelige medlemmer var part i pr. 1. januar 1979 (eller et senere arrangement til afløsning heraf, som disse oprindelige medlemmer har indgået), eller hvis et medlem af WTO i praksis anvender bestemmelserne om rentesatser i det pågældende arrangement, betragtes anvendelsen af eksportkreditordninger, der er i overensstemmelse med disse bestemmelser, ikke som en eksportsubsidieordning.
- l) Enhver anden byrde for statskassen, som udgør en eksportsubsidieydelse i den betydning, der er anvendt i artikel XVI i GATT 1994.

⁽⁷⁾ Se fodnote 2.

BILAG II

RETNINGSLINJER FOR FORBRUG AF MATERIALER I PRODUKTIONSPROCESSEN ⁽¹⁾

I

1. Indirekte skattnedslagsordninger kan åbne mulighed for fritagelse for eller eftergivelse eller udsættelse af indirekte flerledsafgifter opkrævet i tidligere led på materialer, der forbruges ved produktionen af den udførte vare (under hensyntagen til normalt svind). På tilsvarende måde åbner godtgørelsesordninger mulighed for fritagelse for eller godtgørelse af importafgifter opkrævet på materialer, der forbruges ved produktionen af den udførte vare (under hensyntagen til normalt svind).
2. I listen over eksempler på eksportsubsidier i bilag I henvises der i litra h) og i) til udtrykket »materialer, der forbruges ved produktionen af den udførte vare«. Ifølge litra h) kan indirekte skattnedslagsordninger indebære ydelse af eksportsubsidier, for så vidt de resulterer i fritagelse for eller eftergivelse eller udsættelse af indirekte flerledsafgifter opkrævet i tidligere led ud over omfanget af sådanne afgifter, der faktisk er opkrævet på materialer, der forbruges ved produktionen af den udførte vare. Ifølge litra i) kan godtgørelsesordninger indebære ydelse af eksportsubsidier, for så vidt de resulterer i fritagelse for eller godtgørelse af importafgifter ud over sådanne afgifter, der faktisk er opkrævet på materialer, der forbruges ved produktionen af den udførte vare. I begge punkter fastsættes, at der skal tages hensyn til svind, når der træffes afgørelse i sager vedrørende forbruget af materialer ved produktionen af den udførte vare. Litra i) omhandler også substitutionsvarer, hvor dette er relevant.

II

3. Når det som led i en antisubsidieundersøgelse i henhold til denne forordning undersøges, om materialer forbruges ved produktionen af den udførte vare, anvender Kommissionen normalt følgende fremgangsmåde:
4. Når det påstås, at en indirekte skattnedslagsordning eller en godtgørelsesordning er ensbetydende med, at der ydes subsidier i form af et for stort nedslag i eller en for stor godtgørelse af indirekte skatter eller importafgifter, skal Kommissionen normalt først afgøre, om eksportlandets regering opretholder og anvender en ordning eller procedure med henblik på at fastslå, hvilke materialer der forbruges ved produktionen af den udførte vare og de forbrugte mængder. Fastslås det, at der anvendes en sådan ordning eller procedure, skal Kommissionen normalt gennemgå ordningen eller proceduren for at se, om den er rimelig, effektiv til det påtænkte formål og baseret på almindelig anerkendt forretningspraksis i eksportlandet. Kommissionen kan anse det for påkrævet i overensstemmelse med artikel 26, stk. 2, at foretage visse praktiske undersøgelser for at efterprøve oplysninger eller for at sikre sig, at ordningen eller proceduren anvendes på en forsvarlig måde.
5. Hvis der ikke foreligger en sådan ordning eller procedure, eller er den ikke rimelig, eller foreligger den og anses for rimelig, men det konstateres, at den ikke anvendes på en forsvarlig måde, vil det normalt være påkrævet, at eksportlandet foretager en yderligere undersøgelse på grundlag af de faktiske materialer, der indgår, med henblik på at fastslå, om der har været tale om for store betalinger. Finder Kommissionen det påkrævet, kan der foretages en yderligere undersøgelse i henhold til punkt 4.
6. Kommissionen skal behandle materialer som værende indgået som en fysisk bestanddel i den pågældende vare, hvis materialerne er anvendt i produktionsprocessen og er fysisk til stede i den udførte vare. Et materiale skal ikke nødvendigvis være til stede i slutproduktet i samme form som den, hvori det indgik i produktionsprocessen.
7. Ved fastsættelsen af den mængde af et bestemt materiale, der er forbrugt ved produktionen af den udførte vare, skal der normalt tages hensyn til »normalt svind«, og et sådant svind skal normalt anses for at være forbrugt ved produktionen af den udførte vare. Udtrykket »svind« omfatter den del af en given mængde materialer, som ikke har en selvstændig funktion i produktionsprocessen, det forbruges ikke ved produktionen af den udførte vare (f.eks. på grund af en ineffektiv udnyttelse), og det bliver ikke genindvundet, udnyttet eller solgt af den samme producent.
8. Ved afgørelsen af, om det krav om svind, der gøres gældende, er normalt, skal Kommissionen normalt tage hensyn til produktionsprocessen, de gennemsnitlige erfaringer i den pågældende erhvervsgræn i eksportlandet og andre relevante tekniske faktorer. Kommissionen skal være opmærksom på, at det er et vigtigt spørgsmål, om eksportlandets myndigheder har beregnet spildprocenten på en rimelig måde, når en sådan sats skal indgå i skatte- eller afgiftsafslaget eller -eftergivelsen.

⁽¹⁾ Materialer, som forbruges i produktionsprocessen, er materialer, der indgår som en fysisk bestanddel i eksportvaren, samt energi, brændstoffer og olie, der anvendes i produktionsprocessen, og katalysatorer, der forbruges i forbindelse med fremstillingen af eksportvaren.

BILAG III

RETNINGSLINJER FOR FASTLÆGGELSE AF, OM SUBSTITUTIONSGODTGØRELSESORDNINGER ER EKSPORTSUBSIDIER**I**

Godtgørelsesordninger kan åbne mulighed for tilbagebetaling eller godtgørelse af importafgifter på materialer, der forbruges i produktionsprocessen ved fremstillingen af en anden vare, hvor sidstnævnte vare ved udførslen indeholder indenlandske materialer med samme egenskaber og karakteristika som de indførte varer, de substituerer. Ifølge litra i) i bilag I kan substitutionsgodtgørelsesordninger indebære ydelse af eksportsubsidier, for så vidt de resulterer i godtgørelse af importafgifter i et omfang, der overstiger afgifter, der oprindeligt opkrævedes på de indførte materialer, for hvilke der kræves godtgørelse.

II

Når der som led i en antisubsidieundersøgelse i henhold til denne forordning foretages en undersøgelse af substitutionsgodtgørelsesordninger, skal Kommissionen normalt anvende følgende fremgangsmåde:

1. I litra i) i bilag I fastsættes, at materialer hidrørende fra hjemmemarkedet kan substituere indførte materialer ved produktionen af en vare bestemt for udførsel, forudsat at der er tale om samme mængde materialer med samme egenskaber og karakteristika som de indførte materialer, der substitueres. Det er vigtigt, at der foreligger en kontrolordning eller -procedure, fordi den gør det muligt for eksportlandets regering at sikre sig og påvise, at den mængde materialer, for hvilken der kræves godtgørelse, ikke overstiger mængden af samme varer, der er udført, uanset under hvilken form, og at der ikke er tale om godtgørelse af importafgifter, der overstiger de afgifter, der oprindeligt opkrævedes på de pågældende indførte materialer.
2. Når det gøres gældende, at en substitutionsgodtgørelsesordning er ensbetydende med, at der ydes subsidier, skal Kommissionen normalt først afgøre, om eksportlandets regering opretholder og anvender en kontrolordning eller -procedure. Fastslås det, at der anvendes en sådan ordning eller procedure, skal Kommissionen normalt gennemgå kontrolprocedurerne for at se, om de er rimelige, effektive til det påtænkte formål og baseret på almindelig anerkendt forretningspraksis i eksportlandet. For så vidt procedurerne anses for at opfylde betingelserne og anvendes forsvarligt, antages det, at der ikke ydes subsidier. Kommissionen kan anse det for påkrævet i overensstemmelse med artikel 26, stk. 2, at foretage visse praktiske undersøgelser for at efterprøve oplysninger eller for at sikre sig, at kontrolprocedurerne anvendes på en forsvarlig måde.
3. Hvis der ikke foreligger sådanne kontrolprocedurer, eller disse ikke er rimelige, eller der er indført sådanne procedurer, som anses for rimelige, men det konstateres, at de ikke anvendes eller ikke anvendes på en effektiv måde, kan der være tale om, at der ydes subsidier. I sådanne tilfælde vil det normalt være nødvendigt, at eksportlandet foretager en yderligere undersøgelse på grundlag af de faktiske transaktioner med henblik på at fastslå, om der har været tale om for store betalinger. Finder Kommissionen det påkrævet, kan der foretages en yderligere undersøgelse i henhold til punkt 2.
4. Det forhold, at der foreligger en bestemmelse om substitutionsgodtgørelse, i henhold til hvilken eksportørerne kan udvælge bestemte importforsendelser, på hvilke der kræves godtgørelse, bør ikke i sig selv anses for ensbetydende med, at der ydes subsidier.
5. En for stor godtgørelse af importafgifter i den i litra i) i bilag I omhandlede betydning skal anses for at foreligge, hvor en regering betaler renter af pengebeløb, der tilbagebetales i henhold til godtgørelsesordninger, i et omfang svarende til de faktisk betalte eller de betalbare renter.

BILAG IV

(Dette bilag er en gengivelse af bilag 2 til aftalen om landbrug. Vendinger eller udtryk, som ikke er forklaret heri, eller som ikke er umiddelbart forståelige, skal fortolkes i sammenhæng med nævnte aftale)

INDENLANDSK STØTTE: GRUNDLAGET FOR FRITAGELSE FOR NEDSÆTTESFORPLIGTELSENE

1. Indenlandske støtteforanstaltninger, for hvilke der påberåbes fritagelse for nedsættelsesforpligtelserne, skal opfylde den grundlæggende betingelse, at de ikke eller højst i ubetydelig grad virker forstyrrende for handelen eller påvirker produktionen. Alle foranstaltninger, for hvilke fritagelse påberåbes, skal derfor opfylde følgende grundlæggende kriterier:
 - a) den pågældende støtte skal ydes gennem et offentligt finansieret statsligt program (herunder også forud oppebårne offentlige indtægter), der ikke omfatter overførsler fra forbrugere, og
 - b) den pågældende støtte må ikke virke som en prisstøtte til producenterne;og desuden gælder de nedenfor anførte kriterier og betingelser for specifikke områder.

Statslige bistandsprogrammer

2. Generelle serviceydelser

Området for denne kategori omfatter udgifter (eller forud oppebårne indtægter) vedrørende programmer, ved hvilke serviceydelser eller fordele tilbydes landbruget eller landdistrikterne. Det omfatter ikke direkte betalinger til producenter eller forarbejdningsevirkomheder. Sådanne programmer, der omfatter, men ikke er begrænset til følgende liste, skal opfylde de generelle kriterier i punkt 1 og de betingelser for særlige områder, der måtte være fastsat nedenfor:

 - a) forskning, herunder generel forskning, forskning i forbindelse med miljøprogrammer og forskningsprogrammer vedrørende bestemte produkter
 - b) sygdoms- og skadedyrsbekæmpelse, herunder generelle og produktspecifikke sygdoms- og skadedyrsbekæmpelsesforanstaltninger såsom varslingsystemer, karantæne og udryddelse
 - c) uddannelse, herunder såvel generelle som specialiserede uddannelsesfaciliteter
 - d) rådgivningstjenester, herunder tilvejebringelse af midler, der kan lette formidlingen af oplysninger og forskningsresultater til producenter og forbrugere
 - e) kontroltjenester, herunder generelle kontroltjenester og kontrol af særlige produkter med hensyn til sundhed, sikkerhed, klassificering eller standardisering
 - f) serviceydelser med henblik på markedsføring og reklame, herunder markedsinformationer, rådgivning og reklame vedrørende bestemte produkter, men ikke udgifter til uspecificerede formål, som sælgerne kan anvende til at nedbringe salgsprisen eller til at give køberne en direkte økonomisk fordel, og
 - g) infrastrukturtjenester, herunder elektricitetsforsyning, veje og andre transportmidler, markeds- og havnefaciliteter, vandforsyningsfaciliteter, dæmninger og afvandingssystemer samt infrastrukturarbejder i tilknytning til miljøprogrammer; i alle tilfælde må udgifterne kun anvendes til tilvejebringelse eller opførelse af anlægsaktiver, og de må ikke omfatte tilskud til faciliteter på bedrifterne, bortset fra almindeligt tilgængelige offentlige forsyningsnet; udgifterne må ikke omfatte støtte til input eller driftsomkostninger eller favorable forbrugstakster.
3. Offentlig oplagring af hensyn til fødevarer sikkerheden ⁽¹⁾

Udgifter (eller forud oppebårne indtægter) vedrørende opbygning og opbevaring af lagre af produkter, der indgår som en integrerende del af et program for fødevarer sikkerhed, der er fastlagt i den nationale lovgivning. Statslig støtte til privat oplagring af produkter som en del af et sådant program kan også være omfattet.

⁽¹⁾ I forbindelse med punkt 3 i dette bilag anses statslige oplagringsprogrammer, der tager sigte på fødevarer sikkerhed i udviklingslande, og som gennemføres på en gennemsigtig måde og i overensstemmelse med officielt offentliggjorte objektive kriterier eller retningslinjer, for at være i overensstemmelse med dette punkt, herunder også programmer, under hvilke lagre af fødevarer med henblik på fødevarer sikkerhed erhverves og afhændes til offentligt fastsatte priser, forudsat at forskellen mellem købsprisen og den eksterne referencepris medregnes i AMS.

Størrelsen og opbygningen af sådanne lagre skal svare til forud fastlagte mål, der kun er begrundet i fødevarerikkerhed. De finansielle transaktioner i forbindelse med opbygning og afsætning af lagrene skal være gennemsigtige. Regeringens opkøb af fødevarer skal ske til gældende markedspriser, og salg fra sådanne fødevarer skal ske til en pris, der ikke må være lavere end den aktuelle indenlandske markedspris for den pågældende vare og kvalitet.

4. Indenlandsk fødevarerhjælp ⁽¹⁾

Udgifter (eller forud oppebårne indtægter) i forbindelse med tilvejebringelse af indenlandsk fødevarerhjælp til befolkningsgrupper i nød.

Adgangen til at modtage fødevarerhjælp skal være undergivet klart definerede kriterier vedrørende de ernæringsmæssige mål. Sådant hjælp skal ydes i form af direkte uddeling af fødevarer til de pågældende eller uddeling af midler, der sætter de støtteberettigede i stand til at købe fødevarer enten til markedspriser eller til subsidierede priser. Statens indkøb af fødevarer skal ske til gældende markedspriser, og der skal herske gennemsigthed med hensyn til, hvorledes støtten finansieres og administreres.

5. Direkte betalinger til producenter

Støtte i form af direkte betalinger (eller forud oppebårne indtægter, herunder naturalydelse) til producenter, for hvilken der påberåbes fritagelse for nedsættelsesforpligtelserne, skal opfylde de grundlæggende kriterier, der er fastsat i punkt 1, samt de specifikke kriterier for de enkelte typer af direkte betalinger, der er fastsat i punkt 6-13. Hvis der påberåbes fritagelse for nedsættelse for en bestående eller ny form for direkte betaling, der ikke er specificeret i punkt 6-13, skal den være i overensstemmelse med kriterierne i punkt 6, litra b)-e), samt med de generelle kriterier, der er fastsat i punkt 1.

6. Ukoblet indkomststøtte

- a) Berettigelsen til sådanne betalinger skal fastlægges ved klart definerede kriterier såsom indkomst, status som producent eller jordbesidder, anvendelsen af produktionsfaktorer eller produktionens størrelse i en nærmere fastlagt basisperiode.
- b) Størrelsen af sådanne betalinger i et givet år må ikke påvirkes eller afhænge af arten eller størrelsen af den produktion (herunder antal husdyr), som producenten har haft i noget år efter basisperioden.
- c) Størrelsen af sådanne betalinger i et givet år må ikke påvirkes eller afhænge af indenlandske eller internationale priser for nogen produktion, der er foretaget i noget år efter basisperioden.
- d) Størrelsen af sådanne betalinger i et givet år må ikke påvirkes eller afhænge af de produktionsfaktorer, der er anvendt i noget år efter basisperioden.
- e) Modtagelsen af sådanne betalinger må ikke betinges af nogen produktion.

7. Ordninger med statslig medfinansiering af indkomstforsikring eller garanterede minimumsindkomster

- a) Berettigelsen til sådanne betalinger skal være betinget af et indkomsttab, hvor kun indkomster fra landbruget medregnes, og hvor indkomsttabet overstiger 30 % af den gennemsnitlige bruttoindkomst eller en tilsvarende nettoindkomst (idet eventuelle betalinger fra samme eller lignende ordninger ikke medregnes) i den foregående treårsperiode eller af et treårsgennemsnit baseret på den foregående femårsperiode, idet det bedste og det dårligste år ikke medregnes. Enhver producent, der opfylder denne betingelse, skal være berettiget til at modtage betalingerne.
- b) Størrelsen af sådanne betalinger skal udligne mindre end 70 % af producentens indkomsttab i det år, hvor producenten bliver berettiget til at modtage denne bistand.
- c) Størrelsen af sådanne betalinger må kun afhænge af indkomsten; den må ikke påvirkes af arten eller størrelsen af den produktion (herunder antal husdyr), som producenten har haft, eller af indenlandske eller internationale priser, der gælder for en sådan produktion, eller af de anvendte produktionsfaktorer.
- d) Hvis en producent i samme år modtager betalinger som omhandlet i dette punkt og i punkt 8 (hjælp i forbindelse med naturkatastrofer), skal summen af sådanne betalinger svare til mindre end 100 % af producentens samlede tab.

8. Betalinger (enten direkte eller i form af statslig medfinansiering af afgrødeforsikringsordninger) som hjælp i forbindelse med naturkatastrofer

- a) Berettigelsen til sådanne betalinger må kun opstå ved, at statslige myndigheder formelt anerkender, at der har været eller er tale om en naturkatastrofe eller en lignende katastrofe (herunder sygdomsudbrud, skadedyrsangreb, nukleare ulykker og krig på det pågældende medlems område), og skal være betinget af et produktionstab, der er på mere end 30 % af den gennemsnitlige produktion i den foregående treårsperiode eller af et treårsgennemsnit baseret på den foregående femårsperiode, idet det bedste og det dårligste år ikke medregnes.

⁽¹⁾ I forbindelse med punkt 3 og 4 i dette bilag anses levering af fødevarer til subsidierede priser med det formål at opfylde den fattige by- og landbefolkning i udviklingslandenes behov på regelmæssigt grundlag til rimelige priser for at være i overensstemmelse med bestemmelserne i dette punkt.

- b) Betalinger som følge af en katastrofe må kun ydes for det tab af indkomst, husdyr (herunder betalinger i forbindelse med dyrlægebehandling af dyrene), arealer eller andre produktionsfaktorer, der skyldes den pågældende naturkatastrofe.
- c) Betalingerne må ikke udligne mere end de samlede udgifter til genoprettelse af sådanne tab og må ikke være knyttet til noget krav om eller nogen angivelse af arten eller størrelsen af den fremtidige produktion.
- d) Betalinger, der ydes under en katastrofe, må ikke overstige, hvad der er påkrævet for at undgå eller afbøde yderligere tab som defineret under litra b).
- e) Hvis en producent i samme år modtager betalinger som omhandlet i dette punkt og i punkt 7 (indkomstforsikring eller garanterede minimumsindkomster), skal summen af sådanne betalinger svare til mindre end 100 % af producentens samlede tab.

9. Strukturtilpasningsstøtte i form af ophørsordninger for producenter

- a) Berettigelsen til sådanne betalinger skal fastlægges ved klart definerede kriterier i programmer, der tager sigte på at lette pensioneringen af personer, der deltager i produktionen af afsættelige landbrugsprodukter, eller på at lette sådanne personers overgang til aktiviteter uden for landbruget.
- b) Betalingerne skal være betingede af, at modtagerne for stedse fuldstændigt ophører med at deltage i produktionen af afsættelige landbrugsprodukter.

10. Strukturtilpasningsstøtte i form af programmer for udtagning af ressourcer

- a) Berettigelsen til sådanne betalinger skal fastlægges ved klart definerede kriterier i programmer, der tager sigte på at fjerne arealer eller andre ressourcer, herunder husdyr, fra den afsættelige landbrugsproduktion.
- b) Betalingerne skal være betingede af, at arealet udtages af produktionen af afsættelige landbrugsprodukter i mindst tre år, og for husdyrs vedkommende af slagtning eller endelig permanent bortskaffelse.
- c) Betalingerne må ikke betinges af nogen alternativ anvendelse af sådanne arealer eller andre ressourcer, som indebærer produktion af afsættelige landbrugsprodukter.
- d) Betalingerne må ikke afhænge af produktionens art eller størrelse eller af de indenlandske eller internationale priser for den produktion, der foretages med de arealer eller andre ressourcer, som forbliver i produktion.

11. Strukturtilpasningsstøtte i form af investeringsstøtte

- a) Berettigelsen til sådanne betalinger skal fastlægges ved klart definerede kriterier i statslige programmer, der tager sigte på en finansiel eller fysisk omstrukturering af en producents virksomhed til imødegåelse af objektivt konstaterede strukturbetingede handicap. Adgangen til at deltage i sådanne programmer kan også baseres på et klart defineret statsligt program for privatisering af landbrugsarealer.
- b) Størrelsen af sådanne betalinger i et givet år må ikke påvirkes eller afhænge af arten eller størrelsen af den produktion (herunder antal husdyr), som producenten har haft i noget år efter basisperioden, undtagen hvad følger af litra e).
- c) Størrelsen af sådanne betalinger i et givet år må ikke påvirkes eller afhænge af de indenlandske eller internationale priser for nogen produktion, der er foretaget i noget år efter basisperioden.
- d) Betalingerne må kun ydes for den periode, der er nødvendig for gennemførelsen af den investering, betalingerne vedrører.
- e) Betalingerne må ikke være knyttet til noget krav om eller nogen angivelse af, hvilke landbrugsprodukter modtagerne skal producere, bortset fra krav om, at et bestemt produkt ikke må produceres.
- f) Betalingerne skal være begrænset til det beløb, der er nødvendigt for at udligne det strukturbetingede handicap.

12. Betalinger under miljøprogrammer

- a) Adgangen til at modtage sådanne betalinger skal nærmere fastlægges i et klart defineret statsligt miljø- eller bevarelsesprogram og afhænge af opfyldelsen af særlige betingelser i det statslige program, herunder betingelser vedrørende produktionsmetoder eller input.

- b) Betalingernes størrelse skal være begrænset til de ekstra omkostninger eller de indkomstab, som en overholdelse af det statslige program indebærer.

13. Betalinger under regionalstøtteprogrammer

- a) Berettigelsen til sådanne betalinger skal begrænses til producenter i ugunstigt stillede regioner. Enhver sådan region skal være et klart afgrænset sammenhængende geografisk område, der kan defineres som en økonomisk og administrativ enhed, og som anses for ugunstigt stillet på grundlag af neutrale og objektive kriterier, der klart er fastlagt i lovgivningen og viser, at den pågældende regions vanskeligheder ikke blot skyldes midlertidige omstændigheder.
- b) Størrelsen af sådanne betalinger i et givet år må ikke påvirkes eller afhænge af arten eller størrelsen af den produktion (herunder antal husdyr), som producenten har haft i et givet år efter basisperioden, bortset fra krav om nedsættelse af den pågældende produktion.
- c) Størrelsen af sådanne betalinger i et givet år må ikke påvirkes eller afhænge af indenlandske eller internationale priser for nogen produktion, der er foretaget i noget år efter basisperioden.
- d) Adgangen til sådanne betalinger skal være begrænset til producenterne i de støtteberettigede regioner, og alle producenterne i disse regioner skal i princippet have adgang hertil.
- e) Hvis betalingerne er knyttet til produktionsfaktorer, skal der anvendes degressive satser, når et tærskelniveau for den pågældende produktionsfaktor overstiges.
- f) Betalingerne skal være begrænset til de ekstra omkostninger eller de indkomstab, som landbrugsproduktion i det angivne område indebærer.
-

BILAG V

Ophævet forordning med oversigt over ændringer

Rådets forordning (EF) nr. 2026/97
(EFT L 288 af 21.10.1997, s. 1)

Rådets forordning (EF) nr. 1973/2002
(EFT L 305 af 7.11.2002, s. 4)

Rådets forordning (EF) nr. 461/2004
(EUT L 77 af 13.3.2004, s. 12)

Kun artikel 2

BILAG VI

SAMMENLIGNINGSTABEL

Forordning (EF) nr. 2026/97	Nærværende forordning
Artikel 1, stk. 1	Artikel 1, stk. 1
Artikel 1, stk. 2, indledning	Artikel 2, indledning
Artikel 1, stk. 2, afslutning	Artikel 2, litra a), første punktum
Artikel 1, stk. 3, første afsnit	Artikel 2, litra a), sidste punktum
Artikel 1, stk. 3, andet afsnit	Artikel 2, litra b)
Artikel 1, stk. 4	Artikel 1, stk. 2
Artikel 1, stk. 5	Artikel 2, litra c)
Artikel 2	Artikel 3
Artikel 3, stk. 1	Artikel 4, stk. 1
Artikel 3, stk. 2, første afsnit, indledning	Artikel 4, stk. 2, første afsnit, indledning
Artikel 3, stk. 2, første afsnit, litra a)	Artikel 4, stk. 2, første afsnit, litra a)
Artikel 3, stk. 2, første afsnit, litra b), første punktum	Artikel 4, stk. 2, første afsnit, litra b)
Artikel 3, stk. 2, første afsnit, litra b), andet punktum	Artikel 4, stk. 2, andet afsnit
Artikel 3, stk. 2, første afsnit, litra b), tredje punktum	Artikel 4, stk. 2, tredje afsnit
Artikel 3, stk. 2, første afsnit, litra c)	Artikel 4, stk. 2, første afsnit, litra c)
Artikel 3, stk. 2, andet afsnit	Artikel 4, stk. 2, fjerde afsnit
Artikel 3, stk. 3	Artikel 4, stk. 3
Artikel 3, stk. 4, første afsnit, indledning	Artikel 4, stk. 4, første afsnit, indledning
Artikel 3, stk. 4, første afsnit, litra a), første punktum	Artikel 4, stk. 4, første afsnit, litra a)
Artikel 3, stk. 4, første afsnit, litra a), andet og tredje punktum	Artikel 4, stk. 4, andet afsnit
Artikel 3, stk. 4, første afsnit, litra b)	Artikel 4, stk. 4, første afsnit, litra b)
Artikel 3, stk. 5	Artikel 4, stk. 5
Artikel 5	Artikel 5
Artikel 6	Artikel 6
Artikel 7, stk. 1 og 2	Artikel 7, stk. 1 og 2
Artikel 7, stk. 3, første afsnit, første punktum	Artikel 7, stk. 3, første afsnit
Artikel 7, stk. 3, første afsnit, andet punktum	Artikel 7, stk. 3, andet afsnit
Artikel 7, stk. 3, andet afsnit	Artikel 7, stk. 3, tredje afsnit
Artikel 7, stk. 4	Artikel 7, stk. 4
Artikel 8, stk. 1	Artikel 2, litra d)
Artikel 8, stk. 2 til 9	Artikel 8, stk. 1-8
Artikel 9	Artikel 9
Artikel 10, stk. 1-4	Artikel 10, stk. 1-4
Artikel 10, stk. 7-13	Artikel 10, stk. 5-11
Artikel 10, stk. 14, første punktum	Artikel 10, stk. 12, første afsnit
Artikel 10, stk. 14, andet og tredje punktum	Artikel 10, stk. 12, andet afsnit
Artikel 10, stk. 15 og 16	Artikel 10, stk. 13 og 14
Artikel 11, stk. 1, første og andet punktum	Artikel 11, stk. 1, første afsnit
Artikel 11, stk. 1, tredje punktum	Artikel 11, stk. 1, andet afsnit
Artikel 11, stk. 1, fjerde punktum	Artikel 11, stk. 1, tredje afsnit
Artikel 11, stk. 2	Artikel 11, stk. 2

Forordning (EF) nr. 2026/97	Nærværende forordning
Artikel 11, stk. 3, første punktum	Artikel 11, stk. 3, første afsnit
Artikel 11, stk. 3, andet punktum	Artikel 11, stk. 3, andet afsnit
Artikel 11, stk. 3, tredje punktum	Artikel 11, stk. 3, tredje afsnit
Artikel 11, stk. 4, første punktum	Artikel 11, stk. 4, første afsnit
Artikel 11, stk. 4, andet punktum	Artikel 11, stk. 4, andet afsnit
Artikel 11, stk. 4, tredje punktum	Artikel 11, stk. 4, tredje afsnit
Artikel 11, stk. 5	Artikel 11, stk. 5
Artikel 11, stk. 6, første punktum	Artikel 11, stk. 6, første afsnit
Artikel 11, stk. 6, andet punktum	Artikel 11, stk. 6, andet afsnit
Artikel 11, stk. 6, tredje punktum	Artikel 11, stk. 6, tredje afsnit
Artikel 11, stk. 6, fjerde punktum	Artikel 11, stk. 6, fjerde afsnit
Artikel 11, stk. 7, første punktum	Artikel 11, stk. 7, første afsnit
Artikel 11, stk. 7, andet punktum	Artikel 11, stk. 7, andet afsnit
Artikel 11, stk. 8, 9 og 10	Artikel 11, stk. 8, 9 og 10
Artikel 12	Artikel 12
Artikel 13, stk. 1	Artikel 13, stk. 1
Artikel 13, stk. 2, første og andet punktum	Artikel 13, stk. 2, første afsnit
Artikel 13, stk. 2, tredje og fjerde punktum	Artikel 13, stk. 2, andet afsnit
Artikel 13, stk. 2, femte punktum	Artikel 13, stk. 2, tredje afsnit
Artikel 13, stk. 3, 4 og 5	Artikel 13, stk. 3, 4 og 5
Artikel 13, stk. 6, første, andet og tredje punktum	Artikel 13, stk. 6, første afsnit
Artikel 13, stk. 6, fjerde punktum	Artikel 13, stk. 6, andet afsnit
Artikel 13, stk. 7 og 8	Artikel 13, stk. 7 og 8
Artikel 13, stk. 9, første afsnit	Artikel 13, stk. 9, første afsnit
Artikel 13, stk. 9, andet afsnit, første og andet punktum	Artikel 13, stk. 9, andet afsnit
Artikel 13, stk. 9, andet afsnit, tredje punktum	Artikel 13, stk. 9, tredje afsnit
Artikel 13, stk. 10	Artikel 13, stk. 10
Artikel 14, stk. 1-4	Artikel 14, stk. 1-4
Artikel 14, stk. 5, indledning	Artikel 14, stk. 5, første del af punktummet
Artikel 14, stk. 5, litra a)	Artikel 14, stk. 5, anden del af punktummet fra »hvad angår« til »2 %«
Artikel 14, stk. 5, litra b)	—
Artikel 14, stk. 5, afslutning	Artikel 14, stk. 5, sidste del af punktummet
Artikel 15, stk. 1, første punktum	Artikel 15, stk. 1, første afsnit
Artikel 15, stk. 1, andet punktum	Artikel 15, stk. 1, andet afsnit
Artikel 15, stk. 1, tredje punktum	Artikel 15, stk. 1, tredje afsnit
Artikel 15, stk. 1, fjerde punktum	Artikel 15, stk. 1, fjerde afsnit
Artikel 15, stk. 1, femte punktum	Artikel 15, stk. 1, femte afsnit
Artikel 15, stk. 2	Artikel 15, stk. 2
Artikel 15, stk. 3, første punktum	Artikel 15, stk. 3, første afsnit
Artikel 15, stk. 3, andet punktum	Artikel 15, stk. 3, andet afsnit
Artikel 15, stk. 3, tredje punktum	Artikel 15, stk. 3, tredje afsnit
Artikel 16, stk. 1	Artikel 16, stk. 1
Artikel 16, stk. 2, første punktum	Artikel 16, stk. 2, første afsnit
Artikel 16, stk. 2, andet og tredje punktum	Artikel 16, stk. 2, andet afsnit

Forordning (EF) nr. 2026/97	Nærværende forordning
Artikel 16, stk. 3	Artikel 16, stk. 3
Artikel 16, stk. 4, indledning, første del	Artikel 16, stk. 4, første afsnit
Artikel 16, stk. 4, indledning, anden del	Artikel 16, stk. 4, andet afsnit, indledning, og litra a) og b)
Artikel 16, stk. 4, litra a) og b)	Artikel 16, stk. 4, andet afsnit, litra c) og d)
Artikel 16, stk. 5	Artikel 16, stk. 5
Artikel 17	Artikel 17
Artikel 18	Artikel 18
Artikel 19	Artikel 19
Artikel 20, første punktum	Artikel 20, stk. 1
Artikel 20, andet punktum	Artikel 20, stk. 2
Artikel 21, stk. 1, 2 og 3	Artikel 21, stk. 1., 2 og 3
Artikel 21, stk. 4, første punktum	Artikel 21, stk. 4, første afsnit
Artikel 21, stk. 4, andet punktum	Artikel 21, stk. 4, andet afsnit
Artikel 21, stk. 4, tredje punktum	Artikel 21, stk. 4, tredje afsnit
Artikel 22, stk. 1, første afsnit, første punktum	Artikel 22, stk. 1, første afsnit
Artikel 22, stk. 1, første afsnit, andet og tredje punktum	Artikel 22, stk. 1, andet afsnit
Artikel 22, stk. 1, første afsnit, fjerde punktum	Artikel 22, stk. 1, tredje afsnit
Artikel 22, stk. 1, første afsnit, femte punktum	Artikel 22, stk. 1, fjerde afsnit
Artikel 22, stk. 1, andet afsnit	Artikel 22, stk. 1, femte afsnit
Artikel 22, stk. 1, tredje afsnit, indledning	Artikel 22, stk. 1, sjette afsnit, indledning
Artikel 22, stk. 1, tredje afsnit, første, andet og tredje led	Artikel 22, stk. 1, sjette afsnit, litra a), b) og c)
Artikel 22, stk. 1, fjerde afsnit	Artikel 22, stk. 1, syvende afsnit
Artikel 22, stk. 2, første punktum	Artikel 22, stk. 2
Artikel 22, stk. 2, andet punktum	Artikel 22, stk. 3
Artikel 22, stk. 2, tredje punktum	Artikel 22, stk. 4
Artikel 22, stk. 3	Artikel 22, stk. 5
Artikel 22, stk. 4	Artikel 22, stk. 6
Artikel 23, stk. 1, første afsnit, første punktum	Artikel 23, stk. 1
Artikel 23, stk. 1, første afsnit, andet punktum	Artikel 23, stk. 2
Artikel 23, stk. 1, første afsnit, tredje punktum	Artikel 23, stk. 3, første afsnit
Artikel 23, stk. 1, andet afsnit, fra »Den i stk. 1 omhandlende praksis« til og med »bl.a.«	Artikel 23, stk. 3, andet afsnit, indledning
Artikel 23, stk. 1, andet afsnit, fra »let ændring« til og med »fabrikanternes varer«	Artikel 23, stk. 3, andet afsnit, litra a), b) og c)
Artikel 23, stk. 2, første og andet punktum	Artikel 23, stk. 4, første afsnit
Artikel 23, stk. 2, tredje punktum	Artikel 23, stk. 4, andet afsnit
Artikel 23, stk. 2, fjerde og femte punktum	Artikel 23, stk. 4, tredje afsnit
Artikel 23, stk. 2, sjette og syvende punktum	Artikel 23, stk. 4, fjerde afsnit
Artikel 23, stk. 3, første afsnit, første punktum	Artikel 23, stk. 5
Artikel 23, stk. 3, første afsnit, andet punktum	Artikel 23, stk. 6, første afsnit
Artikel 23, stk. 3, første afsnit, tredje punktum	Artikel 23, stk. 6, andet afsnit
Artikel 23, stk. 3, første afsnit, fjerde punktum	Artikel 23, stk. 6, tredje afsnit
Artikel 23, stk. 3, andet afsnit	Artikel 23, stk. 6, fjerde afsnit
Artikel 23, stk. 3, tredje afsnit	Artikel 23, stk. 6, femte afsnit

Forordning (EF) nr. 2026/97	Nærværende forordning
Artikel 23, stk. 3, fjerde afsnit	Artikel 23, stk. 7
Artikel 24, stk. 1, første og andet punktum	Artikel 24, stk. 1, første afsnit
Artikel 24, stk. 1, tredje punktum	Artikel 24, stk. 1, andet afsnit
Artikel 24, stk. 2, første punktum	Artikel 24, stk. 2, første afsnit
Artikel 24, stk. 2, andet og tredje punktum	Artikel 24, stk. 2, andet afsnit
Artikel 24, stk. 3	Artikel 24, stk. 3
Artikel 24, stk. 4, første og andet punktum	Artikel 24, stk. 4, første afsnit
Artikel 24, stk. 4, tredje punktum	Artikel 24, stk. 4, andet afsnit
Artikel 24, stk. 4, fjerde og femte punktum	Artikel 24, stk. 4, tredje afsnit
Artikel 24, stk. 5, første punktum	Artikel 24, stk. 5, første afsnit
Artikel 24, stk. 5, andet punktum	Artikel 24, stk. 5, andet afsnit
Artikel 24, stk. 5, tredje og fjerde punktum	Artikel 24, stk. 5, tredje afsnit
Artikel 24, stk. 6 og 7	Artikel 24, stk. 6 og 7
Artikel 25	Artikel 25
Artikel 26	Artikel 26
Artikel 27, stk. 1, 2 og 3	Artikel 27, stk. 1, 2 og 3
Artikel 27, stk. 4, første punktum	Artikel 27, stk. 4, første afsnit
Artikel 27, stk. 4, andet punktum	Artikel 27, stk. 4, andet afsnit
Artikel 28	Artikel 28
Artikel 29, stk. 1-5	Artikel 29, stk. 1-5
Artikel 29, stk. 6, første punktum	Artikel 29, stk. 6, første afsnit
Artikel 29, stk. 6, andet punktum	Artikel 29, stk. 6, andet afsnit
Artikel 30, stk. 1, 2 og 3	Artikel 30, stk. 1, 2 og 3
Artikel 30, stk. 4, første, andet og tredje punktum	Artikel 30, stk. 4, første afsnit
Artikel 30, stk. 4, sidste punktum	Artikel 30, stk. 4, andet afsnit
Artikel 30, stk. 5	Artikel 30, stk. 5
Artikel 31	Artikel 31
Artikel 32	Artikel 32
Artikel 33	Artikel 33
Artikel 34	—
—	Artikel 34
Artikel 35	Artikel 35
Bilag I til IV	Bilag I til IV
—	Bilag V
—	Bilag VI

BERIGTIGELSER

Berigtigelse til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 444/2009 af 28. maj 2009 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 2252/2004 om standarder for sikkerhedselementer og biometriske identifikatorer i pas og rejsedokumenter, som medlemsstaterne udsteder

(Den Europæiske Unions Tidende L 142 af 6. juni 2009)

I indholdsfortegnelsen på omslaget og side 1, titlen:

I stedet for: »af 28. maj 2009«

læses: »af 6. maj 2009«.

ABONNEMENTSPRISER 2009 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 000 EUR pr. år (*)
EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	100 EUR pr. måned (*)
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig cd-rom	22 officielle EU-sprog	1 200 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	700 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	70 EUR pr. måned
EU-Tidende, C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	400 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	40 EUR pr. måned
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ cd-rom	22 officielle EU-sprog	500 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, cd-rom, 2 udgaver pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	360 EUR pr. år (= 30 EUR pr. måned)
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

(*) Enkeltnumre: til og med 32 sider: 6 EUR
fra 33 til og med 64 sider: 12 EUR
over 64 sider: Prisen fastsættes i hvert enkelt tilfælde.

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én cd-rom.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Salg og abonnenter

Publikationer, der er produceret af Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer (Publikationskontoret) med salg for øje, kan købes gennem vore salgsgenter. Listen over salgsgenterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>